

శ్రీ ర శ్రీ.

పారిజాతాపహరణము

నంది. తిమ్మయవిరచితము **CHECKED**

చే న్న పు రి :

వావిళ్ల. రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్ వారిచే

ప్ర క టి త ము

1929

All Rights Reserved.

Printed at
the ' Vavilla ' Press,
Madras.—1929.

ప్రస్తావన.

ఆంధ్ర కావ్యరత్నములలోఁ బారిజాతాపహరణ మొక యమూల్యరత్నము. దీనిని నంది తిమ్మన యనుమహాకవి రచించెను. ఇతఁడు హాణశకము 1509 సం॥ మొదలు 1530 సం॥ వఱకు నాంధ్ర భోజుఁడని ప్రఖ్యాతినిగాంచి యాంధ్ర రాజ్యమును బాలించిన శ్రీకృష్ణదేవరాయలకు నీకావ్యమును గృతియిచ్చినందున నతనియాస్థానవిద్వత్కవిరత్నము లగు నల్లసాని పెద్దనాదులలో నొకకవిరత్న మనియు నతనికి సమకాలికుఁడనియుఁ దేటపడుచున్నది. ఇతఁడు పారిజాతాపహరణమునే కాక త్రిస్తోత్రదండకమును నొక దండకమునుగూడ రచించెను.

ఈకవి యాటవేలనియోగిబ్రాహ్మణుఁడు; కౌశికగోత్రుఁడు; ఆపస్తంబసూత్రుఁడు; నందిసింగననును దిష్టాంబకును బుత్రుఁడు; *మలయమారుతుఁడనుకవికి మేనల్లుఁడు; † అఘోరశివగురువు శిష్యుఁడు; శ్రీకృష్ణదేవరాయలు తన కవితామాధుర్యమునకు మెచ్చి యనేకాగ్రహారముల నొసంగి సత్కరించినట్లు తనగ్రంథముననే జెప్పికొని యున్నాఁడు (పారి. ఆ. గీ. ప. ౧౦౮).

జగత్ప్రఖ్యాతకీర్తియగు శ్రీకృష్ణదేవరాయఁడు ప్రతిసంవత్సరము వసంతోత్సవమును జేయుచు భోజుఁడువలె ననేక

* ఈమలయమారుతునివృత్తాంత మేమియుఁ చెలినది గాదు; కావీ సకలవిద్యాచతురుఁడనిమాత్రము ఆంధ్రప్రబోధచంద్రోదయమునఁ జెప్పఁబడినది. † ఇతని వృత్తాంతము విచార్యము.

కవులను దేశదేశములనుండి రప్పించి కవితాశక్తిని బరీక్షించి తనివిదీర ధనకనకాదులచే వారిని బూజించుచుండువాడట. (పారి. ఆ. ౧. ప. ౧౩౯) ఈరాజన్యనియాస్థానమునం దప్టదిగ్గజములని ప్రసిద్ధిపడసిన మహాకవులలో నల్లసాని పెద్దనయందును నందితిమ్మనయందును గృష్ణదేవరాయలకు మిక్కిలి ప్రేమయు విశ్వాసమును గలిగియుండెనని చెప్పుదురు.

తిమ్మకవి యీకావ్యమును రచించుటకు హేతువు.— కృష్ణదేవరాయలు ప్రియురాలితోడిప్రణయకిలహములయందుఁ దనకు భార్య యొనర్చినయవమతికిఁ గోఱించి విరసుండై యుండ నాతనికోపము దీర్పఁదలంచి కావ్యమును రచించుట యనుమిషంబెట్టికొని నాయికానాయకుల రహస్యభావముల నతనికి వెల్లడింపఁ గోరి:—

ఉ. “పాటలగంధి చిత్తమునఁ... మ్రొక్కినకొ.” (ఆ. ౧. ప. ౧౨౦.)
 మ. “జలజాతాసనవాసవాదిసుర... నేర్తురే.” (ఆ. ౧. ప. ౧౨౧.)
 చ. “ననుభవదీయదాసుని మనంబున... నరా... (ఆ. ౧. ప. ౧౨౩.)
 అను తేనె లోలుకు తియ్యనిముద్దుపడ్డెముల నల్లి శ్రీకృష్ణసత్యభామాశృంగారకేళీవిలాసవర్ణనావ్యాజమునఁ గృష్ణదేవరాయలకు సూచించె ననియు, భావజ్ఞుఁ డగు నతఁడు కవిసూచన నెఱింగి సిగ్గుపడి “రహస్యస్థలములఁ బ్రియులు ప్రియురాండ్రచేఁ బ్రధర్షితు లగుట రసికజనతాసాధారణ” నని భావించి యదిసుతప్రియతమయందుఁ దొల్లిటికన్నఁ జ్రేమించుబంధమున మెలంగె ననియు నీకథను గొందలుచెప్పుదురు;* కాని యిది యంత విశ్వసనీయముగఁ దోచలేదు. ఏలయనః మహాకవి సార్వభౌముల నసం

* ఈచరిత్ర గురుజాడ శ్రీరామమూర్తి ర కవిజీవితములలో విప్లుముగ వర్ణింపఁబడియున్నది.

ఘృల నతిప్రతిభాశాలుర నాస్థానమున నెలకొల్పుకొని యాంధ్ర
కవితాసామ్రాజ్యమునఁ బట్టభద్రుడై చిత్రవిచిత్రవర్ణనలతో
నవరసాలంకారాలంకృతం బగునాముక్తమాల్యదను రచించు
నంతటికవితాప్రాభవము గలిగి రసికశిఖామణి యైనకృష్ణరాయ
కవీంద్రున కింతటి శృంగారరసస్వరూపము దెలియకుండునా?
అతఁడేమి నాయికానాయకశృంగారవిలాసరహస్యముల నెఱుం
గనిమోటుమానిసియా? అది యట్లుండ రహస్యస్థలమగు నంతః
పురమునఁ గృష్ణదేవరాయలు ప్రణయకలహాసందర్భమునఁ
గోపించినవృత్తము తిమ్మకవి కెట్లు తెలియును? ఇట్టివిషయముల
నాయిక గాని నాయకుఁడు గాని మిత్రజనముతో నైనఁ జెప్ప
సాహసించునా? కాఁబట్టి యిది యసంభావనీయము. విమర్శించు
కొలఁది నాభాససాత్రము. కావ్యకరణమునకు రాజప్రేరణయు
నిజకవితాప్రాగల్భ్యమును మున్నగునవి హేతువు లగును గాని,
యిట్టి యసందర్భములుగావని కొందఱు తలంచుచున్నారు;
కాని, తిమ్మకవి తిరుమలదేవియరణపుకవియైనందున స్వాతంత్ర్య
ముచే నీప్రత్యంత మతనికి రహస్యముగఁ దెలిపియుండవచ్చును
గాన నిదియు సమంజసమే యని మఱికొందఱు అనుచున్నారు.

మఱియొకవిషయము.—

ఈకవి నందితిమ్మన గదా! ముక్కుతిమ్మన యనుప్రసిద్ధి
యెట్లు గలిగెను? ఇతఁడు ముక్కును—

శా. నానాసూనవితానవాసనల నానందించుసారంగ మే

లా నన్నొల్ల దటంచు గంధఫలి బల్కాఁకం దపం బంది యో

షానాసాకృతిఁ బూని సర్వసుమన స్సౌరభ్యసంవాసి యై

పూనెంబ్రేక్షణమాలికామధుకరీపుంజంబులిర్వంకలక్ (నను.ఆ.౨.ప.౪౭.)

అని విచిత్రముగ వర్ణించెననియు, ఇద్దానిని నన్నూరు వరాలకో నాలుగువేలవరాలకో కొని రామరాజభూషణుడు (భట్టు మూర్తి)తనవసుచరిత్రలోఁ దగిలించుకొనెననియుఁ జెప్పుదురు. నవనవవర్ణనావైచిత్ర్యశోభితవైః కావ్యరత్న మనఁదగువసుచరిత్రను రచించినమహాకవి యింతటివర్ణన గలపద్యమును రచింప లేకపోవునా? ఒకవేళ నష్టయన్యాదృశ మగువర్ణనతోఁకపోయినను లాఁతికవి యొనర్చినపద్యమును సిగ్గుమాలి కొని తనగ్రంథమున వేసికొనునా? ఇట్టి యసంభావితములు ప్రాకృతులకుఁ దక్కు విమర్శకు లగు పండితులకు నాదరణీయములుగావు. కాఁబట్టి ముక్కుతిమ్మన యనునది చిన్నతనమునుండి యనువర్తించిన వాడుకపేరుగాని నడుమంత్రమున వచ్చినది గాదు. ఇతనికి 'ముక్కు' అనునది ముక్కును వర్ణించినందున వచ్చినబిరుద నామ మగునేని గ్రంథమునఁ జెప్పికొనియే యుండును. అట్లు చెప్పికొనమిచే, నితనికిముక్కు పొడవుగ నున్నందునఁ జిన్నతనముననే ముక్కుతిమ్మనయని యంద అనుచుండి రనియు, పెద్దవాఁడైనపిదపఁ గూడ నది యనువర్తించుచుండెననియుఁ జెప్పుట సమంజస మని తోచుచున్నది. ఈకాలమందును నిట్లే 'పక్ష్యదంచయ్య', 'అన్నం కిచ్చయ్య' మొదలగు పేరులను మనము వినుచున్నాము గదా! ఇక ప్రకృతమనుసరితము.

“ముక్కుతిమ్మనార్య ముద్దుఁబల్కు” అనుమాట యంద తెఱింగినదే. అతనికవితాచమత్కృతియు వర్ణనాసందర్భంబును మృదుమధురపదగుంభనంబును నతని గ్రంథముఁ బఠించిన సహృదయుల హృదయంబుల కెటుకపడనివి గావు. కావుననే యాంధ్రవాఙ్మయమునఁ బ్రౌఢకవివిరచితము లగు కావ్యము

లలో ముక్కుతిమ్మన పారిజాతాపహరణము నొకదానిఁగఁ
బరిగణించుటయే కాక యన్ని కావ్యములకన్న నిది మిక్కిలి
సరస మనియు సరళ మనియుఁ బెక్కుపండితులు వక్కాణించు
చున్నారు. కావుననే యొకకవి—

క. “లోకమునం గలకవులకు
నీకవనపురీవి యబ్బు నే కూపనట
ద్యేకములకు గగనధునీ
శీకరములఁజెచ్చు నందిసింగయతిష్ఠా”.

అని కొనియాడెను. అగుట సర్వరసికజనతాహృదయముల నయ
స్కాంతము లోహమునుబోలెఁ దటాలున నాకర్షించునిరతి
శయప్రభావము గలసౌందర్య మీతనికావ్యమునకుఁ గల దని
యూహింపవలసియున్నది. ప్రాణిసమూహ మంతయు సౌందర్య
మును జూచియేకదా యేషదార్థమునందేనియు మనమును
లీనముచేసి యానందరసము ననుభవించును !. అట్లే కావ్య
రసికులు కావ్యములందలి సౌందర్యమునకు (అలంకారమునకు)
మోహితులై తదేకాయ త్తచిత్తులై కావ్యానందము ననుభ
వించుచున్నారు. అట్టియానందరసమున కాలవాలమగు సౌంద
ర్యముచే నీపారిజాతాపహరణ మెంతయు నలరారుచున్నది.

ఇట్టియు త్తమకావ్యమును దివ్యుకవి,భాగవతమునందలి దశ
మస్కంధములోని యేఁబది తొమ్మిదవ యధ్యాయమునందు—

“చోదితో భార్యయోత్పాట్య పారిజాతం గరుత్తతి,
ఆరోప్య సేంద్రాన్ విబుధాన్నిర్జితోఽపానయత్పురం.
స్థాపితం సత్యభామాయా గృహోద్యానోపశోభనః,
అన్వగుర్భ్రమరాస్స వృద్ధాన్మద్యద్గంధానవలంపటాః.

యయా చ ఆనమ్య కిరీటకోటిభిః
 పాదౌ స్పృశన్నమృతమర్థసాధనం
 సిద్ధార్థ ఏతేన విగృహ్యతే మహా
 నహో సురాణాం చ తమో ధిగార్యతాం.”

అను మూఁడుశ్లోకములలో నతిలఘువుగ వర్ణింపఁబడినకథను బెంచిపెంచి 509 పద్యములు నాటాశ్వాసములు గలపెద్దప్రబంధమును రచించెను. దీనినిబట్టియే యితనికల్పనావైభవ మమేయమని యూహింపవచ్చును. ఇందు మూలగ్రంథమున లేకున్నను లోకానుభవము ననుసరించి రసమును బోషించుచు “నారదుఁడు శ్రీకృష్ణునికడకు వచ్చి పారిజాతపుష్పము నొసంగుటయు, దాని నతఁడు రుక్మిణి కీయ నీవృత్తాంతము విని సత్యభామ కోపించి కాలితోఁ దన్నుటయు, ఆమెకోపముదీర్ప పారిజాతవృక్షమునే తెచ్చి యిత్తునని శపథము చేసి యామె నోదార్చుటయు, పారిజాతవృక్షమును దెచ్చి యిచ్చినపిదప నారదుఁడు మరల వచ్చి సత్యభామచేఁ బుణ్యకన్త్రతమును జేయించి కృష్ణునితోఁగూడ నాపారిజాతమును సత్యభామవలన దానముగా గ్రహించి మరల నామె నొసంగుటయు” ననుకథలను గథాచమత్కారమునకై కల్పించినాఁడు.

ఇతని కవిత్యము మృదుమధురమును సాలంకారమునై ప్రాతవడని మాటలచే నెల్లరకుఁ బ్రయాసము లేక బోధపడునదియై యుండును. ఈసారశ్యము రామరాజభూషణాదులకు నైత మలవడలేదని చెప్పవచ్చును.

ఇతనికి సంస్కృతాంధ్రములయందు ననుభవముతోఁగూడిన యసమానపాండిత్య ముండె నని కవితాశైలినిబట్టి

తెలిసికొనవచ్చును. ప్రాయికముగా వైయాకరణైకవేద్యము లగు, ఆముష్యాయణ, తుందఃరిమృజ, సుభగంభావుక. మున్నగు శబ్దములఁ బ్రయోగించుట చూడ నితఁడు వైయాకరణుఁడని యూహింపవలసియున్నది; కాని యీకాలమునుబట్టి కవికి వ్యాకరణజ్ఞానము గూడఁగలదా? యని యబ్బురంపడవలసియున్నను, ఆకాలమునఁ గవి, కాఁదగినవాఁడు, — వైయాకరణుఁడే యన నేల? సర్వశాస్త్రమర్యాదలు దెలిసినవాఁడై యుండి తీరవలయునని నియమ మున్నందున తిమ్మకవి వ్యాకరణపాండిత్యమునుగుఱించి యధికముగ విచారింప నక్కర్తలేదు. కావుననే మనప్రాచీనగ్రంథము లన్నియు (200 సంవత్సరములకు ముందటివి) ప్రాయికముగ సలక్షణములై సరసములైయున్నవి ఇట్టి కాలమున తక్కిరిబిక్కిరితడక నొకనవల నల్లినమాత్రముననే మహాకవి పదవి నందిన జ్ఞెంచునుగదా.

తిక్కనకవిత్వమునందుఁ బరికించి చూచిన మొత్తము మూడ సంస్కృతపదములకన్నఁ దెనుఁగుపదములే యధికముగ నుండును. ఆతెనుఁగుపదములును వాడుకలోనున్నవై ముద్దుల మూటగట్టుచుండును. మఱియు సీకవి కవితాసందర్భమునందుఁ బ్రాయికంబుగ స్వభావోక్తి, ఉత్పేక్ష, అర్థాంతరన్యాసము, ఉపమ మొదలగు ప్రసిద్ధార్థాలంకారములను, గుణితక్రమము, పాదభ్రమకము, ముక్తపదగ్రస్తము మున్నగుశబ్దాలంకారములను బొందుపఱచియున్నాఁడు. వీని వెంటనే బంధకవిత్వము, గర్భకవిత్వము, ద్వ్యక్షరకందము మున్నగు శబ్దచిత్రములను గూడఁ గూర్చియున్నాఁడు. అచ్చటచ్చట సాత్త్వికవ్యభిచా

ర్యాది భావములను, అభిసారికాదినాయికలను మిక్కిలి సొంపు, నింపుచు నభివర్ణించియున్నాఁడు.

ఇంతియకాక సహృదయహృదయానందకరములై చమత్కారకారణములగు మనుజులస్వభావములును, స్వకార్యానుకూల్యమునకుఁ దగినయుక్తులును, ప్రోత్సాహములును నాయాచోటులఁ జిత్రముగ సమకూర్పఁబడినవి. ఉదాహరణము:—

నారదుఁడు కలహాశనుఁ డనుసంగతి యందఁజెరింగినదే. కదా! ఈ ‘పోరోగిరముతిండిపోతు’ శ్రీకృష్ణుఁడు రుక్మిణీయంతఃపురమున నున్నతఱి నచ్చటికిఁ బోయి యొకపారిజాతకుసుమమును ‘మిన్నేటిపసిండినెత్తమ్మి చిగురుటాకున’ ముడిచి శ్రీకృష్ణునకు సమర్పించెను. అతఁడును సత్యభామను దలంచియు బాగుగ నాలోచించి యాపువ్వును దనకడనున్న రుక్మిణీ కీయకున్న నామె మనసు చిన్నవోవునని రుక్మిణీకే యిచ్చెను. అప్పుడె నారదుని పన్నాగము ఫలొస్తుఖమయ్యెను. అంత నిలువక నారదుఁడు ‘కలహసంభ్రమపరుడై’ యాపారిజాతపుష్పమును “పరిమళము సెడదు. వాడదు, పరువము దప్పదు. నీవు నీపతి రహస్యకీడ వర్తించువేళ లతాంతాయుధసంగరంబునకు నుల్లాసంబు గల్పించును. ఈకుసుమంబు గొల్చుటకా, సవతులు వచ్చి నీచరణసారసయుగ్మము నాశ్రయింతురు” అని కలహకారణములగు స్తుతిపాక్యములఁ బొగడెను. అంతలో పినుచున్న సఖులు సత్యకుఁ డెలిపిరి. ఆమె “వ్రేటువడ్డనురగాంగనయుంబోలె నేయివోయ. భగ్గన దరికొన్న హుతాశనకీల యనంగ లేచి, అతఁడు ప్రియంబు గల్గునెడ కర్పణఁజేసినఁజేసెగాక యీమతకరివేలుపుందపసి మమ్ముఁ దలంపంగనేల?” యని నారదుని దూషించి రుక్మిణీపై

నసూయపడి మగనిపైఁ గోపించి 'మాసినచీరగట్టి...' కోపవేషమునుబూని యుండఁ గృష్ణుఁ డీసంగతి నూహించి యచ్చటి కేతెంచి సత్య నెన్నియోరీతుల ననునయించెను; గాని యామె కోపము పేటైతి కాళ్లమీఁదఁబడి వేడుకృష్ణభగవానుని శిరమునుగూడఁ గాలఁదొలఁగం ద్రోయించెను. తుదకు సత్య భామ "పారిజాతవృక్షంబునేఁ దెచ్చి నీపెరటిచెట్టుగ నాటెంతు నొక్కకుసుమమాత్రమున కిట్లువగవనగునే?" యని కృష్ణునినోట ననిపించెను. ఇక నేమున్నది? నారదుని కలహబీజము నాటఁబడి మొలకెత్తి చిన్నచెట్టుయి మ్రానయి పూచి కాచినది. ఇచ్చటి నారదుని చాకచక్యమును జూడుఁడు. సత్యకును రుక్మిణీకృష్ణులకును, వీరియందఱికిని లాతిదేవేకులకును, గలహమును బెట్టెనుగదా! ఇంతియగాక, యింద్రాదులతోఁ బోరాడకయే పారిజాతాపహరణరూపమగు ప్రతిన యెట్లు నెఱవేఱఁగలదు? కాఁబట్టి యదియు నవశ్యభావి గాన సురలకును గృష్ణునకును గూడఁ గలహముఁబెట్టినవాడనియే చెప్పవచ్చును. మఱియొక చిత్రమును జూడుఁడు? రుక్మిణియెదుట సత్యభామ నెన్నియో తెఱంగుల నిందించెను గదా! వెనువెంటనే కృష్ణునితోఁ గూడి యున్న సత్యభామయింటి కేతెంచి సత్యభామాకృష్ణులచే సత్కృతుఁడై కథుపార విందారగించి శ్రేపులు ద్రేచుచు నామెకోపమును దిగఁదుడువ నెట్లు ముఖస్తుతియొనర్చెనో చూచితిరా? (ఆ. ౨. ప. ౨౪, ౨౫.) పాపము! సత్యభామ యమాయకురాలు గాన యాతనిపితలాటకమును గనుఁగొనలేక యాముఖస్తుతికి సంతసించెను.

మనబాహుఁ డంతటితో నూరకుండెనాయేమి! స్తుత్యవస
రమునందే “అనికైనం బతి నిన్నుఁ బాశి చనునో” యని సాబి
ప్రాయముగాఁ బలికి కృష్ణునితో స్వర్గమునకుఁ గూడ వెంటఁ
బడిపోవునట్లు సత్యభామను బురికొల్పెను. తరువాతఁ గృష్ణుఁడు
నాకమున కేగి సురల జయించి పారిజాతమును దెచ్చినపిదప
సురల నేతెంచి సత్యభామచేఁ బుణ్యకప్రతమును జేయించి
ప్రతదక్షిణగా నామెవలనఁ గృష్ణునిఁ దానముగాఁ దీసికొని యత
నిచే నెడఁగువనులను జేయించి యందఱకు నవ్వును గలిగించెను.

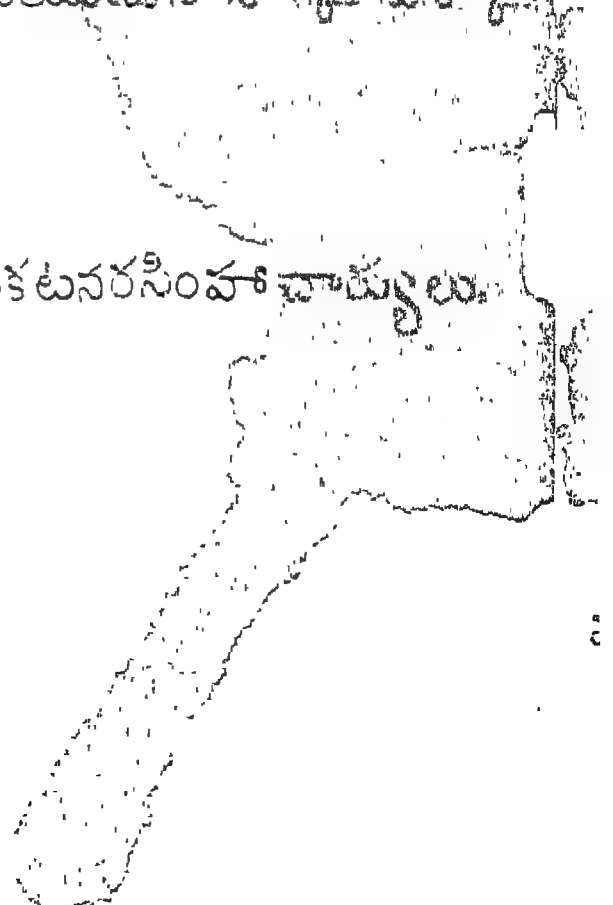
ఇట్లు తిష్ఠుకవి చిత్రచరిత్రలను వర్ణించి యనుభవసిద్ధము
లగు లోకస్వభావములను సహృదయరంజకంబుగ వెల్లడించెను.
ఇట్టి యసమానవర్తనాసౌందర్యముచే నలరారు నిష్ఠుహాకావ్య
ము నాంధ్రవిద్వల్లోకమునకుఁ బ్రసాదించి, కీర్తిశరీరుడై రసి
కాగ్రణులహృదయసౌభముల విహరించు తిష్ఠుకవి-యభిలాష
పండితజనకానామాన్యమునకు వందనీయుడని నొక్క వక్కాని
జేంచుచు విరమించుచున్నాడను.

చెన్నపురి.

25-4-18.

}

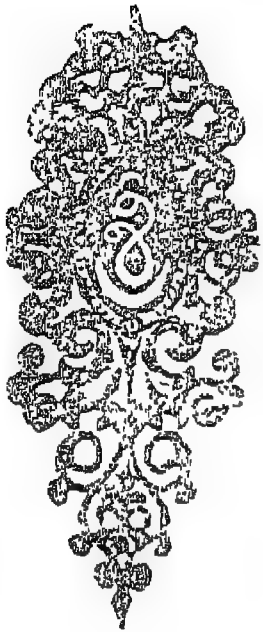
ఉత్పల. పేంకటనరసింహ చామ్యలు.

శ్రీ రస్తు.

పారిజాతాపహరణము

పీఠిక.

మదికిం త్రియం బెసంగం

జేర్చినయ్యెలల వైజయం

తీమిళితాచ్చకొస్తుభము

నిర్దమంగంతిం దనర్చి యార్తవ

క్షోమణివేదిం బొల్పెసంగం

బొడ్డులకుదువు నేయువేంకట

స్వామి గృతార్థుం జేయు నర

సతీతినాథునికృష్ణరాయనిన్.

1

1. పొలంతు ధోగిట గుచ్చి యెత్తి తలఁబ్రా లోయించు

నవ్వేళ నాడల గంగం దననీడం దాన కని మాన్ద్యం బొప్ప

వేటొక్కతొ,య్యలి యంచు న్నది నెంచుపార్వతీయసూ

యావాఁక్షికి న్నప్వక్రి,న్నలపూడాలుపు కృష్ణరాయనికి

సంధించు న్నహాశ్వర్యముల్.

2

2. తనదంతా గ్రముచేతం దీక్షమతి యుద్యత్తుంభయుగ్గంబుచే

త నితాంతోన్న తిదానవిస్ఫురణను త్సాహంబుశుండాముఖం

బున దీర్ఘాయువు నిచ్చుం గావుత గుణాంభో రాశికిం గృష్ణరా

యనికి న్వారణరాజవక్త్రుడు కృపాయ న్నైకచిత్తాబ్జం దై.

- చ. సరసపుటల్కఁ దీర్చుతటి శార్ఙ్గసుదర్శననందకాబ్జసం
భరణగుణాప్తి నెన్నడుముపైఁ గట్టివై జడఁజై గళంబుపై
హరినలుగేలుఁ బైకొన సుఖాంబుధి నిచ్చలు నోలలాడునిం
దిర కృపఁ జూచుఁ గాత నరదేవశిఖామణి కృష్ణరాయనిన్.
- చ. తన మృదుగీతికాపరిణతధ్వనివై ఖరిఁ బల్కు మంచు మిం
చినరహిఁ జేతివీణియమఁ జెక్కులు గీటుచు నేర్పుచున్నదో
యన నఖరాంకురంబులనయన్తునఁ దంత్తులు మీటి గానమిం
పొనరఁగఁ జేయువాణిప్రతిభోన్న తుఁజేయుతఁగృష్ణరాయనిన్.
- చ. పలిమలయల్లువాఁడు తలవాఁక ధరించినపూవుగుత్తి వే
ల్పులగమిజీవగట్టి యుడివోవనిచల్వలఁటంకి వెన్నెల
ల్తొలచినపాదు పాల్కడలిముద్దులపట్టి నృసింహకృష్ణరా
యలఁ గరుణారసంబునినుపా రెడిచూపులఁజూచుఁగావుతన్.

౧౦ కృతిపతివంశావళి. ౧౦

- ఉ. ఆయమృతాంశువందు వయమయ్యెబుధుండతఁడా ర్తరక్షణో
పాయుఁబూరూరపుంగనియె నాతనికాయువు పుత్రుఁడయ్యెన
య్యాయతకీర్తికిన్న హుషుఁడాత్తజుఁడై యిలయేలెఁ దత్సుతుం
డై యలరెన్యయాతియతఁడాహవదోహాలుగాంచెదుర్వసున్.
- క. ఉర్విశమాళి యగునా,తుర్వసువంశంబునందు దుష్టారిభుజా
దుర్వారగర్వరేఖా, నిర్వాపకుఁడీశ్వరాఖ్యనృపతి జనించెన్.
- ఉ. తామసవృత్తి లేదు సతతంబును నుగ్రుఁడు గాఁడు పౌరుషం
బేమియు వెల్లిగాదు తన కెందును బైమఱి రాజు లేఁడు సం
గ్రామములోన నొక్కనరుగాసికి వాసి దొఱంగఁ డీశ్వర
త్తామహిళామనోహరునిసాటియెయ్యిశ్వరుఁడెన్ని భంగులన్.

ఉ. రాజులనెత్తుటం బరశు రాముఁడు వ్రంతలు సేసె రెండుమూఁ
డీజగతిఁ గణింప నది యెంతటివిస్తయ మబ్జినీసుహృ
త్తేజుఁడు కందుకూరికడఁ దిమ్మయయి శ్వరుచే జనించె ఘో
రాజి బెడందకోట యవనాశ్వికర క్తనదీసహస్రముల్. 10

క. శాశ్వతవిజయుఁడు తిమ్మయ
యిశ్వరనృపతికిని గౌరి కెన యగుతత్పా
ణేశ్వరి లక్కాంబికకు
న్విశ్వాతిగయశుఁడు నరసవిభుఁ డుదయించెన్. 11

సీ. ఎవ్వానివిజయంబు లెఱిగించుశాసన
స్తంభంబు లాశాంతశైలవితతు
లెవ్వానియరిగాఁపు లేపారుకాళింగ
యవనాదివివిధ దేశాధినాథు
లెవ్వానినిత్యదానైకవిలాసంబు
లారూఢతరతులాపూరుషంబు
లెవ్వానిచిరకీర్తి యింద్రలోకాంగనా
భోగినీగీతి కాభోగపదము

తే. వాఁడు వొగ డొందు సర్వసర్వంసహాధి
దేవతాముఖదర్పణద్విజయనగర
భద్రసింహాసనస్థుఁ డున్నిద్ర తేజుఁ
డీశ్వరాధిపునరసభూమిశ్వరుండు. 12

ప్రీ. కుంతలేశ్వరుఁడు సిక్కు వడంగ విద్యాపు
రంబు గైకొని నిజప్రాధి నెరపె
బారసీకునకు దుర్భరమానవత్వంబు
దొలగించె మానవదుర్గసీమ

జోళవల్లభునకు సురవధూమధురాధ
 రము లిచ్చి మధురాపురంబుఁ గొనియె
 శ్రీరంగపట్టణసీమ ఖడ్గనటీవి
 నోదంబు హైసజేంద్రునకుఁ జూపె
 తే. నతఁడు నుతి కెక్కె హైమనేత్రవంతురాళ
 కలితపోడశదానవిఖ్యాతయశుఁడు
 మండలీకర మేఘమార్తాండబిరుదుఁ
 డీశ్వరాధిపునరసప్రభీశ్వరుండు. 13

క. ఆనరసమహీమహిళా
 జానికిఁ గులసతులు పుణ్యచరితలు తిప్పాం
 బా నాగాంబిక లిరువురు
 దానవదమనునకు రమయు ధరయును బోలెన్. 14

క. వారలలోఁ దిప్పాంబకు
 మారుఁడు పరిపంథికంధిమంథాచల మై
 వీరనరసింహరాయఁడు
 వారాశిఃపరితభూమివలయం బేలెన్. 15

— కృష్ణదేవరాయవర్ణనము. —

శా.వీర శ్రీనరసింహశౌరిపిదప నివ్వశ్వుక్షమామండలీ
 ధౌరంధర్యమునకాజనంబుముదమందన్నాగమాంబాసుతుం
 డారూఢోన్నతిఁ గృష్ణరాయఁడు విభుండై రాజ్యసింహాసనం
 బారోహించెవిరోధులున్లహనశైలారోహముం జేయఁగన్.

సీ. యాదవత్వమున సింహాసనస్థుఁడు గామి
 సింహాసనస్థుఁ డై చెన్ను మెఱయ

గొల్లయిల్లాండ్రతోఁ గోడిగించుటఁజేసి

పరకామినీసహోదరతఁజూప

మఱి జరాసుతునకై మధుర డించుటఁజేసి

పరవర్గదుర్గము ల్బలిమిఁ గొనఁగఁ

బారిజాతము నాసపడి పట్టి తెచ్చుట

నౌదార్యమున దాని నడుగువలుపఁ

తే. గోరి తొలుమేనఁ దన కైనకొదవ లెల్ల

మాన్చుకొన వచ్చి భువనైకమాన్యలీల

నవతరించినకృష్ణుఁడౌ ననఁగ మించె

నరసవిభుకృష్ణరాయభూనాయకుండు.

17

శా. శ్రీరంగేశ్వరనాభిషంకజరజశ్శ్రీకంఠఁ జోటింద్రత

నీర్వరాజత్కుచపాళి*కుంకుమముకంఠ న్నహ్యభూభృత్తటి

నీరంద్రీకృతగైరికద్రవముకంఠ న్నన్నె గావించెఁ గా

వేరీతోయముఁగృష్ణరాయఁ డహితోర్విసాధర క్తప్రభన్.

నీ. చక్రవర్తిమహాప్రశస్తి నాఁడును నేఁడు

చెలఁగి ధర్మక్రమస్థితి ఘటించె

భూభృదుద్ధరణవిస్ఫూర్తినాఁడును నేఁడు

గోరక్షణఖ్యాతిఁ గుదురు పఱిచె

సాధుబృందావనసరణినాఁడును నేఁడు

వంశానురాగంబు వదలఁడయ్యె

సత్యభామాభోగసక్తి నాఁడును నేఁడు

నాకల్ప మవని నింపార నిలిపె

తే. నాఁడు నేఁడును యాదవాన్వయమునందు

జనన మందెను వసుదేవమనుజవిభుని

* 'మంజరులకంటె' అని యొకపాఠము.

కృష్ణః డనుపేర నరసేంద్రకృష్ణదేవ
రాయః డనుపేర నాదినారాయణుండు.

1

చ. అలఘణిభోగరత్నములు నాదిగిభోక్తృటగండగంధము
ల్తలఁపునఁ బాటి నవ్వువసుధాసతి దా భుజకీర్తిమాక్తిక
చ్ఛలమునఁగృష్ణరాయనృపచంద్రునిబాహువునందుభూషణ
జ్వలమణులన్తృగీమదమువాసనయుంగని ధూర్తలంగనల్

చ. మునుకొని కొండవీటికడ మూఢత రుద్రుండు కృష్ణనందన
న్తనసిజుని న్జయించె నది మానుషమే నరసేంద్రకృష్ణరా
యనృపతి కొండవీటికడ నాహవభూమిఁ బ్రతాపరుద్రున
దనుఁ డగువీరభద్రుఁ గరుణామతిఁ గాచె జగత్ప్రసిద్ధిగన్

చ. నెలకొని కృష్ణరాయధరణీవిభుఁ డుత్కలభూమిపాలుతో
గలన నెదిర్చి హస్తీకరకాండతతు ల్లసకంపుఁబాములై
మలసినచోటఁ గూడినసమగ్రయశోవసనంబు గప్పితా
వలవఁగజేసె భూసతిని వశ్యవిధిజ్ఞుండు గాన నేర్పునన్.

సీ. ఉదయాద్రి వేగ యత్యుద్ధతి సాధించె

వినుకొండ మాటమాత్రన హరించె

గూటము ల్పెదరంగ కొండవీ డగలించె

బెల్లముకొండయ చెల్లఁ జెటిచె

దేవరకొండయుద్వృత్తి భంగము సేసె

జల్లిపల్లె సమగ్రశక్తి డులిచె

గినుక మీఱ ననంతగిరి క్రిందుపడఁ జేసె

గంబంబుమెట్టు గ్రక్కనఁ గదల్చె

తే. బలనికాయము కాలిమట్టులనె యడఁచు

గటకమును నింక ననుచు నుత్కలమహీశుఁ

డనుదినమ్మును వెఱచు నెవ్వనికి నతఁడు
రాజమాత్రుండె శ్రీకృష్ణరాయవిభుఁడు.

23

శ్రీ. బాహుసౌధక్రీడఁ బరఁగుపంటవలంతి
తొయ్యలినిడుదకస్తూరిబొట్టు
వైరినై న్యాభిలో వచ్చుగెల్పులనావఁ
గడఁ జేర్చుప్రాకుడుఁగడపుఁజేయి
యరికుంభికుంభముక్తాక్షరాంకిత మగు
జయరమాకన్యక చదువుపలక
శత్రురాజులకు నచ్చరల నాకర్షించు
సమరేంద్ర జాలపింఛంపుఁగుంచె

తే. మేను సగము యశోమహేశానునకును
శౌర్యరవి గోరి వచ్చినచాయలేమ
నరసవిభుకృష్ణరాయభూనాథచంద్రు
చేత ననిలోన మించుకొక్షేయకంబు.

24

— శ్రీ ప ప్త్యం త ము లు. —

క. ఏవంవిధగుణఖనికిని

ద్యోవనితాప్రార్థ్యమానధూర్తారిధరి

శ్రీవరసంగతిసుభగం

భావుకరణముదితకలహాపారణమునికిన్.

25

క. రాధాతనయాధారిత

గాధాధఃకరణనిపుణకరసదయునకున్

మేధావదసాధారణ

బోధాకరహృదయునకు విబుధసదయునకున్.

26

క. నాగాంబికామమారున

కాగామిగతాధునికనృపాలభ్యయశ

- * శ్రీగలహస్తితహిమగుడి
శాగజతనుకటజనైల్యసంభారునకున్. 21
- క. సామర్ష దళితపరభట
సామజహాయకూలముద్రజక్షతజధునీ
కాముకితాఖిలజలధికి
నాముష్యాయణసుధీగృహంగణనిధికిన్. 22
- క. కోదండద్రోణునకును
వేదాధ్వస్థాపనప్రవీణునకు సమి
న్నేదిష్ట విమతతరసా
స్వాదనవశతుందపరిమృజకృపాణునకున్. 23
- క. అసుహృదసుపవనవిసర
గ్రసనరసవ్యసనవశవికసదసిరసనా
ప్రసరణశయఫణివిలసన
విస్మయరమరువకితసమరవీధీస్థలికిన్. 24
- క. వైంధ్యద్వివగంధనిబ
ద్ధాంధ్యాళిప్రతిపదోదితాలయవిభవా
వంధ్యస్రబంధకృతिसం
బంధ్యనుభావునకు బుధితమనుభావునకున్. 25
- క. వనితాజనతాస్త్వరునకు
ఘనతాపనితారకాభికద్యుచరగవీ
ఘనతాయనకారకస
త్పనితాత్తనితాంతదానపతతంత్రునకున్. 26

క. పరిపంథిదోర్బలసమి

త్పరివర్ధిష్ఠప్రతాపదహనారణికిన్

సరసకళాధోరణికిన్

నరసాధిపకృష్ణరాయనాయకమణికిన్.

33

ప్రథమాశ్వాసము.

కథాప్రారంభము.

వ. అభ్యుదయపరంపరాభివృద్ధిగా నాయొనర్పంబూనినపారిజా
తాపహరణం బనుమహాప్రబంధంబునకుఁ గథాక్రమం బెట్టి
దనిన.

34

క. జనమేజయనృపవల్లభుఁ

డనుదినమును హరికథాసుధాస్వాదమునం

దనివి సనక వైశంపా

యనముని కిట్లనియెఁ గౌతుకాయత్తమతిన్.

35

సీ. హరివంశకథ లెల్ల నానుపూర్విగ నిట్టు

విని కృతార్థుడ నైతి మునివరేణ్య

యాదానవారాతి యమరులఁ బ్రోవంగఁ

బూని యాయదువంశమున జనించి

యతఁడు గ్రమ్మఱ వారి కాధార మగుపారి

జాతంబు పుడమి కేరీతిఁ దెచ్చె

ననుమతి నిచ్చిరో యావేల్పు లొండేని

బలిమిఁ జేకొనియెనో పాడి దొఱఁగి

తే. తెలియ నానతి యిమ్ము సందియము దీఱి
 వినఁగ వేడుక యయ్యె సవిస్తరముగ
 ననిన నావ్యాసమునిశిష్యుఁ డతనితోడ
 నధిప విను మని కలికె నత్యాదరమున.

36

చ. హరి నర కాసురుం గెలిచి యద్దనుజేంద్రునియింట నున్నయ
 చ్చరల కొలంబువారి నెలజవ్వనముం బొలివోనివారిఁ ద
 న్వరునిఁగఁ గోరువారి లలనామణులం బదియాటువేపురం
 బరిణయ మయ్యె నారదునిఁపున సౌఖ్యరనైకలోలుఁడై.

తే. మఱియు రుక్మిణి సత్యజాంబవతి భుత్ర
 వింద భద్ర సుదంత కౌళింది లక్ష
 ణ యనఁగా మున్న కల రబ్జనాభునకును
 మహిషు లెనమంద్రు సమతాభిమానవతులు.

38

ఉ. ఆరమణీలలామముల నందఱఁ గూడి యదూద్వహుండు త
 ద్ధ్వారవతీపురోఽవనవాటికలం గృతకాద్రిసీమల
 న్వారిధితీరకుంజసదనంబులఁ గేళితరంగిణీతటీ
 కై రవిణీసహాయమణికల్పితసౌధముల న్నవించుచున్.

39

శా. ఏయేవేళల నేసరోజముఖి యేయేలీలలం గోరుఁ డా
 నాయావేళల నాసరోజముఖి నాయాలీలలం దేల్చి యే
 చాయంజూచినఁదానయై మెలఁగుచు న్నౌఖ్యాభిలోలాడుభో
 గాయత్తుండయి పెక్కురూపములమాయాకల్పనాచాతురిన్.

క. హరి యిట్లు సతుల నందఱ
 సరిగాఁ జూచియును భోజనపాలసుతం
 దరుణీమణి సాత్రాజితి
 నిరువుర మన్నించి మిగుల నిచ్చుం జనవుల్.

41

చ. కులమును రూపము న్నగనికూరిమియుం గలదాన నంచు నీ
 వల నలరుక్మిణీరమణి వానిఁ బెనంగఁగ సత్యభామయుం
 గులమును రూపము న్నగనికూరిమియుం గలదాననంచు నా
 వలఁ బచరింపఁగా రవరవ ల్వాడ మె న్నదివారి కెంతయున్.
 ఉ. అంతట నొక్కనాఁడు ధవళాంబుజనేత్రుఁడు వచ్చి రుక్మిణీ
 కాంతగృహంబులోన శశికాంతశిలామయవేదిమీఁద నే
 కాంతమునందుఁగొందఱుమృగాయతనేత్రలుగొల్వజూదమ
 త్యంతవినోదకేలిమెయి నాడుచు నుండఁగ నద్భుతంబుగన్.

శ్రీకృష్ణనివద్దకు నారదుఁడు వచ్చుట.

సీ. సరిగమపథనిససంజ్ఞస్వరంబుల

మహతి నభోవాయునిహతి మొరయ.

భాగీరథీసయగిపరిపూర్ణమణికమం,

డలువు హస్తంబునఁ జెలువుమిగులఁ

బ్రణవమంత్రావృత్తిపావనస్ఫటికాక్ష,

వలయంబు కర్ణ శఙ్ఖలికవ్రేల.

సమరనృత్యోచితచమరవాలంబును,

గక్షపాలయు భుజాగ్రమున మెఱయ.

తే. దేహకాంతు లకాలచంద్రికల నీన

జడలు మోక్షద్రుష్టవశంక సేయ

గగనముననుండివచ్చె నాకస్తికముగ

నారివేరంపుడపసి దైత్యారికడకు.

44

1. వచ్చినమునిపతి కెదురుగ

వచ్చి నమస్కృతు లొనర్చి వనితయుఁ దానుం

బొచ్చెంబు లేనిభక్తి వి

యచ్చరరిపుభేది సలిపె నాతిథ్యంబున్.

45

తే. అపుడు రుక్మిణీకనుసన్న నబ్జముఖులు
రత్నసింహాసనంబు నారదున కిడిరి
హరియు నవ్వుకానియనుమతి నర్హ వీర
మున సుఖాసీనుఁ డయి కరంబులు మొగిడ్చి.

46

క. సురసంయమివర! మీరిట
కరుదేరఁగ నిప్పు డే గృతార్థుఁడ నయితిన్
నిరతంబు మీరు నాపయిఁ
గరుణ గలిగి యునికి యిదియ కారణము సుఁడీ.

47

క. నావుడు శౌరికి నిట్లను
నా వేలుపుఁదపసి మర్త్యుఁ డాడెడిరీతిన్
నీవిట్లు పలుక నుచితమె?
యే విశ్వజనీనచరిత! యెఱుఁగనె నిన్నున్.

48

— నారదుఁడు శ్రీకృష్ణుని నులించుట. —

సీ. ప్రామినుకులదొంగ బాతాళకుహరంబుఁ
జొరఁ బాటి చీతినచోట వీవ
తరిగొండ వెన్నుపైఁ దాల్చి వేల్పులఁ గూడి
చవిఁ దేల్చినట్టికచ్చపమ వీవ
నీటిలో మునిగిన నేలచేడియఁ గొమ్ము
కొన నుబ్బ నెత్తినఘోణి వీవ
మునిమాపు బలుగంబమునఁ బుట్టి బంటు న
క్కఱఁ గాచినట్టిసింగంబ వీవ

తే. దితిజుమెట్టినయాపొట్టిదిట్ట వీవ
పుడమిఁతోడుల నడచినప్రోడ వీవ
కడలిఁ గోలకుఁ దెచ్చినగబ్బి వీవ
యిపుడు ద్వారక వసియించునీవు నీవ.

49

క. రక్కసిమగువలయాలువు

మొక్కపటిచె దీవ పాపములగమి కాలం

ద్రొక్కెదవు నీవ యింకిట

నిక్కముగా నిన్నుఁ బొగడ నేర్తునె కృష్ణా!

50

క. ద్వారక వైకుంఠపురం

బీరుక్తిణీ లక్ష్మీ మీర లిచ్చట నునికిన్

సారెకుఁ గొల్వఁగ వత్తును

గోరికతోఁ గంసహర! ముకుంద! మురారీ!

51

ప. అని యిట్లు బహుప్రకారంబులం బ్రశంసించి యవ్విరించినం

దనుం డమందానందంబు డెందంబునం గ్రందుకొన నిజవాస

నాబిరుదగాఢాకథనవంది బృందాయమానేందిరిరంబును

నుచితోపయోగజనితానందబాష్పసందోహశంకావహమక

రందబిందుతుందిలంబును నిఖిలమనోరథప్రదానకీర్తిశంకాక

రవిశదప్రభానిచుళితంబును నగుపారిజాతంపుఁగ్రొన్న న మి

న్నేటి పసిండినెత్తమ్మిచిగురుటాకునం బొదివి యిచ్చిన. 52

క. వినయంబు విస్తయంబును

మనమునఁ బెనఁగొనఁగ నపుడు మాధవుఁ డాకొ

న్ననఁ గయికొని భీష్మకనం

దనఁ గనుఁగొని సత్యభామ తలఁపున నిలువన్.

53

మ. ఇది భోజాత్తజ కిచ్చినం గినుకతోనేమంచు నూహించునో

మది సాత్రాజితి దాని కే నిపుడు ప్రేమం బంపినన్ దీని నె

ల్లిదముం జేసినజాడ దోచునొకొ యాలెమ్మిందునే నున్నిఁ

జెల్లదువో యేరికిఁ బంపఁగాననుచులీలన్ దుక్తిణీకాంతకున్.

ప. కనుఁగవఁ బిన్ననవ్వు దొలఁక న్దునినాథునికన్నుసన్న ని

చ్చినఁ దగభోజనందనయుఁజేకొని మానికి మ్రొక్కి యవ్విరిం

దననెఱిగొప్పునం జెరివిన న్వలిగుబ్బలిముద్దుఁబట్టి లే
తనెల ధరించిన ట్లమరెఁ దద్దయు మోహనకాంతిసంపదకొ
నీ. మగమీల నగఁ జాలుతెగ గీలుకొనువాలుఁ

గనుఁగవ కొకవితకాంతి యొదవె
వలిజక్కువలపెక్కువలు దక్కువగ నిక్కు
చనుదోయి కొకవితచాయ దోఁచె
నెలతువైదలదిమ్ము వెలిఁ జిమ్ముచెలువమ్ము
గలవేణి కొకవితనలుపు మీతె
నలచెందోవలవిందుచెలువొందు వెసఁ జిందు
మొగమున కొకవితజిగి దొలంకెఁ

తే. జక్కఁదనమున కొకవితచక్కఁదనము
జవ్వనంబున కొకవితజవ్వనంబు
విభ్రమంబున కొకవితవిభ్రమంబు
గలిగె నద్దివ్యకుసుమంబుకతన సతికి.

56

క. కలకంఠకంఠి యీగతిఁ

బులుగడిగినముత్తియంపుఁబొలు పొందంగా
నెలన వొలయఁగఁ బలికెను
జలజాసనుపట్టి కలహసంభ్రమపరుడై.

57

— నారదుఁడు పారిజాతప్రభావంబు రుక్మిణీదేవికిఁ జెప్పట. —

నీ. జలజాక్షి! యిది పారిజాతప్రసూనంబు

నరులకు ధరియింప నరిది సూవె
పొలోమి పార్వతి పద్మ పద్మజురాణి
యును శిరంబునఁ దాల్తు రనుదినంబు
హరిబహిఃప్రాణంబ వగుట నేఁ డెఱుంగంగ
వచ్చె నీ కిపు డిది యిచ్చెఁ గాన

వెలఁదులు పదియాలువేపురలో నెన్న
 సరి లేదు సౌభాగ్యగరిమ నీకుఁ
 తే. నీవు దాల్చినకతన నీపూవు నేఁడు
 భాగ్యము వహించె నుచితోపయోగ్యవృత్తి
 నీస్థితార్థంబు నొడఁ గూర్చు నిది లతాంగి
 దీనిమహిమంబు చెప్పెదఁ దెలియ వినుము.

58

క. పరిమళము నెడదు వాడదు

పరువము దప్పదు పరాగభరభరితం బై
 నిరతము జగదేకమనో

హర మగు నీ కుసుమరాజ మంబుజవదనా!

59

మ. అలినీలాలక! నీవు నీపతి రహస్యక్రీడవర్తించువే

శ లతాంతాయుధసంగరంబునకు నుల్లాసంబు గల్పించును
 జ్వలదీపాంకుర మై రతిశ్రమతనూసంజాతధారాశేఖ
 ర్తలవంబు ల్దొలఁగింపఁగా సురటియై రంజిల్లు నిచ్చాగతిన్.

చ. అడిగినయంతఃలో రసిరసాన్నముల స్సమకూర్చు నాఁకట
 నృదలికఁ జెందనీక యశుభంబు లండచు జగత్త్రయంబునం
 బడయఁగరానిసర్వగుణభవ్యము సు మ్మిది దీనిఁ దాల్చియి
 ప్పడఁతులలోఁగనుంగొనుమపారమహామహిమానుభావముల్.

చ. కువలయపత్రనేత్ర! నెఱిగొప్పన నీకుసుమంబుదాల్చుటన్

సవతులు వచ్చి నీచరణసారసయుగ్మము నాశ్రయింపఁగా

ధవుఁ డఱిలేనికూర్తి జవదాఁటక నీపలు కాదరింపఁగా

నవిరళభోగభాగ్యమహిమాన్విత వైవిహరింతు గావుతన్.

క. నెలకొని వేసవిఁ జలువయుఁ

జలివేళల నుష్ణగుణము సముచితభంగిం

గలిగించు నీలతాంతము

కొలఁదులు చెప్పంగ నిచ్చకొత్తలు సుమ్మి.

63

క. అలరుంబోడులలోపల

నలరుం బోడుములు నీకు నగ్గల మగుచున్

దలపూ వాడక యుండుము

తలపూవు ధరించి వికచతామరసాక్షి!

64

ఉ. ఇన్ని దినంబులున్ సవతు లిందఱలో నలసత్యభామ కన్

నన్న లఁ ద్రిమృదున్ హరి వశంపదుడై యనవిందుఁ గాని యో

కన్నియ! నీయెడం గలుగుగౌరవ మెయ్యెడఁ జూచి కానలే

కున్న ననర్ఘ్యదివ్యకుసుమోత్తమ మేరికినైన నిచ్చెనే? 65

ఉ. చక్కనిదాన నంచు నెలజవ్వని నంచు జగంబులోనఁ బే

రెక్కినదాన నంచుఁ బతియెంతయు నాకనురక్తుడంచుఁదా

నిక్కుచు విట్టివీఁగుచు గణింపదు కాంతల సత్య యింతకున్

స్రక్కకయున్నె నీమహిమ సూచినబోటులు విన్నవించినన్.

క. ధరియించిన మొద లొకవ

త్సరమాత్రము దావకీనధమ్మిల్లములో

నిరవుకొని మగుడ నివ్వరి

తరుణీ యలపారిజాతతరువున కరుగున్.

67

తే. అనుచు నారదుఁ డాడినయట్టిపలుకు

లచటివృత్తాంత మంతయు నరసి పోయి

వేటు వేటన సఖులు దేవేరులకును

విన్నవించిన వారును జిన్నవోయి.

68

ఉ. అందఱలోనఁ బెద్ద మహిమాన్విత రుక్మిణి గానఁ *బూవుగో

విందుడుదాని కిచ్చెఁ ధగవేయని లక్షణయోర్చెనైఁచెఁగా

* యామె కిం, పొందఁ బ్రహునమిఁ దగవ పొమ్మని లక్షణ.

ళింది శమించె భద్రయవు లెమ్మనియూరడిలెన్ సుదంతలోఁ
గుందుట మానె జాంబవతికోపమడం చెనుమిత్రవిందయున్.

తే. వారిలోపల సౌందర్యవతియు మాన
వతియు మహనీయసౌభాగ్యవతియు నైన
సత్య యంతట నేమొకో శౌరికడకుఁ
బోయి రా దయ్యెఁ జెలి ప్రాద్దు వోయె ననుచు. 70.

మ. తనశృంగారవనంబులోన గిరిపాంతం జక్కఁగా దిద్ది తీ
ర్చినపూదేనియయేటికాలువదరిం జెంగల్వపుష్పాల్లు నిం
చినచంద్రోపలవేదిపై సరసగోష్ఠి బోటియుం దాను న
వ్వనజాతాయతనేత్రశౌరిగుణముల్ వాక్రుచ్చివర్ణించుచున్.

చ. అలికులరావముల్ గిసలయాకులకోకిలకాకుకాకలీ
కలకలనాదముల్ నెలఁగఁ గమ్మనితమ్మికొలంకు తెమ్మెరల్
వొలయఁగఁ దొంటిచందమున బుద్ధికినేమియు నింపుగామికిం
గలఁగుచుసత్యభామచెలిఁగన్తోనియించుకసంశయించుచున్.

చ. అకటయదేమియో యెఱుఁగనయ్యెదఁ దొయ్యలిదక్షిణాంస
చూ, చుకనయనప్రకంపగుణసూచనలేమియు వల్లగావు సా,
రెకు మది జాలివొంది యొకరీతిఁదలంకెడు బ్రాణనాథుఁడొం
డొకచపలాక్షిఁ గూడి నను నొల్లనిచెయ్యము లేమిసేసెనో.

క. అని సత్యభామ తనవిధ
మనుఁగుందొయ్యలికిఁ జెప్పునవసరమునఁ జ
య్యన వచ్చి యొక్కనెచ్చెలి
కనుఁగవ నెఱసంజ వొడమఁగా నిట్లనియెన్. 74.

క. అమ్మా ! యే మని చెప్పుదు
నెమ్మి న్నీవిభుఁడు రుక్మిణీసతిమణిసా

ధమ్మన నుండఁగ సురముని

గ్రమ్మఱ నాకస్తికమ్ముగా నచ్చటికిన్.

75

క. చనుదెంచి యమ్మురారికి

ననఘ మ్మమరైకయోగ్య మతిసౌఖ్యకర

మ్మనితరసులభ మ్మిది యని

కొనియాడుచు నొక్కదివ్యకుసుమ మ్మైసఁగెన్.

76

క. మిన్నంది వేగ గయికొని

కన్నుల నొత్తికొని మ్రొక్కి గారవ మెసఁగెన్

వెన్నుఁడు రుక్మిణి కొసఁగెను

అన్నెలఁతయుఁ గొప్పలోన నవ్విరి దాల్చెన్.

77

తే. అంతలోనన యద్భుతం బావహిల్లఁ

గొలఁది యిడరానియొకవింతచెలుపు గలిగి

రాజబింబాస్య రుక్మిణి తేజరిల్లె

సానఁ బట్టినమకరాంకుశస్త్ర మనఁగ.

78

ఉ. ఆకుసుమంబు దాల్చినమహామహిమంబునఁ దోడికామినీ

లోకము మచ్చరంబు మదిలోనఁ దొఱంగి భజించు చుండ న

స్తోకనిజప్రభావములు సూపెడుగద్దయమీఁద నెక్కి ము

ల్లోకము దానయేలుగతి లోలవిలోచన యేమి నెప్పుదున్.

ఉ. ఎంతకు లేడు నారదమునీంద్రుఁడు శౌరి వినంగ రుక్మిణీ

కాంత వినంగ నేను వినఁగాఁ బలికెం బలిఁ గూర్చుదాన నా

యంతటివారు లేరని యహంకృతి నెప్పుడు విట్టివీఁగుచున్

వంతున వచ్చుసత్యగరువం బిఁకఁ జెల్ల దటంచుమానినీ. 80

క. ఆరణభోజనుమతకము

లారుక్మిణినటన లామురాంతకుచెయ్యుల్

చేరి కనుంగొనుచో నె

వ్వారికిఁ గోపంబు రాదు వారిజనేత్రా !

81

— సత్యభామ చింతనొందుట. —

చ. అన విని వ్రేటువడ్డయురగాంగనయుంబలె నేయివోయ భ
గ్గన దరికొన్న భీషణహుతాశనికీల యనంగ లేచి హే
చ్చినకనుదోయికెంపు దనచెక్కులఁ గుంకుమపత్తభంగసం
జనితనవీనకాంతి వెదచల్లఁగ గద్గదఖిన్నకంఠి యై. 82

శా.పీ మేమీ కలహాశనుం డచటికై యేతెంచి యిట్లాడెనా
యామాట ల్చేవి యొగ్గి తా వినియెనా యాగోపికావల్లభుం
డే మే నూడెను రుక్మిణీసతియు నీ విం కేటికిన్ దాచెదే
నీ మోమాటలు మాని నీరజముఖి! నిక్కం బెఱింగింపవే.

చ. అతులమహానుభావ మని యవ్వారిఁ దా నొకపెద్ద సేసి య
చ్యుతునకు నిచ్చకం బొదవ సూడిద యిచ్చిననిచ్చెఁ గాకతా
నతఁడు ప్రియంబు గల్గునెడ కర్పణ సేసినఁ జేసెఁగాక యా
మతకరివేలుపుందపసి మమ్ముఁ దలంపఁగ నేల యచ్చటన్. 84

క. పలుదెఱఁగునుల్లమాటలు

కలహమె కల్యాణ మని జగంబులవెంటన్

మెలఁగెడుమానికి సహజము

వల దని వారింపవలదె వల్లభుఁ డతనిన్.

85

క. ముని యేమి సేయు ? రుక్మిణి

గొనఁ గారణ మేమి ? ధూర్తగోపాలుఁడు సే

సినచెయిద మేమి చెప్పుదు ?

మన మెరియదె ప్రాణ మైనమగఁ డిట్లయినన్.

86

క. పరికింపరు తమజాడలు

తరుణులతగులములు నవ్వుఁ దగ దండు మదిన్

శరదంబుదచలచిత్తులు

పురుషులె పో వారినవ్వుఁ బోలునె! చెలియా!

87

ఉ. ఇన్నిదినంబులున్ సవతు లిందఱలోఁ గడు గారవంబునం

గన్నియ నన్ను వల్లభుఁడు గన్నులఁ గప్పకొనంగ నుండియా

వన్నెయు వాసియుం దఱిగివారుననుం దలలె త్తిచూడఁగా

సన్నలఁ జాయలం బలుక సైతునె ప్రాణము *లింతతీపాకో!

ఉ. నామొగమోటకై వలసి నాటకముల్ ఘటియించి రుక్మిణీ

కామిని మీఁదటం గలుగుగౌరవముం గృహయుం బ్రియం

బుఁ దా, నేమియుఁ గాన నీక యిట నిన్నిదినంబులు నన్నుఁ

దేల్చెనో, తామరసాక్ష! మెచ్చవలదా మురదానవభేది

[కృత్యముల్.

ఉ. ఓచెలి! శౌరి కిచ్చె నట యొక్కలతాంతము దెచ్చి నారదుం

డాచపలాక్షి కిచ్చె నట యాతఁడు నవ్విరి యిట్టిమాటలా

హా! చెవుల నివ్వనంబడియుఁబ్రాణము దాల్చెద మేన నింతగా

నోచితి నింక నెట్టివి కనుంగొన నెమ్మెయి నున్నదాననో. 90

క. పూనుకొని మేలుగీళ్లకు

లో నయి విహరించువారి లోకమెఱుంగదో

యానరకాసురదమనుఁడు

దా నెఱుంగఁడో భోజకన్య తా నెఱుంగదాకో.

91

ఉ. ఆసరసీరుహాక్షినిలయంబునఁ బంకజనాభుఁ డుండుటం

జేసి యొసంగె బోతగవు సేకొని యొక్కలతాంత మింతలో

హాసానియు వన్నెయుం దగవువై భవముంజలమున్వివేకమున్
బోసవతు ల్భజించుటకుఁ బో వెఱంగయ్యెడు నేమి సెప్పుదున్.

క. కలకాల మొక్కగతిఁ బూ

సలలో దారంబుమాడ్కి సతిమదిలోనన్

మెలఁగెడుపురుషులు గలుగుట

తొలుజన్మమునోముఫలము తోయజనేత్రా!

93

సీ. కలలోన నైన నవ్వుల కైన నామాట

జవ దాఁట వెఱచునో చంద్రవదన!

యేసదార్థంబు నాయెదుటఁ బెట్టకమున్న

యెవ్వారి కొసఁగఁడో యిగురుఁబోడి!

చెలులు నాతో నేమి చెప్పుదురో యని

లంచంబు లిచ్చునో చంచలాక్షి!

తోడిచేడియలు నాతోడివంతులకు రా

సయిరింపఁజాలఁడో సన్నుతాంగి!

తే. యరమరలు లేనిహారిమి ననఁగి పెనఁగి

కొదలు దీఱనికోర్కులఁ గూడి యాడి

కపట మెఱుఁగనిమమతలఁ గలసి మెలసి

యున్నవిభుఁ డిట్లు సేయునే యోలతాంగి!

94

సీ. కృతకాద్రి కందరాకేళినిఘాహన

వేళా*పరస్పరాన్వేషణములు

పోషితమాధవీపున్నా గపరిణయో

త్సవకల్పితానేకసంభ్రమములు

చాతురీనిర్జితద్యూతపణాదాన

కలితచేలాంచలాకర్షణములు

* పరస్పరాన్వేషణములు.

సాయంసమారంభచక్రవాకద్వంద్వ
విరహావలోకన*విభ్రమములు

తే. సాంస్రతరచంద్రికా†క్షేళిచంద్రమములు
విధుశిలామయవేదికావిశ్రమములు
ఫలకచిత్రితనిజరూపభావనములు
మఱచెనోక రుక్మిణిమాయఁ దగిలి.

95

క. పతి ప్రాణసదృశబంధువు
పతి దైవం బేడుగడయుఁ బతి సతులకు న
పృథియ కడు మేర దప్పిన
గతి కులకాంతలకు వేటు గలదే చెపుమా.

96

క. ధన మిచ్చి పుచ్చుకొన్నను
మనమున నోర్వంగ వచ్చు మగఁ డింతులకున్
జన విచ్చి పుచ్చుకొన్నను
మన వచ్చునె యింక నేటిమాటలు చెలియా!

97

క. అని వగల మిగుల నొగులుచు
జనితామర్షమునఁ గోపసదనంబునకున్
జనియెను లతాంగి హరిచం
దనకోటరమునకు నాగతరుణియుఁబోలెన్.

98

ఉ. మాసినచీర గట్టికొని మకానముతోడ నిరస్తభూషయై
వాసెనకట్టు గట్టి నిడువాలికగస్తురిపట్టు వేట్టి లోఁ
గాసిలి చీకటింటికడకంకటిపై జలదాంతచంద్రరే
ఖాసదృశాంగి యై పొరలె గాఢమనోజవిషాదవేదనన్. 99
చ. బిసేరుహపత్త్రలోచనకుఁ బెల్లగుమోహము సంఘటిల్లె వె
క్కసమగు నెవ్వగల్వాడ మెఁగంపముపుట్టె జెమర్చె మేనుమా

* విహరణములు. † వళి.

నసమున విన్నఁబాటొదవె నాటఁ గడుం బరిశాపవేదనల్
మసకపుఁబాముకాటుగతి మచ్చర మన్నిస మగ్గలింపఁగన్.

క. వెడవెడ గన్నుమూయుఁ గను విచ్చునగుం దలయూఁచుఁ
బాన్పువై, బడు నుసు రంచు లేచుఁ దడఁబాటును దత్త
రముం జలంబు లో, నడరఁగఁ గోపవేగమున నగ్గల మైనమ
నోజుబాధలం, బడి మదహస్తిహస్తగతపద్మినియుం బలె
సొంపు పెం పఱన్.

101

త. ఈపగిది న్నాత్మాజితి

కోపోద్యోగమున వగలఁ గుందుచు ఘనసం

తాపంబుపేర్చి నితర

వ్యాపారము మాని యుండె హరియును నచటన్. 102

— సత్యభామకడకు శ్రీకృష్ణుడు వచ్చుట. —

మ. ముని నా కిచ్చినపూవుచందమును నే మున్నాడియీభోజనం
దనకర్పించినజాడయుం దెలియఁ జెంతం బొంచి వీక్షించి పో
యినసాత్మాజితిబోటి నావలనఁ దా నేమేమి కల్పించెనో
యనిప్రద్యమును నిమానిదండనిడిచింతాయ త్తచిత్తంబునన్.

చ. అరదము నెక్కి కేతనపటాంచలచంచల మైనతాల్కితోఁ
దురగజవంబు మున్గడవఁ ద్రోచి కడంగెడుతత్తరంబుతోఁ
దిరిగెడుబండికండ్లపగిదిన్ భ్రమియించుమనంబుతోడ నా
హరి సనుదెంచె సత్యసముదంచితకాంచనసౌధవీధికిన్. 104

తే. వచ్చి యరదంబు డిగ్గి తద్ద్వారసీమ

దారుకుని నుండ నియమించి తాన యొకఁడు

కమలనాభుండు కయ్యంతరములు గడచి

యలబలము లేనినగ రెల్ల నరసి చూచి.

105

సీ. కనకపంజరశారికలకుఁ జక్కెర వెట్టి
 చదివింప రేలొక్కో సకియ లిపుడు
 కరతాళగతుల మందిరమయూరంబుల
 నాడింప రేలొక్కో యతివ లిపుడు
 క్రొవ్వాడిగోళ్ళఁ దంత్తులు మీటి వీణియ
 ల్పలికింప రేలొక్కో భామ లిపుడు
 కలికిరాయంచబోదల నెల్ల నెలయించి
 నడిపింప రేలొక్కో పడఁతు లిపుడు

తే. ఇన్నిదినములవలె నుండ దేమి నేడు
 చిన్నబోయిన దీమేడ చెన్ను దఱిగి
 పద్మముఖతోడ నెవ్వరే బారిజాత
 పుష్పవృత్తాంత మెఱిగింపఁ బోలు నొక్కొ.

106

క. అని యనుమానించుచు నొ
 య్యనఁ గోపగృహంబు సేరి యాసత్త్రాజి
 త్తనయ ముసుంగిడి యుండఁగ
 ననువు మెఱయఁ జొచ్చి మాయ యచ్చుపడంగన్.

107

ఉ. కొందఱు మంతనంబులను గొందఱు జంకెనవాఁడిచూపులం
 గొందఱు జేతినన్నలఁ దగుల్పడఁ జేయుచుఁ జేరఁబోయి మ
 ధ్యందినభానుమండలకరావళి హావళి వాడి యున్నతీఁ
 గందలఁపించునమ్మగువఁ గన్గొనియెంతయువిస్తితాత్తుడై.

108

ఉ. ఈలలితాంగిచంద మొకయించుక చూచెదనంచు ధూర్తగో
 పాలుఁడు తాలవృంత మొకభామిని సౌఖ్యపిఱుందనుండి మం
 దాలసలీలమై విసర నాదటఁగైకొని నీచె దద్వపుల్ల
 కీలితపంచసాయకశిఖిం దరికొల్పుచు విన్నకై వడిన్.

109

ఉ. అంతటఁ బారిజాతకుసుమాగతనూతనదివ్యవాసన
ల్వీంతలు సేయఁదావియదివిస్తయమంచుముసుంగుఁ ద్రోచియ
క్కాంత గృహంబు నల్లడలు నారసి సంభృతతాలవృంతునిం
గాంతునిఁ జూచి* బాష్పకణికాతరళీకృతలోచనాంతయై.

క. తల వాంచి మగుడ ముసుంగిడెఁ
గొలుకుల డిగజాటి జాలుకొను బాష్పంబుల్
పలుచనిచెక్కుల లవలీ
దళవతితమరందబిందుతలిఁ బురడింపన్.

111

ఉ. ఓ రొప్పుకయింత లేనివికచోత్పలలోచనచిత్తవీధిఁ జ
ల్లార్పఁగ నీలనీరదశుభాంగుఁడు వే సను దెంచె నంచుఁ గం
దర్పహుతాశను న్వెలికిఁ దార్చుచుండునుబోలె వేడిని
ట్టూర్పు దళంబుగా నిగిడె నున్నమితావరణాంశుకాంతమై.

చ. వనితకుచద్వయంబుపయి వ్రాసినకుంకుమపత్తభంగము
ల్జనితనితాంతఘర్తకణజాలముచేతఁ గరంగి మెల్లమె
ల్లన వెలిపట్టుపయ్యెదకెలంకుల జాటుట యొప్పె మానసం
బున నెలకొన్నక్రోధరసము † న్వడఁబెట్టుచు నున్నకైవడిన్.

క. మానవతి యిట్లు మానని
మానక్రోధములచేఁ గుమారిలి చింతా
ధీనగతి నుండ మదిలో
నూనినప్రేమమున నంబుజోదరుఁ డనియెన్.

114

— శ్రీకృష్ణుఁడు సత్యభామ ననునయించుట. —

ఉ. ఇందునిభాస్య ! మైతొడవు లేల ధరింపవు ‡ నున్నఁగావులీ
వెందును మాన లేవు దెలు పేటికిఁ గట్టితి వీటికారుచు

* బాష్పకణికా. † న్వడఁబెట్టుచు; నడ్వవెట్టుచు. ‡ సన్నఁగావు.

లెక్కెందలిరాకు మోవిఁ దులకింకఁగఁ జేయక యున్ని యో
మి నీ, చందము వింత యయ్యెడు నిజంబుగ నా కెఱుంగంగఁ
జెప్పుమా. 115.

- చ. మన మరయందలంచి యొకమార్గము వన్ని తొనవ్వుటాలకో
నను వెఱపించెదో యకట నాయెడ *నిక్కము దప్పుగల్గెనో
వనజదళాయతాక్షి! పగవాడనె నన్నిటు లేల చూడ వొ
క్కనిమిష మైన నీవు దయఁ గన్గొనకుండిన నిల్వనేర్తునే.
- చ. పలుకులఁ దేనె లుట్టిపడఁ బల్కువు నేఁ డిది యేమి†వాలుఁగ
న్నులనునుసిగ్గునూల్కొనఁగనుంగొనవేలయురఃస్థలంబుఁ జ
న్నుల నెదురొత్తి మక్కువ ననుం బిగికొఁగిటఁ జేర్పవేటికే
చిలుకలకొల్కి! యెవ్వ రెడ నేసిరి నీ కిటు లేల చింతిలకా.
- చ. మనముల మాటలం గ్రియల మన్నన లీనొకనాఁడు నెట్టికా
మినులకు గారవంబు వెఱమెచ్చులకై పచరింతుఁ గాని పా
యనియనురక్తి నీయెడల యగ్గటమై కనుపట్టు నాకు నీ
పనిచినపంపు నేయుటయ ప్రాభవ మాటది నీ వెఱుంగవే.
- మ. పడఁతీ! నీమధురాధరామృతము నీబాహుపరీరంభముం
బడయకాధన్యుడఁ గాకయుండిన ననున్బాటించియొక్కింతనీ
నిడువాలుంగడగంటఁజూడుమనుచున్ని లోపమింబై చెఱం
గొడియం జేవిరిదమ్మి వ్రేయుటకునై యుంకించి జంకించినన్.
- ఉ. పాటలగంధి చిత్తమునఁ బాటిలుకోపభరంబు దీర్ప నె
ప్పాటను బాటు గామి మృదుపల్లవకోమలతత్పదద్వయీ
పాటలకాంతిమాళిమణిపంక్తికి వన్నియ వెట్ట నాజగ
న్నాటకసూత్ర ధారియదునందనుడర్థిలిమ్రొక్కెమ్రొక్కినకా.

* నిక్కఁపుఁదప్పు. † క్రాలుఁగన్నుల.

మ. జలజాతాసనవాసవాదిసురపూజాభాజనం బైతన
 ర్చులతాంతాయుధుకన్న తండ్రి శిరమచ్చో వామపాదంబునం
 దొలఁగంద్రోచెలతాంగియట్లయగునాథుల్నేరము లేయఁజే
 రలుకం జెందినయట్టికాంత లుచితవ్యాపారము లేర్తురే.

క. కోపనపదహాతిఁ గుహనా

గోపాఁడు గాంచి మెయి గగుర్పొడువఁగ ను

ద్దీపితమస్తథరాజ్య

ప్రాపితుడై పలికెఁ గూర్తి బయలు పడంగఁ.

122

చ. నను భవదీయదాసుని మనంబున నెయ్యపుఁగిస్కఁబూని తా
 చినయది నాకు మన్ననయ చెల్వగునీపదపల్లవంబు మ
 త్తనుపులకాగ్రకంటకవితానము *దాఁకిన నొచ్చునంచు నే
 ననియొద నల్క మానవుగదా యిక నైన నరాశకుంతలా!

— సత్యభామ శ్రీకృష్ణుని దూఱుట. —

చ. అన విని మానినీతిలక మప్పుడు మే యట దోష నిర్కీ పీ
 డినకచపంక్తిఁ బల్కలు ముడి న్నెడ దోపుచుఁ బైచెఱంగుగ్ర
 క్కనఁజనుదోయిఁ జేర్చుచు మొగంబున లేజెమరంకురింపజం
 కెన నెఱిచూపుచూచి పలికెం జలితాధరపల్ల వాగ్ర యై.

ఉ. ఈనయగారపుంబ్రియము లీపస లీమొగమిచ్చమాట లే
 లా నిను నమ్మియుండినఫలం బిదె తోడన కల్గె నాకు నీ
 యాన సుమీ ననుం జెనకి యాటడి వెట్టిన నవ్వువారలం
 గాన నెఱుంగునే పసులకాపరి భావజమర్తకర్తముల్. 123

ఉ. ఇంకిటు నిన్ను నమ్మ నను నేమిటికిం గెరలిచె దెంతయుం
 బొంకము గానియీవలనిబొంకులు మాచవి గావు రుక్మిణీ
 పంకజపత్రనేత్రకును బ్రాణపదంబులుగాని వల్లనీ

కింకర! చాలుఁజాలు *నుడికింపకు నింపకు లేనికూరుముల్.

ఉ. †గట్టినచేతలుం బవలుఁ గల్గవనంబులు నీవు పుట్టఁగాఁ
బుట్టిన వెందు లేనివలువోకలమాయలు నీకు వెన్నతోఁ
బెట్టిన వౌ పెరింగియును బేలతనంబున నిన్ను నమ్మి నా
గుట్టును దేజము న్నిగులఁ గోల్పడిపోతిని నేమి సేయుదున్.

చ. మునిఁగితివచ్చి పూవొసఁగి మోదముతోడ భవత్ప్రియాంగన
న్వినతి యొనర్పఁగా వినినవీనుల మాచవి గానిమాటల
న్వినవలసెం గదా యిపుడు నీ విట వచ్చుట పారిజాతవా
సనఁ బ్రకటించి నాకు నెకసక్కెము సేయన కాదె చెప్పుమా

క. నూనంబె తొడవు సతులకు

మానమె ప్రాణాధికంబు మాన మఖిలస

మ్మానములకు మూలం బగు

మానరహిత మయినబ్రదుకు మానిని కేలా.

129

తే. తనదుకోడండ్రలోనఁ బెద్దయుఁ గ నన్ను

దేవకీదేవి మన్నించు నీవు నాకుఁ

జనవు లిచ్చుటఁజేసి యాసాధ్విసేవ

సేయఁ బోవంగ నా కింక సిగ్గు గాదె.

130

సీ. ఉవిద యెవ్వతె నోచి యున్నదో యీశమం

తకరత్న మింక నొదల ధరింప

నీరై వతకశైలచారుక్మాటవిటంక

కేలి కిం కెవ్వతె పాలుపడునొ

యెవ్వతె కబ్బునో యీవసంతారామ

కర్పూరకదళికాగారవసతి

* నుడికింపకు. † గట్టువచేతలుం.

నీల నీమణిసౌధజాలకంబుల నిన్నుఁ
 గూడి యెవ్వతె వార్ధిఁ జూడఁ గలదొ
 తే. యకట నేఁ బెంపఁ బెరిగిన శుకమయూర
 శారికాబృంద మెవ్వతెఁ జేరునొక్కొ
 నన్ను నాతోడిసవతులు నగక మున్న
 పంత మలరంగ నిన్ను మెప్పింతుఁ గాన. 131

క. నను నెవ్వతిఁ గాఁ జూచితి
 వని యంతర్బాహు యగుచు నవనతముఖి యై
 ఘనతరగద్గదికాని
 స్వనమున మఱి మాటలాడ శక్యము గామిన్. 132

ఉ. ఈసునఁ బుట్టి డెందమున హెచ్చినశోకదవానలంబుచే
 గాసిలి యేడ్చెఁ బ్రాణవిభుకట్టిదుట న్నలితాంగి శంకజ
 శ్రీఃఖ మైనమోముచయిఁ జేలచెఱుం గిడి బాలపల్లవ
 గ్రాసకషాయకంతకలకంతవఘాకలకాకలీధ్వనిన్. 133

ఉ. ఆరమణీలలామ మది నంటినకోపభరంబు నిల్పఁగా
 నేరక నెవ్వగం బొగుల నీరజనాభుఁడు నిండుఁగొఁగిటం
 జేరిచి బుజ్జగించి నునుఁజెక్కులఁ జాలుకొనంగ జాటుక
 న్నీరుకరంబునందుడిచి నెయ్యముఁదియ్యముఁదోఁ పనిట్లనున్.

ఉ. ఓలలితేంద్రనీలశకలోపమృతైశిక యింత పంత నీ
 కేల లతాంతమాత్రమున కేఁ గలుగ నివ్విను నీకు దేవతా
 కేలివనంబు సొచ్చి యనికి నృపసూదనుఁ డెత్తి వచ్చినన్
 దీలు పడంగఁ దోలియిటఁ చెచ్చెదనిచ్చెదఁ బారిజాతమున్.

తే. వామలోచన ! నీకేలివనములోనఁ
 జలువ వెదచల్లుచెంగల్వకొలనికెలన

సరసకర్పూరకదళికాతరులనడుముఁ

బెరటిచెట్టుగ నాటింతుఁ బెంపు గనుము.

136

క. అని పలుకునంబుదశ్యా

మునిగర్జితమధురవాక్యముల సత్యామా

నిని నీపలతికవోలెం

గనుపట్టె సఖిమయూరికలు సెలరేగఁ.

137

మ. దయమానాక్షివిలోక! లోకహితకృత్స్వారంభ! రంభాకుచ

ద్వయదుర్గాధిపతిద్విషత్పరితగాథావ్యక్తదోస్సార! సా,రయ

శస్సాంద్రదిశాంత! శాంతహృదయారంగన్నయాచార! చా

రయుతోపాయవిచారచారణగణప్రస్తుతమానోదయా!

క. ప్రతివర్షవసంతోత్సవ

కుతుకాగతసుకవినికరగుంభితకావ్య

స్తృతిరోమాంచవిశంకిత

చతురాంతకపురవఘాప్రసాదనరసికా !

139

నర్కుటము. —

ప్రసృతివిలోచనాకుసుమబాణ! దిశాలలనా

ఘుస్పణపటిరలేపకృతికోవిదబాహుతటి

విస్మయరక్తి! రస! విక్షత విక్షవైరిన్యప

త్యస్యగతిపంకిలాసిముఖ! ధైర్యందవవంశమణి!

140

గద్యము. ఇది శ్రీమదుమామహేశ్వరవరప్రసాదలబ్ధసారసార

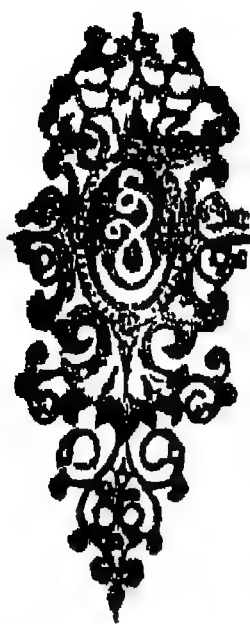
స్వతాభినంది నందిసింగయామాత్యపుత్ర కాళికగోత్రపవిత్ర

సుజనవిధేయ తిమ్మయనామధేయప్రణీతం బైనపారిజాతాప

హరణం బనుమహాప్రబంధంబునందుఁ బ్రథమాశ్వాసము.

*విస్మయరశౌర్యకీర్తిభరవిక్షతవైరి; విస్మయరక్తిజాలరణవీక్షితవైరి. †యాదవ.

ద్వి తీ యా శ్వా స ము.

సదనలోడినాబ్జ! ద
యాసారమరందపోషితార్థభ్రమరో
ల్లాసగుణ ! మలయకూట
ప్రాసాదనివేశ ! కృష్ణరాయమహిళా.

1.

తే. అవధరింపుము జనమేజయక్షీతీశ

వరున కిట్లను నమ్మానివల్లభుండు

పారిజాతంబు దే నిట్లు ప్రతివ *వట్టి

చంద్రసాలకు నేతెంచి చక్రధరుడు.

2.

మ. సరసాలాపముల న్వినోదకథల న్నాత్తాజితీదేవిఁ బ్రే

మరసాంభోనిధి నోలలార్చి కడు సమ్మానంబు గావించి ని

ర్భరకౌతూహలవృత్తి నుండ ఘటికాపర్యప్తిఘంటారవాం

తరనిర్జీతములై వినంగఁబడియె వృథాహ్నాశంఖధ్వనుల్.

తే. సమయకృత్యంబు లప్పుడు సలుపఁ దలఁచు

నలిననాభునిచి త్తంబు దెలిసి సత్య

భామకనుసన్న నుడిగంపుఁబద్ధములు

నిలిచి రంతంత వినయంబు దొలఁక నెదుట.

4.

క. తలిరాకుఁబోడి యొక్కతి

జలకమునకు వేశయనుచు శౌరికి వీణా

కలకలములఁ గలకల నగు

పలుకుల మెల పొలయ విన్నపము గావించెన్. 5

ఉ. ఇంచినవేడ్క నాత్తహృదయేశ్వరిఁ గన్గొని శౌరి మందహా
సాంచితనేత్రుఁ డై జలక మాడఁగ లెమ్మని పైఁడిచేలకొం
గించుక జాఱ నొక్కతర లేక్షణహస్తముఁ గేల నూఁదుచుఁ
గంచుకిసంచయంబు సముఖా యన గద్దియ డిగ్గె డిగ్గినన్. 6

క. ప్రామినుకులపూఁబోడుల

సీమంతపుఁజెందిరంబుచే బలె నరుణ

శ్రీమించు నతనిపదముల

భామామణి యోర్తు పయిఁడిపావలు దొడిగెన్. 7

తే. కేళిగతి మీఱ మజ్జనశాల కరిగి

శాతమన్యవమణిమయాసనమునందుఁ.

గౌస్తుభాదివిభూషణోత్కరము లెల్ల

నొయ్య నొయ్యన సడలించి యున్నయంత. 8

— శ్రీకృష్ణుని మాధ్యాహ్నికస్నానము. —

ఉ. కంఠనలీలమై నసదుఁగౌ నసియాడఁ గుచద్వయంబు న
ర్తింప లలాటరేఖ చెమరింపఁగ హఃగలతాగుభుచ్చముల్
తుంపెసలాడఁ గంకణమృదుధ్వని తాళగతిం జెలంగఁగా
సంపెఁగనూనెయంటె నొకచంద్రనిభానన కంసవైరికిన్. 9

ఉ. *తామరదోయిలోదగిలిదాఁటెడు తేటులువోలె బెన్నెఱుల్
వేమఱు చేతులం బిడిచి విప్పి విదిర్చి నఖాంకురంబులం
గోమలలీల దువ్వి తెలిగొజ్జఁగనీ రెడఁ జల్లి చల్లి గం
ధామలకంబు వెట్టి నొకయంగన కాళియనాగభేదికిన్. 10

* తామరదోయిలోదగిలి దాఁటెడు తేటులఁబోలఁ.

మ. చెలువల్లొందలు హేమకుంభములతో జేసే నొసంగన్నిని
 ర్థలదోర్తూలరుచు ల్వేలిం బొలియఁ దోరంబైనచన్దోయిసం
 దొలయ న్వేనలిజాఱనిక్కి యర మే నొయ్యార మైత్రాలఁగా
 జలకంబా ర్చెలతాంగియోర్తు యదువంశస్వామికిన్వేడుకన్.

సీ. చెంద్రికపూవన్నె జిలుఁగుదున్వలువను
 దడి యొత్తై నొక్కకాంతాలలామ
 కొనగోళ్ల నెఱులు సిక్కులు వాపి మెలపున
 శిర సారె నొక్కలేఁజిగురుఁబోడి
 వెన్నెలనిగ్గులు వెదచల్లెడుమడుంగు
 లందిచ్చె నొక్కపూర్ణేందువదన
 నవరత్న మయభూషణవ్రజంబులు మేనఁ
 గీలింఁచె నొక రాజకీరవాణి

తే. విరులసరు లిచ్చె నొకయరవిందగంధి
 యలఁదెఁ జందన మొకధవళాయతాక్షి
 సుదతి యొక్కతె కపురంపుసురటి విసరె
 నిలువుటద్దంబు నొకయింతి నిలిపె నెదుట.

12

క. కలికినిడువాలుఁగన్నుల
 తళుకులు మణిదీపశిఖలుఁ దడఁబడ లక్ష్మీ
 నిలయున కిచ్చిరి కొందఱు
 నెలఁతలు మాక్తికవిచిత్రనీరాజనముల్.

13

మ. జలకం బాడి మడుంగు గట్టి మణిభూషాదీప్యమానాంగియై
 కలపం బెంతయు వింతగా నలఁది చెంగల్వ ల్నెఱిన్తించ పే
 నలిఁ గీల్చొల్పి పసిండియందెరవళి న్రాయంచ లంతంత రఁ
 జెలులుందానునుసత్యభామసను దెంచెన్నా భుఁడుప్పొంగఁగఁ.

సీ. మాత్సర్యఘనమేఘమాలికాపగమప్ర
 కాశితహిమధామకళ యనంగ
 విరహానిశీధినీవిరమసంప్రాపితో
 స్థీలనామోదపద్మిని యనంగఁ
 గ్రోధదంతావళక్షోభవిభ్రమపున
 స్సంజాతనైర్తల్యసరసి యనంగ
 సంతాపనై దాఘసమయనిర్గతకోర
 కితనవమాలతీలతిక యనంగఁ

తే. గాంతిఁ జెన్నారి వికసితస్వాంత యగుచుఁ
 గలఁక యెంత యు దిగఁద్రోచి చెలువ మెసంగఁ
 జేర వచ్చినప్రియభామ గారవించి
 యున్నయత్తటి మురవైరిసన్నిధికిని.

15

క. చనుదెంచె గలహభోజన
 ముని రుక్మిణి వీడుకొల్ప మున్నీటిజలం
 బున మజ్జనాదిమాధ్యం
 దినకృత్యము లాచరించి నిష్ఠాపరుడై.

16

చ. అతనికి సత్యభామయు మురాసురవైరియు నాతిధేయస
 త్కృతు లొనరించి యుండఁగ సతీమణు లిద్దఱు పల్లెరంబువె
 ట్టితి మని విన్నవించినఁ దటిల్లతయు న్జలదంబు యామిసీ
 పతి వెనుకొన్నకై వడిఁ దపస్వియుఁ దానునుభుక్తిశాలకున్.

మ. చని గారుత్తతరత్నపాత్రికలఁ గంసద్వేషి సాంబాదినం
 దనులు స్నాత్యకిముఖ్యసోదరులు నానాబంధుసంతానముం
 దనమ్రాల న్వసీయింప మానిపతిచెంతం దాను నర్హాసనం
 బున నుండె న్భుజియింప వీవనల నంభోజేక్షణ వీరవంగన్.

శ్రీ. శాకపాకంబులచవులు వక్కాణించు
 గతిఁ గంకణంబులు గల్లుమనఁగ
 నతివేగ మిడుడు మీ రనుమాడ్కి మేఖలా
 కీలితరత్న కింకీణులు మొరయఁ
 గలమాన్నరుచితోడఁ గలహించుజాడ దు
 వ్వలువపింజలు ఘేళఘేళ యనంగ
 నారగింపుడు మీర లని ప్రియం బాడెడు
 పాలుపున మెట్టియ *ల్లులుకరింప

తే. నలరుబోడులు వడ్డింప నచటఁ గలహ
 భోజియును దాను బహుభక్ష్యభోజ్యలేహ్య
 చోష్యపానీయముల మధుసూదనుండు
 సారెఁ గొనియాడుచును వేడ్క నారగించె.

19

తే. వామనేత్రాకరాంచలావర్జ్యమాన
 కనకభృంగారకర్కరికాముఖాగ్ర
 గళితగంధోదకంబులఁ గంసవై రి.
 చేతులను †వార్చె బాంధవశ్రేణితోడ.

20

క. అప్పుడు తాంబూలంబులు
 గప్పురమును జాలవల్లికలఁ బడఁతులచే
 నిప్పించె బంధుకోటికి
 నప్పద్మదళాయతాక్షుఁ డంతట సతియున్.

21

తే. అంతిపురమున నుచితకృత్యములు దీర్చి
 చంద్రశాలాస్థితం డైనశ్లోరికడకు
 సంతసంబున వచ్చి ‡వాచంయమింద్రు
 నడుగులకు నెఱఁగుడు నతఁ డాదరమున.

22

* గిలుకరింప. † దార్చు. ‡ వాచంయమింద్రు, నడుగుల కెఱంగుడునునతఁ.

వ. ఇట్లనియె.

23

మ. ఎతి నీవై విహరించుగా జనము సంభావింపఁగా బంధుసం
తతి నిన్నుంగొనియాడఁగా సవతికాంతల్పూచి లజ్జింపఁగా
నతులప్రాభవవై భవోన్నతులప్రోవై యిట్లు వర్తించునీ
కితరస్త్రీజనబుద్ధి దీవనలు నే నే మిచ్చెద న్నానినీ! 24

మ. అనికైనంబతి నిన్ను బాసి చనునో ప్రాణంబు ప్రాణంబుగా
నినుమన్నింపఁడొనీనునోరథములన్నెయ్యంబుతోఁజేయఁడో
చనవు స్త్రీవలె నెవ్వరే గనిరొ నీసాభాగ్యమింతంతయే
నినుఁబోలంగల రబ్బగంధు లన వింటే యెందు సాత్రాజితీ.

క. అటులైనను గాని మ్రో

కుటిలాక ! నీకు మగఁడు గోరినకోర్కుల్

ఘటియించుఁగాక తా నెం

తటికార్యంబైన *డించి నాదీవనలన్.

26

క. అని ఎలికి శౌరిఁ గనుఁగొని

దనుజాంతక ! పోయివచ్చెదను మఱవకుమీ

నను నావుడు గోపవధూ

జనవంచకుఁ డనియెఁ గార్యసంఘటనేచ్ఛన్.

27

చ. అదితి మొఱంగి కుండలము లానరకుండు హరించె వానినేఁ
గదనములోనఁద్రుంచి యవిగైకొనిదాఁచితి నాటనుండియుం
బదిలముగాఁగ నన్నడుగఁ బంపనికారణమేమి లాఁతినే
యిదెచను దెంచియిత్తుననుమిశతమన్యునితోడసంయమి!

చ. అని వినయంబుతోడఁ గలహాశనసంయమి వీడుకొల్పి యం
గనయును దాను నచ్చట జగత్పతి జూదపువేడ్కనున్న చో

దినకరమండలం బపరదిగ్గిరికూటముఁ జేరు *యానవీ

జనమది రారసారుణవిశాలదృగంచలవంచకచ్ఛవిన్.

29

— సాయంకాలపర్వ నము. —

ఉ. ఆయతతేజము ల్దటేగి యంబుజబౌంధవుఁ డస్తనీమకుం
బోయినఁజూచి† లేచినతమోవిభుఁ డంప దినాంతయోధుఁ డీ
చాయఁదదీయపత్నిఁ బెలుచం బడనీడిచికొంచుఁ బోయెడుం
గో యనుమాడ్కి ‡నంతటశకుంతరవంబునెలంగెనెల్లెడన్.

చ. ఇనుదెసఁ జూడ నోడి తల లెత్తక నీటఁ దదీయబింబముం
గనివగజక్కవల్తొగ మొగంబులుసూచుచుఁగుంఁగిమూర్ఛఁజెం
దినదెసఁజూడలేక జలదేవత హా! యని కన్ను మోడ్చెనా
వనరుహముల్తుడింగెసహవాసులదుఃఖము నెయ్యురోర్తురే.

చ. తనువున నంధకారపుమదం బల మీ న్ననుభద్రదంతికి
న్దొనసినఁ జిందరేగి తపనుం డనుమాపుతుఁ గ్రుంకు మెట్టులో
య నురలవైచినన్నొగిలియచ్చట నెత్తురు గ్రక్కెనో యనం
గనుఁగవ గోరగింపఁ బొడకట్టెనముజ్జ్వలసాంధ్యరంగముల.

౪. ఒకభృంగంబు పరాఁరినీమదనతంత్రోన్మాది ప్రాణేశ్వరిన్
మకరందాసవమత్త నబ్జగృహసీమం బెట్టి తాఁ బోయి సం
జకడ న్వచ్చి తదానమస్తుకుళ మేజాడం జొర న్రాక యా
మికుఁడో నాఁ దిరిగెం గొలంకురమకు న్నేలెంతహీనంబొకో.

— అంధకారపర్వ నము. —

. దినవారిరాశి మా పనుమాని గ్రోలంగ

నడుగునఁ గనుపట్టునస లనంగఁ

గుంకు మెట్టడవిఁ గాల్కొనినసంధ్యావహ్నిఁ

బొడమినదట్టంపుఁబొగ యనంగఁ

* ఘూర్జరీ. † వేచిన. ‡ న త్తటి.

దనమణి పడిపోవ ధరణీతలంబున

నెరుంగ వచ్చినింగి యనంగ

నలచుక్క లసియెడివలరాజుగెలుపు వ్రాల్

తెప్పెము బూసినమఱిలేప మనంగ

తే. వృద్ధవా లలాసీనీవిసరమునకు

నవలితంబరణౌనుధం బనంగ జార

నలినముఖుల కదృశ్యాంజనం బనంగ

నంధకారంబు జగ మెల్ల నాక్రమించె.

34

సీ. చిలుక తేరును నల్ల చెఱుకువిల్లును గల్వ

విరితూపు నిత్తుము మరుడ! నీకు

వనమాలికయు నూత్న వంశనాళమును బిం

భము సమర్పింతుము శౌరి! నీకు

గప్పుంగప్పడమును గస్తూరియును గాటు

కయు నివేసింతుము కాళి! నీకు

నేరేడుబండ్లు వినీలచామరలు ధూ

ర్వలు నొసంగుదు మిభవక్త! నీకు

తే. నిట్టిలోకోపకారికి నిరులుదొరకు

జంద్రసూర్యాదిదుర్ధోషశాంతి వొదలి

నిత్యత వహింప జేయంగ నేర్తురేని

యనుచు బ్రార్థించి రభిసారికాబ్జముఖులు.

35

చ. మొనసినదీపి కానికరము ల్పహకార్యగతాభిసారికా

వనితలయూర్పుగాడ్పులనెపంబున గంపమునొంద నోడకుం

డని తిమిరంబు తా నభయహస్తము లిచ్చె ననంగ వానిపై

గనుంగొన బొల్చె నంకురితకజ్జలముల్నవధూమమాలికల్,

—॥ నక్షత్రవర్ణనము. ॥—

సీ. కార్కొన్న కటికిచీకటి మొగుల్తోత్తంబు
గురిసినవడగండ్లగుంపు లనంగ
గవజక్కవలు వాయఁ గరనాశములఁ జందు
రుం డూఁదుపటికంపుటుండ లనంగ
నెల్లెడ మిన్నేటియిసుమున నచ్చర
కొమ లిడ్డ వెన్నెలకుప్ప లనంగ
దెలివి వెన్నెలవెండితీగలు నిగిడించు
చదలుకమ్మచ్చు బెజ్జము లనంగ
తే. జగము గెల్వంగ దండెత్తుమగనిమీఁద
లీల రతి చల్లుదీవనబ్రా లనంగ
వేడివెలుఁ గెండఁ గ్రాఁగిననిన్ను మేన
*నెక్కొను చెమటబొట్టు నాఁ జుక్క లమరె.

37

—॥ చంద్రోదయాదివర్ణనము. ॥—

ఉ. యామవతీకళత్రునుదయావసరంబునకంఠెఁ బాండిమ
శ్రీమునుదోఁచెదూర్పు దెససిద్ధముకృష్ణుఁడు పారిజాతమున్
భామినికై హరించునని పాయనినెవ్వగ నింద్రరాజ్యల
క్ష్మీముఖమండలంబున వసించినవెల్లఁదనంబుకై వడిన్. 38
సీ. కెరలి చీకటిమ్రాను గెడపంగ నిక్కిన
సమయగజంబుదంతము లనంగ
జదలుగేదఁగితుార్పుతుదకొమ్మ నరవిరి
యై కానిపించుపూరేకు లనంగ
బొడుపుగుబ్బలి నేలపురిటింటియిడుపునఁ
జఱచినగందంపుఁజట్ట లనంగ

* నెక్కొనిన చెమ్మబొట్టు.

మరునిముందఱి బగాబరి సేయుకంచుకి

కులముచేతుల వెండిగుడె లనంగఁ

తే. గైరవములకు వెన్నెలనీరువరవఁ

బూని చేర్చినపటికంపుదోను లనంగఁ

గ్రమముతో శీతకరమయూఖములు గలన

భాగమునఁ గొన్ని యల్లనఁ బ్రాకుదెంచె.

39

తే. అమరు లమృతాంబునిధిలోని యమృతరసము

వెండిచేరులఁ బటికంపుఁగుండ కట్టి

చేదొకొనియెదరో నాఁగ శీతరోచి

మెఱుఁగుమెయిలోన యల్లన మిన్ను వ్రాఁకె.

40

చ. అమరులబోనపుట్టిక సహస్రమయూఖునిజోడుకోడె సం

తమసమువేరువిత్తు కుముదంబులచక్కిలిగింత పుంశ్చలీ

సమితికిఁ జుక్కవాలు నవసారసఁ త్రిదొలంగుబావ కో

కములకుగుండెతల్లడముకై రవమిక్రమదోచెదూర్పునన్.

ఉ. [*పొందుగఁ బశ్చిమాబ్ధితటభూస్థలి న శుమదంశుమత్ఫలా

కందము వాసరాంతహాలికప్రవరుం డిడ సాంధ్యవారిభృ

త్కందశముల్దమోదశయుతంబులు నై గొలపండివ్రాలెఁబూ

ర్ణేందునిపేరఁ బ్రాచి నది హేతువు వెన్నెలకల్లికల్లికిన్. 42

చ. సమయవిలాసి శోణమణిసంగతమాక్తికచారుహారముం

గ్రమమున గ్రుచ్చుచోనరుణరత్నము డామునుసాంధ్యరశ్మిసూ

త్రమునఁ బొసంగగ్రుచ్చియెడతప్పునఁ ద్రోచిపిఱుందఁ జేర్చుము

త్తైముక్తియఁదోచెనయ్యమృతదీధితిలాంఛనరంద్రసంగతిన్

* ఈకుండలీకరణములోనిపద్యములు పెక్కువ్రాతపు స్తకములలోఁ గనఁబడవు.

చ. దినపరిణామలక్ష్మీకిఁ బ్రతీచి తగం గయినేయువేడుక
 న్వనరుహమిత్రబింబ మనువర్తులలాక్షీకపట్టికం బయో
 ధినడుమఁ దోచి సాంధ్యనవదీప్తిరసంబు హరించి పాటవై
 చినవెలిదూదియో యనఁగ శీతకరుం డుదయించెనత్తఱిన్.
 మ. కడఁక నేచలిగట్టుపట్టిఁ దను వేడ్కం గూర్ప నేతెంచి పై
 జడిగాఁ జుక్కలతూపు లేయఁ గినుక న్జాబిల్లిముక్కంటిదాఁ
 బొడుపుం గెం పనువేడికంట నిరు లన్పూవిల్తు మేనేర్చిచొ
 ప్పడఁదదూభితియలం దెనానపుడుబింబంబొప్పెఁబాండుద్యుతిన్.
 చ. తొలుమలతాతితో నొరయుతూపుఁదొయ్యలిముత్తియం
 పుఁగుం, డలమునమానికంబుపడినం గనుపట్టెడులక్కఁగూఁడు
 నాఁజలువలతేనియప్పొడుపుఁజాయఁదొఱంగినకందుదోఁచె
 రే, చెలువ కనుంగవంగమియఁ జెంచినకొటుకకప్పుకై వడికా.
 మ. *అమృతంబాసవమంగరాగముదయోద్యతాఁకంతిచేలంబుచి
 హ్నమునుంగాశశిరేవతీరమణుఁ డున్తాదంబుమీఱందమో
 యమున న్భంగము నొంది పాటఁ గరసీరాలోడతం జేయ వ
 చెనురుద్వాహినిదానిఁదేర్పననమించెంజంద్రికాపూరముల్
 తే. తారకాధీశుకిరణకదంబకంబు

చిలికెఁ బలుచనివలిపంపుజిలుఁగు మంచుఁ

గైరవశ్రీవధూకరగ్రహణవేళ

వెలికిఁ గ్రమ్మినసాత్త్వికస్వేద మనఁగ.

48

విరహులమై సోకి వేడి యావెన్నెలఁ

బచ్చివెన్నెల నులివెచ్చఁ జేసి

కలువపుప్పొళ్లచే గసఁజైనవెన్నెల

వలిపవెన్నెలలోన వడిచి తేర్చి

* అమృతాఖ్యానవ.

చంద్రకాంతపునీట జాలైనవెన్నెల
ముదురువెన్నెల జాఱు బదను చేసి
సతులమైపూతం బిసాళించువెన్నెలఁ
దనువువెన్నెలరసాయనము గూర్చి

తే. చిగురువిలుకానిజాతర సేయఁ బూని
కొలముసాముల నందఱఁ గూడఁబెట్టి
వంతు గలయంగ బువ్వంపుబంతివిందు
పెట్టి రెలమిఁ జకోరపుంబేరటాండ్రు.

49

సీ. కామినీమానమేఘశ్రేణి విరియంగఁ
దొంగతెల్లుగుంపులు దొంగలింప
సాంధ్యరాగావిలచంద్రికాంబులు దేఱ
నిరులుమొత్తపుటస లివురఁ బాఱ
యువజనరాగపయోరాసు లుప్పొంగ
వెలిదమ్మిజాజిపువ్వులు ముడుంగ
మదచకోరమరాశమండలి చెలరేగఁ
బఱచుచేడియ లనుమెఱపు లడఁగ

తే. నభినవశరత్సమాగమం బనఁగ మించు
నట్టిరాకానిశావేశ నలరువింట
గొనయ మెక్కించి వలరాజు కినుక మీఱ
విరహిజనములపై చండువెడలె నపుడు.

50

మ. ఆనలినాయతాక్షుగడియారమునం దభిసారికాజిఘాం
సానిరతప్రసూనశరచాపగుణధ్వనులో. యనంగ ఘం
టానినదంబు లయ్యెడ వినంబడియెం గుపితాబ్జలోచనా
మానసముల్పలింపఁ బ్రథమప్రహారాపగమప్రశంసు లై.

— చంద్రి కావిహారములు. —

- చ. వలిషము గట్టి హారములు వైచి పటీరము మై నలంది జా
దులునెఱిగొప్పునందుఁటిమి త్రోవనెపోయితి మేని దాఁకియుం
దలఁచెడువారులే రని మనంబుకలంకలు దేర్చి జారకాం
తల సమయస్థలంబులకుఁ దార్చిరి దూతిక లట్టవెన్నెలన్. 52
- వ. వెండియుం దుహినకరమండలంబునం గురియునప్పుండువెన్నె
లలు సాయంతననటనచటులమహానటవికటాట్టహాసభాసం
బుల కనుప్రాసంబులై, పూర్వసారావారపులినతలవిహార
మాణై రావణకరపుష్కరోద్ధూతవాలుకాఘాళిపాళికలకుఁ
బ్రత్యాదేశంబులై, యంధకారబలీంద్రనిర్బంధనధురంధర
సమయమధుమధనచరణాంగుష్ఠనిష్ఠూత గగనసరిదంబుపూ
రంబుల కనుబింబంబు లై, చంద్రకాంతమణినిర్మితహర్ష
హిమవన్తహీధరశృంగపతితంబు లగుచుం బెనువెల్లువలు
గట్టి, యతివిషమమానిసీమానప్రతీరంబు లురులం ద్రో
యుచు, వియోగవేదనాభరాక్రందద్రఢాంగకంఠగుహా
కుహరముఖంబుల ముంపుకొని *మొఱయుచు, నరవిరి
చెందొగమొగడలం బడి †సుడియుచు, ‡జనుకరువలిం గద
లువిరులం దొరుఁగుపుప్పొడితిప్పలం బొరలి తెట్టువ గొం
చు, గనక డోలావిహారలీలాయత్తనుత్తకాశినీకపోలధాళ
ధళ్యంబుల శ్రీపెల్లునం గడలుకొని యుప్పొంగుచు, గటికి
చీకటితరులం దెరలం జేయుచు, సకలభువనతలాస్థావనంబు
గావించి, యజాండకరండంబు ‡వెండిజలపూత గావించిన
తెఱంగున నంగీకరించె నప్పుడు దమయందు నెప్పుడెప్పుడు

* మొఱయుచు. † సుడిగొనుచు. ‡ జిలుకరువలి. శ్రీ పైజల్లువం..
§ వెండిజలపోసనంబు.

నింతురో యనుచు నువ్విష్ణూరుచందంబునఁ జంద్రికాకిరణ
 కందళికలం గరంగురేవెలుంగురాచిప్పలం గప్పురంపుఁగు
 ప్పెలం గొప్పరించినసరసమధురసంబులు నించి యించిన
 వేడ్కల నొండొరువులకెంజిగురాకుమోవినంజలం జవిగొ
 నుచుఁ గ్రోలి సోలి పూజవికలఁ బొంపిరివోవుకామినీకా
 ముకులును, వలరాచకేలి సలుపునెడల *నంగంబులచకచ
 కలు వెలివోవకుండ నిండాఁ ర లేపంబులు సేయువొప్పునఁ గ
 ర్పూరకస్తురికాసంకుమదమిళితచందన పంకంబు లొక్కొల్లో
 కళ్లమేనులం గలయ నలందుకొని చలువచప్పురంబులం
 దీర్చిన పుష్పాడితినై ల విశ్రమించుసతీపతులును, బ్రోడ
 లగు నెచ్చెలులు జీరాడుసిగ్గు నీడిగిలంబడ నెట్టకేలకుఁ
 ద్రోపు త్రోపాడుచుం దార్చి కూర్చి మరలుటయు మరుం
 డొనర్పఁగలకోలలకుం దివురుతమకపుముంగలిపౌజులునిగి
 డించుక్రొవ్వాఁడితూపులరూపున నొండొరువుల మటు
 పెట్టి చూచునెలగోలుచూపుల నితరేతరధైర్యంబులు గంటి
 వడ నొంటి బచ్చెనయోవరుల వసియించువధూవరులును,
 బేరుకొనుకోరికలు దారుకొన డాయునెడఁ బొంగినయం
 గంబులం బరస్పరభాహుసాశంబుల బిగియారం గౌగిలించు
 కొని కరంగినడెందంబుల రెంటి నొక్కటిగ నత్తించుపోలిక
 నత్తమిల్లి పగలు తమపాసిన యెడలం బొడముమనోజవికా
 రంబుల నవిరళతరకపోలంబుగాఁ జెప్పికొనుచు హంసతూలి
 కాతల్పంబుల నల్పేతరానందంబులం బొరలుతరుణీతరుణు
 లును, దొలుతటిపాలయలుకయెడం జనించినవియోగ
 శిఖ నిండాఁ రురేయెండ వేడిమి నగ్గలించినం దాలిమి దెమలం

* నందంబులతెగలు పోలివోవ. † యడలునం బొడముచెయ్యులనవిరళ.

దమక తామ తమకించి కలసికొని నెచ్చెలులన్ బేలువెట్టి
 తొట్టినవేడ్కలం బొదరిండ్లకందువలం బొదలురమణీరమ
 ఋలును, వబ్బుకొను వయసు *గుబ్బల నిబ్బరంబుగ
 నివ్వుడు తివుటలం బెచ్చు పెరుగుమచ్చరంబుల నొక రొకరి
 మెచ్చక పచ్చవిలుతుండు విచ్చలవిడిందనకై దువులుముప్పది
 రెంటం దోడుసూపె నన బహువిధకరణాసన భేదంబులం
 బెనఁగుచు మణీసాధంబులం గ్రీడించుయువతీయువజనంబు
 లును, గ్రీక్కిఱిసిన మక్కువల నిక్కువలఁ గమియం †జొ
 క్కులచెయ్యులఁ ద్రొక్కుడు‡వడిరతిశాస్త్రరహస్యతత్త్వాను
 భవంబున వెలి మఱచినవలచాచతపసుల పోలికం దెలి
 రాకట్టునెలవులం బవ్వళించి యున్ననాయికా నాయకు
 లును, నెడపడనివేడుకపనుల నలసి జడియునవయవంబు
 లపై సొలయునెమ్మనంబులతో నొయ్యనొయ్యనం గదలు
 తూఁగుటుయ్యెలలం గన్ను మొగిచియున్నవిలాసినీవిలాసు
 లునుం. గలిగి యన్నగరంబు శంబరాంతకుసామ్రాజ్యంబు
 ననుకరించె; నయ్యెడ నయ్యదువల్లభుండు సత్యయుందాను
 ననర్ఘ్యమణిదీపితంబును విమలదుహాలవితానసందానితం
 బును బ్రాలంబముక్తాగుళుచ్చచ్చచ్చిచ్చాదితవలభివిలసితంబు
 ను వివిధ విచిత్ర పటఘటిత స్ఫటికభిత్తిభాగభాసురంబును
 మృదుల హంసతూలికాకల్పితతల్పసంచన్న మణిమంచకాం
 చితంబును ధవళ ఫణిలతాదళక్రముకఖండ మండితమరకత
 మణిభాజనవిభ్రాజితంబును మృగమదమిళితపటీరపంకాంకిత
 మాక్తికశుక్తిపరికల్పితంబును దరవికచలతాంతతాలవృంత
 కాంతంబును గోమలబిసతంతుసంతాన నిబద్ధకుసుమదామ

* గబ్బుల. † జిక్కుల. ‡ వడ నన్నుకొనివలరాచ.

రమణీయంబును సురభికృష్టాగరుధూపధూపితంబును బరి
మళమిళితశిశిరసలిలపూర్ణ కనకగళంతికా సమంచితంబును
మంజుగుంజత్పారావతపతంగగళరవభరితంబును మాణిక్య
సమున్నతాదర్శ దర్శనీయంబును నగు శయనాగారంబున
వినోదకేలిం దేలి నిద్రాముద్రితనేత్రుడై శయనించె నయ్యవ
సరంబున. 53

మ. నలినాపుండు మదీయబంధు లని తా నక్షత్రసంఘంబులం
గలఁచ న్వచ్చుచు నున్న వాఁ డనుచు మున్దల్లంగ నాత్మీయశి
ష్యులమందేహులఁబోరొనర్పఁజనుఁడంచుంబంక నేత్రించెనాఁ
బొడమెన్వేగురుఁజుక్కికాలఫణభృద్భోగోల్లసప్రత్నమై. 54

శ్రీకృష్ణుని మేల్కొలుపుట. ౧౦

క. వైతాళికు లప్పడు మృదు, గీతామృత వచనరచనగీలుకొన
యశో, దాతనయు మేల్కొలుపఁ బ్రాభాతికరమణీయ రాగఫ
ణితులు *సెలఁగెన్. 55

మ. జయ గోవింద ! ముకుంద ! చక్రధర ! కంసద్వేషి ! సామ్రాజితీ
ప్రియ ! నారాయణ ! కౌస్తుభాభరణ ! కుంభిత్రాణసారీణ ! కా
ళీయదర్పఘ్న ! పతంగవాహ ! వనమాలీ ! కృష్ణ ! వైకుంఠశౌ
రి ! యశోదాత్మజ ! భక్తవత్సల ! మురారీ ! గోపికావల్లభా !

మ. శరధిక్రోడనివేశ ! శార్ఙ్గధర ! శిష్టధ్యేయ ! శీతాంశుభా
స్కరనేత్రద్వయ ! శుభ్రపంకరుహభాస్వన్నాభశూరాన్వయా
భరణా ! శేషశయాన ! శైలధర ! శోభారమ్యసర్వాంగ ! శౌ
ర్యరసోదంచిత ! శంఖచక్రధర ! శర్వాణీసహాయప్రియా ! 57

క. మేల్కొనుము దేవ ! యివెరా

చిల్కలు కను మొగిచియున్న చెలువలఁ దమకుం

బల్కులు నేర్పంగ ముద్దులు

గుల్కెడు పల్కులను మేలుకొలిపెడుఁ గృష్ణా!

58

సీ. చరమాద్రిదావాగ్ని సంస్థప్తసురసౌర

భయీకరీమైకపిండి మనఁగ

బహుచకోరకదంశపరిపీతచంద్రికా

తౌద్రనీరసమధుచ్ఛత్తి మనఁగ

బ్రత్యజ్ఞుభోచ్ఛలద్రాత్రివర్షీయసీ

పలితపాండురకేశిబంధ మనఁగ

గగనసౌధాలేఖకరకాలశిల్పిని

ర్ముక్తసుధా *వృష్టముష్టియనఁగ

తే. సుమహితభోక్త్యిన్నికాలరాసుమగుళుచ్ఛ

మనఁగ నతిఘోసరచ్చాయ నబ్జవేరి

చెలువు వోకాడి బింబాపశిష్టాడగుచు

నల్లనల్లన వ్రాలెడు నంబుజాక్ష!

59

చ. జలరుహమిత్రుఁ డాత్మగుచిసంకడఁ బీకటిబందె కానికిం

గలఁగుచు వీనిలోన నిడి కైకొనె నట్లుకకాంపు లంచుఁ జూ

క్కలదొరయెండదాడివిని గ్రమ్మనఁదాసునుగాంతి వీనిలో

పల నెలకొల్పె నాఁ బలుకఁబాతె నిశాంతనిశాంతటిఁ ముల్.

మ. దరమీలన్నయసంబులై గృహబహిష్టావసంబులన్యామకుం

జరము ల్లండమనభ్రమన్భ్రమరికొడుం కొరసంగీతవి

స్ఫురణ లూపుచుఁ గర్ణతాళనినదంబు ల్కించ నీమూగభో

త్కరముం బోలుచుఁ జూడనొప్పెనివెహస్తన్యాపముల్లీలఁ

మ. సమయాభీరకుమారుఁ డేపునఁదమిస్త్రహావన శ్చంచరిం గన్.

గమలారిస్తనమండలాంకవిషసంక్రాంతప్రభాదుగ్ధపు

*వృష్ట ముష్టి

రముతోరూపఱఁజేయశోషిలుచుఁదారలోనిట్టూర్పుసాం
 ద్రముగానూర్చెననంగబెల్లెసఁగెఁబ్రాతఃకాలవాతూలముల్
 క. మంచునఁ దోఁగినపల్లవ

సంచయము భవద్వియోగసంతాపరుద

చ్చంచలనయనాబాష్పక

కాంచితబింబోష్ఠలీల నలరె నుపేంద్రా!

62

తే. కమ్మకస్తురిగుళికలు తమ్మి లేమ

నిదురమంపునఁ బుక్కిట నించి మేలు

కాంచి వేకువ నుమిసె నాఁ గమలముకుళ

కోటరంబుల నెలదేటికొదమ లెగసె.

63

మ. విననయ్యెం గృకవాకుకూజితము లుద్వేలంబు లైసూరసూ

తనవోద్యత్కరకుంచి కావిఘటిత*ధ్వాంతారరక్తక్రియా

స్వనము లైకరవిణీప్రసూనపుథుక స్వాపక్రియాడోలిక

ల్లినకృష్ణార్ధనివారణత్పరితమం దేహోగ్రసింహధ్వనుల్. 64

తే. రాజు వీడెత్తిచనినఁ దారకభటాలి

యంబరాభోగనిజ †శిబిరాంగణమునఁ

గాలుకొల్పినపావకజ్వాల లనఁగఁ

బ్రాచిఁ గనుపట్టి నవసాంధ్యరాగరుచులు.

65

తే. కమలినీజృంభికలకు దిక్కాంత లెల్ల

హస్తతాళంబు లొనరించి రనఁగఁ జెలఁగె

లలితకాసారకూలకులాయచలిత

శకునపక్షజపటపటస్వనము లధిప.

66

నీ. యామినీసమయంబు నాశాతటప్రదే

శంబుఁ బ్రసన్నభావంబు నొందె

* ధ్వాంతారరక్తక్రియా. † శిబిరాంచలమునఁ.

బ్రియచుంబితాంగనాబింబాధరంబులు
 నుడురాజునపరాగయుక్తిఁ దోఁచె
 నఖిలవస్తువులుఁ బ్రాగచలకూటవిటంక
 తలములు నతిరోహితంబు లయ్యె
 నుత్తుంగపురగోపురోపరిస్థలులు సా
 రసములు నాత్మసౌరభము లయ్యెఁ
 తే. దరుణగోతర్జకంబులు సురపథాంత
 రంబులును విచ్యుతస్రగ్రహంబు లయ్యె
 నియమపరతంత్రభూదేవచయముఁ గౌశి
 కవ్రజంబు సమాధియోగమునఁ బరఁగె.

67

మ. కమలాప్తోన్నమదంశుజాలములు దిగ్భాగంబులం గ్రమ్మినం
 గునుదాంతస్థితలక్ష్మి యెండవడసోకు లైస్సఁగా లేక ప
 త్రముల న్లాటుగఁ జేసి కప్పకొనియెం దత్కాలసంకోచన
 క్రమదంభంబున రాజవల్లభ లసూర్యంపశ్య లాదుర్గదా.68
 చ. కొలకొల మంచుమేతలకు గూఁడులు వెల్వడుపక్షి రావము
 ల్కలమృదువాక్యవైఖరులుగా నలవేకువపూవుఁబోడి వే
 డ్కల్లుదళుకొత్తదోహదమిడందొలుగుబృలిఁగొండగోఁగుపూ.
 గొలయలరించె నాఁబొడిచె గోకనదాప్తుఁడుపాటలద్యుతి.

శ్రీకృష్ణని ప్రయాణసన్నాహము.

వ. అని యివ్విధంబునం బలుకుమాగధులమధురవాక్యంబు లా
 కర్ణించుచు మేలుకాంచి యప్పుచశరగురుం డహర్తుఁబోచిత
 కృత్యంబులు నిర్వర్తించి పురోహితవృద్ధామాత్యసహితం
 బుగా నాస్థానమంటపంబున కరిగి యుగ్రసేనవసుదేవబలభ
 ద్రాదిగురుజనంబులకు నమస్కరించి సాత్యకిసారణప్రభృతి
 సోదరుల నాదరించి ప్రద్యుమ్న సాంబానిరుద్ధాదికుమార

వర్గంబు మ్రొక్కులు గైకొనియదువృష్టికురుభోజాంధకప్రము
ఖు లగుబంధుసందోహంబుల సంభావించి సింహాసనా స్తీనుం
డై తగువారి నుచితాసనంబుల నుండనియమించి పేరోలగం
బుండి కార్యత్వరాసముత్సాహదోహాలితాంతరంగుం డై
పతంగపుంగవుం దలంచుటయును.

70

సీ. వజ్రంబునకు నీక వైచినబలశాలి
గజకచ్చపాశనఘాతుకుండు
జననిదాస్యంబు నీగినమలశ్రేష్టుండు
దుర్లభామృతపశ్యతోహరుండు
కమలాపుసారథిగారాబుదమ్ముండు
గశ్యపకృతపుణ్యకర్తఫలము
సకలశకుంతౌఘసామ్రాజ్యధౌరేయుఁ
డహిమృగయావ్యసనాకులుండు

తే. మింటిపాలెంబు లేర్చుముక్కంటితూపు
గఱి నిపాతితరోహిణస్కంధుఁ డనిల
మానసాతీతవేగసంపన్నుండు
తార్క్ష్యఁ డేతెంచె దానవధ్వంసి కడకు.

71

క. మిన్నుననుండి భరంబునఁ
బన్నగపతితలలు చదియఁబడ ధారుణిమీఁ
దన్నిలిచి వైనతేయుఁడు
వెన్నునిపదములకు వినయవినతి యొనర్పన్.

72

చ. మునిపతిరాకయుం గుసుమముం దన కిచ్చినలాగు రుక్మిణీ
వనితకుఁ దా నొసంగుటయు వంచనఁబొంచినబోతినత్యక్తు
మన మెరియంగఁజెప్పటయుమానినికోపము వేడుకొంటయుం
దనదుప్రతిజ్ఞయుందెలిపెఁ దార్క్ష్యనకెంతయునాదరంబునన్.

- ఉ. సంతసమంది జాదులు ప్రసాదము నయ్యెనటంచు బొంగి నా
గాంతకుఁ డంబుబోవర ! బలానురవైరి! మదీయపక్షముం
బంతముగొన్న వాఁ డవనిసాతమున స్తును నాటసుండియు
న్వంత పునంబులోఁ జనదు నాఁగ నీఁగెన నేడు నీకృ: ౬.
- చ. అసుటగు నంతవాఁడవె కదా యని మిక్కిలిగారవించియ
వ్వనసహలోచనుండి పగువారి సుహృద్భవబంధుకోరిం
బనిచి నిజప్రయాణమును బట్టణరక్షయుఁ జెప్పి వారిచే
ననుమతిగాంచియొక్కెవిహగాధిప్రదాసునుసత్యభావాయున్.
- ఉ. ఆవిహగావతంసము నిజాంసమున్నెఁ ద్రియభామతోడ నిం
ద్రావరజుండు నిల్చుటయు నాతఁడతఁడహానిలంబు లం
భోపహాసం క్లేద మాంసులపోలికఁదూల్పఁగఁదన్వితముఖం
డై వినుపీఠకి న్నెగ న నద్భుతకారి మనోజవంబునఁ. 76
- క. ఇరుగ్రేవల నందకళా
గరధాంగగదాయుధములు రాఁ దొడఁగె ఖగే
శ్వరఁడజనితపాతాం
కురపూర్తిని శోభి మపుడు ఘుమఘుమ మ్రాసెన్. 77
- తే. అంబుధరజాలము క్తంబు లయినజలక
ణములు సాస్త్రాజితీకై శికమునఁ బొలిచె
గగనతలలక్ష్మి పోరచి గాఁగ నిడినఁ
జాల నొప్పొరుముక్తికస్తబక మనఁగ. 78
- క. తళతళనిమెఱుఁగుఁదీగలు
గలుగుఘనాఘనచయంబు గనుఁగొనఁగా నిం
పొలయించె బసిడికామల
నలరెడునీలములగొడుగు లనఁగా పారికిన్. 79

క. కమలదళాక్షునిదేహా

ద్వమదతిసాంద్రచ్ఛనిప్రహహమువొలిచెం
దమతండ్రి భానుఁ గనుఁగొన
యమునానది గగనవీధి కరిగెడు ననఁగన్.

80

చ. ఖగకులనాథుపక్షములగాడ్పు సహింహఁగ లేక రజ్జుప
న్నగములు దేరిక్రింగికిఁ జన స్వరసీరుహమిత్త్రురభ్యముల్
నొగలఁదొఱంగినిల్వనరుణుండురయంబునఁజక్కఁగట్టుచున్
గగనపథంబునం దఱిమెఁ గాలవిలంబన మందకుండఁగన్.

క. నతి సేసె వైనతేయుఁడు

గతిభేదములోన నన్నఁ గనుఁగొని యతఁడున్

*గతిలోనన దీవించినఁ

జతురతకు నైచ్చి రపుడు సత్యయు హరియున్.

82

క. మురమర్దనుఁ డివ్విధమున

గరుడునిపై గగనపథము గడచి యరుగుచుం

దరళాయతాక్షి కిట్లను

సరసస్థితవచనరచనచాతురి మెఱయన్.

83

— కృష్ణుఁడు సత్యభాషకు మేరువును వర్ణించిచెప్పెను. —

చ. కువలయపత్ర నేత్ర! కనుఁగొంటివె కన్నులపండునయ్యె రెం
డవవినతాతనూభవునియందమునం గమనీయకాంచన
చ్ఛవికవచీకృతంబు కులిశక్షతపక్షము నైనరత్నసా
నువునిజయామికికృతవినోదపరాయణచంద్రభానువున్.

84

సీ. జీర్ణపర్ణద్రుసంకీర్ణాహిమణివిభా

మాయాకిసలవంచ్యమానపికము

*మతిలోనన.

శశి కాంతరుచిమృషాసలిలసంస్థాన
 శ్లఘావిషాణోద్విగ్నై రిభంబు
 గోమేధిక ప్రభాంకూరమిథ్యామధు
 ద్రవలిలితామిశద్భల్లకంబు
 నీలగండ ప్రస్తరాళీకగజ*భేద
 తీర్యన్న ఖక్షుబ్ధసింహకులము

తే. గారుడాశ్శచ్చవిచ్చటాకపటయవస
 †పూలికాచర్వణవ్యగ్రబాలమృగవి
 లంఘ్యమానాబ్జరాగశిలావిశాన
 కూటదావాగ్ని యామరుత్కుధర మబల! . 85

ఉ. వంచనః బౌంచి చేరువకు వచ్చినచంద్రుని ‡చింక నేసి హ
 ర్షించియుఁ దత్సధారసనిషేచనచే నది చావొ కున్ని వీ
 ట్లించియు నేటు దప్పె నని చేవిలు నమ్ములుఁ బాటవైచి ల
 జ్జించి చరించుచుండుదురు చెంచెత లగ్గిరిసానుభూములన్.

వ. వెండియు నప్పసిండికొండ గండశిలామండలంబున నుద్ధండ
 పేదండంబు లొండొండ గండతలంబు లొరసికొన నిండిన
 మదజలాంజనమషిం గొని వనదేవతోపశ్చిభుక్తతాటంకతాళీ
 దళంబులం బ్రియసందేశంబులు లిఖించుగంధర్వసౌగంధి
 కగంధులవలన, నత్యంతనిర్మలస్ఫటికాధిత్యకలం గానవచ్చు
 సాతాశవాతాశిప్రతిబింబంబులం గని మును తనుకటచిన
 యురగంబులం బాట విడిచి వానిం దమచంచుపుటంబులం
 బొడిచియు గరుదంచలంబుల నడిచియుఁ బదంబులం దాఁ
 చియు నేచినకోపంబుల విఫలప్రయత్నంబు లగుబాలశిఖా

* భేది. † పాలికా. ‡ చింక. ‣ భుక్తముక్తతాటంక.

వశంబులం గని తమవరులకుం జూపి పరిహసించుగరుడతరు
 ణీనివహంబులవలన, నెలయేటిచిలువచిలువనినీరు పగలుగగ
 నమణి ధగధగనికిరణముల మిగుల నెగ లెగయు రవికాంత
 శిలాతలంబులం దెకతెక లుడుకెత్తి జాలువాఱఁ గరంగిన
 కట్టజవ్వాదికొలంకులం బడి కెలంకులం దేలి కెట్టువలుగట్టి
 చపలకపికులచలితతటతరువతిత కుసుమవిసర సరిమళ పరం
 పరావాసితం బై ఘుమఘునుం బిసాళింప నలందుకొని రతి
 శ్రమంబు లపనయించుయక్షపక్షులాక్షులవలనఁ, గేసరికిశోర
 నఖముఖవిదారితకుంభం బై నవనగజంబును వనగజదంతఘాత
 యాతనాభ్రాంతవరాహంబును వరాహదంష్ట్రాటంకఖండిత
 కీచకనిచయంబును గీచకశిఖాజర్జరిత పర్జన్యంబును బర్జన్యో
 దరపరిచ్యుత శంఖశుక్తిసంఘంబును నొక్కయెడన పడఁ
 దత్తదుత్పన్నంబు లగుమాక్తికంబుల వేలు వేట నేటి పేరులు
 గ్రుచ్చుసాధ్యమిథ్యామధ్యలవలనను, నభిరామం బై;
 మఱియు నొక్కొకచోట సురపతి తఱుచు మెఱుఁగు లడరు
 కఱకుభిదురముఁ గొని తఱిమి యెఱకలు విఱుగ నఱికిన
 యెడల నెలలకు నిడిన జెలగలపాలుపునంజఱుల నెరగొని
 పారలుజరదజగరనికరంబులును, ఖచరగణగోష్ఠీస్థానంబులం
 బఱిచినరత్నకంబశంబులవిధంబున విశాల శిలాతలంబుల
 నిద్రించుశార్దూలంబులును, మృగాంకమండలంబు సగము
 కబళించినరాహుగ్రహభూమికలచందంబున నందంద తిరుగు
 బొల్లిమోరభల్లూకంబులును గలిగి; సుధర్మాప్రదేశంబునుం
 బోలె శక్రపురమహిళాలికుచలికుచచందన సుగంధాగురు
 వాతపోతమేదురంబును, జలనిధియునుం బోలెనీల
 నలపనసకీలితతుంగనేతు సహితంబును, వల్లకియునుం

జోలె లలితస్రవాళకకుభంబును, భారతంబునుం జోలె
శతపర్వచమత్కృతంబును, సమరతలంబునుం జోలె గలి
తానేకపాటనంబును, శబ్దశాస్త్రంబునుంజోలె ధాతుగణ
విద్యోతితంబును, సంగీతంబునుంజోలె నిషాదగతితంబునయి,
గ్రావనిబద్ధఘనౌఘం బయ్యును నగ్రావనిబద్ధఘనౌఘంబై,
గవయస్థానం బయ్యును నగవయస్థానంబై, కైణవా రా
వాసితం బయ్యు నవైణవాం "వాసితంబై, మేఘయు నిది
మఱియును. 87

ఉ. కిన్నరకంఠి ! చూచితివె కిన్నరుల గల ధౌతధూభవ
భ్యున్న తశృంగభాగముల నుల్పలగంధులుం దామరగల్పగో
త్పన్నమధుస్రసంగతులం బాడెన రింద్రనిమిరిగీతముల
కిన్నర లౌయ్యనౌయ్య బలికిం నుచుం దాగతరవ్వనంబులన్.

ఉ. ఆయతభూర్జపత్రముల నామరధేనువధిక్రము క్షపా
ధేయము లారగించి పడ దేఱంగ నీతలకల్పకద్రుమ
ఛాయల నిల్చినిల్చి సరసంబులు పల్కుచు పొడికొండకుం
బాయకనుండియేగెదరు భామిని! చూడనుము సిన్ధుసాగరములన్.

శా. ఏణీశాబవిలోలనేత్ర! కనుంగొంటి నీగు విద్యాధరు
ల్లాణికోర్కజ్వలరత్న కుండలులు సంబద్ధాసిధేను ల్రణ
ద్వీణాపాణులు చంద్రకామలశిరోవేష్టా త్రిపుండ్రాంకితు
ల్లాణీయస్తరతారహాసులు శివధ్యానై కనిష్ఠాపరలన్. 90

మ. కనుంగొంటి సకలేందురంబముఖ! యీగంధర్వలం బంకజా
సనగేహిన్యపదిష్టగీతరచనాసర్వంకషప్రజ్ఞులం
గనదుత్తుంగవిమానచానులం దురంగగ్రీవుల నిర్జతి
జనతాన్మత్తసహాయలాలసుల యక్ష*గ్రామపాస్తవ్యులన్.

* గ్రామపాస్తవ్యులన్.

నీ. యక్షులు *వీర లోయతివ! మేళము గూడి

పాడుచుండుదురు దిక్పాలసభల
గుహ్యకు †ల్వీర లో కొమ్ము! హాస్యరసాధి
నాయకు ల్భ్రంగీశనర్తకములు
గరుడులు ‡వీర లోతరుణి! విష్వక్సేన
పరిచితు ల్నా గారిపరమహితులు
చారణు ‡ల్వీర లోసతి! విచిత్రకథేతి
హాసజ్ఞు లఖిలలోకాధ్వనీను

తే. లమరపతిఁ గొల్వఁ జనువార లతివ! యెప్పుడు
నుబుసువుత్తురు వివిధోపయోగ్య క్రికళల
మనలఁ జూచెద రాశ్చర్యమగ్ను లగుచు
వీరిఁ గనుఁగొంటు గంభీరవేదిగమన!

92

లయగ్రాహి.

అంగన! కనుంగొను మనంగహరమకాళితట
రంగనటి జహ్ను మునిపుంగవవిధాలో
త్సంగశిశువుం గపిలునింగలపుఁజూపు సెక
లం గలయునానగిరువంగడము మోక్షో
త్తుంగమణిసౌధమునకుం గడపుఁదాన గగ
నాంగణమహితలభుజంగనిలయంబుల్
జంగగొను నేర్పరిఁ బతంగజయనుంగుఁజెలి
యం గనఖలాచలయుంగంగ సురగంగన్.

93

మ. అవె దివ్యర్షి నికేతనంబు లనసూయాపంధతీకర్ణపూ
రవివృద్ధార్భకకృష్ణసారగతిసంరంభంబు లింద్రదుమో

* వీరుగోయతివ!. † వీరుగోగొమ్ము! ‡ వీరుగోతరుణి! ‡ వీరు.
గోసతి! క్రికళల.

ద్భవనానావిధవల్కులాంచితబహిష్టావ్రప్రదేశంబు లా
హవనీయాదిహుతాశభూమిటలశ్యామిభవన్పాగ్రింతముల్.

ఉ. అచ్చరపువ్వుఁబోండ్లు సరసామృతధారముఁ గల్పనాఁదియుకా
లచ్చియుఁజంసమానుయుఁ నలంఃపులసూనికముం నలంసఁబై
పెచ్చులు దీనికి న్నెనురువెట్టుచు నంకినినుట్టు నాకుచుం
బచ్చికఁ * దెండి యున్నయది భామిని! వేలుపుటావుఁజూచితే.

చ. కనకనుహీఁ రేంద్రు నలికఁస్థితఁవర్వతఁ జవట్టుబం
ధనమును బోనికోటయు ఘనం బగుతన్మకుటంబుకై వడిం
దనరెడువై జయంతమును నవ్వులఁ గానంగ వచ్చెఁ జూచితే
యనిమిషరాజధాని యిది పరియనమాత్ర సురంగలోచనా!

ఉ. శ్రీలఁ జెలంగఁ నీసురపురిం గమనీయమహానుభావతం
బోలఁగ లేక యోటములఁ బొంది భజింగ వచ్చినట్టు లు
త్తాలదుకూలకల్పితపతాకలతోఁ గడు నొప్పనన్యది | ల.
కౌలపురంబులో యనంగఁ బార్శ్వములం దవిషన్విమూనము

చ. మనలక జన్యభూమి నమమాత్రభయమును లేనినీట ల
ధ్వరము లనేకము ల్విధియుతంబుగఁ జేసినభూసురేంద్రు లు
ద్ధరభవసాగరబంధములఁ ద్రుంచినయోగిసలావతంసు లీ
సురపురఁ కామినీవదనచురబనమాత్రకృతాన్యమానసుల్. 98

శా. సారంగాక్షులచూపుఁజొట్టగముల స్వస్థిఁగజల స్తోహదు
ర్వాకావర్తముల స్తునింగి నరిఁ జేర న్రాక యుద్ధాంగునం
సారాంభోనిధి సత్క్రియాతరణి నిర్మలం న్నముత్తీర్ణుడై
చేరు స్వజ్జననావిసుండు నుదిం * ట్టి! యూపురదీప్తిఁముకా. 99

* పేడి. † స్థలసుస్థిరవృత్తమాత్ర బంధనమును. ‡ దూరి కావదన.

క. అని నాకపురమహత్త్వము

వనితకుఁ దెలుపుచును హర్షవశమానసుఁడై

దనుజకులవైరి చనియొ

య్యనఁ గాంచనమేదిసీధరాగ్రక్షోణిక.

100

చ. పతగవిభుండు మింటిపయి భంజలికాముర*లీసుడాల వ

ల్లితముల హ నెదుర్పడినభేచరవర్గము లోసరించి య

ద్భుతముగ మ్రొక్క లేనగవుతోఁ గనుఁగొంచువాడాన్యనైచికి

శితఖురటంకచంద్రకిణిసిద్ధసరి త్తటమార్గసీమలక.

101

క. సరసబిసవిసరముహు†రా

హరణోద్ధురహంససంసదారవదీర్తి

కరణచణగంధవహములు

శరీరముల సేద దేర్పఁ జనుదెంచె రహిన్.

102

శా. సమ్మర్దక్షమధీనిబంధనవిధానంక్రందనాచార్య ! సూ

రమ్తున్యాచలవజ్రసాత ! జగతీరక్షాంబుజాక్షా ! శర

ధ్యమ్మార్గస్థదశాస్యరాజ్యసమసహ్యాప్రోద్భవాతీరభా

గుమ్మత్తురి శివంసముద్రపురవప్రోన్మూలనాటంబం !

103

క. తిరుమలదేవీవల్లభ !

కరుణామయహృదయ ! రాజకంఠీరవ ! యీ

శ్వరనరసభూపురందర

వరనందన ! బాసదప్పవరగండాంకా !

104

ప్రగ్విణి.—

నాగమాంబాధిభూనారసింహత్తజా !

భోగలీలాపరాభూతసంక్రందనా !

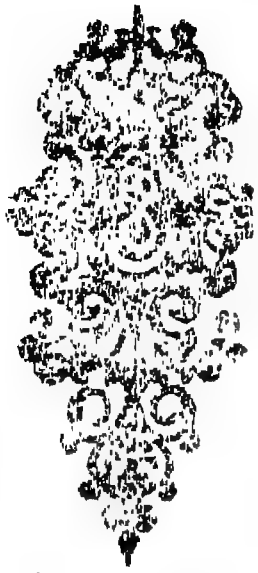
* సృతాల. † దు, ధృరణో.

త్యాగవిద్యానిషద్యాఽయితస్త్రిభా!
సాగరాంతక్షమాసంహతే కాస్పదా!

105

గద్యము. ఇది శ్రీమదుమామహేశ్వరవరప్రసాదలక్షణాచార్యుల
స్వతాభినంది నందిసింగయామాత్యశ్రియ కౌళికిగోస్తానామ
సుజనవిధేయ తిమ్మయనామధేయ ప్రభీతం శైవసామంతా
హరణం బసుమహాప్రబంధంబునందు ద్వితీయాశ్వాసము.

తృ తి యా శ్వా స ము.

మహిత గేహ! యుత్కల

భూమిధవగర్వహరణభుజసార ! సుధా

ధానుసులజలధికౌస్తుభ !

కామాపాంచాల! కృష్ణ రాయనృపాలా!

1

తే. అవధరింపుము జనమేజయక్షితీశ

వరున కి ట్లను సచ్చానివల్లభిండు

గగనగంగా, తీరోపకంఠభూమి

నల్లనల్లని నేత్రంచునవసరమున.

2

ఉ. అంతకమున్న వారదమహామునిచే కుళుపుండు కంఠదై

త్యాంతకురూక దా నెటికి యభ్రుచువల్లభి నెక్కి- పంభ్రమా

క్రాంతనునస్కుడై యెదురుగాజను దెం దజయంతుఁడుండునా

కాంతులు మేనకొరిగణి కొనివహంబులు వెంటఁగొల్వఁగన్.

— సర్వమున శ్రీకృష్ణు నింబ్రదులు నేమిచూడు. —

చ. అమరవిభిండు దూరమున సంబుజనాభరనిఁ గాంచి సంభ్ర మో

ద్గమమునఁ జేతియంసుశ ముఖంబునఁ గుంభ ములుంఁగింబించితా

గ్రిమచరణంబున న్నదకరిన్ డిగి యంసవిలంబికల్పచే

లము నడుమ నిబ్బగించుచు నిలానిహితాత్మ శిరఃకిరీటుఁ డై .4

చ. జడిగొని సమ్మదాశ్రుకణజాలము లొల్కఁగ రోహుహగ్న ముల్

బడిబడి మేనఁ బాదుకొన భక్తినివేశితరంగితాత్మఁ డై

యదుగులమీఁద వ్రాలె దివిజాగ్రణి తక్కుశలం బె నెమ్మితో

నడిగెడురీతి మాళికుసుమాగతపట్టదపం క్తి మ్రోయఁగన్.

ఉ. ఆదనుజాపహర్తయు భుజార్గళము ల్వైసఁ జూచి యంచితా
 మోదవికాసవన్నయనముగ్ధసరోరుహాంక్షిక బూజ ల
 త్యాదరలీలఁ జేయుననురాధిపుఁ గౌఁగిటఁజేర్చె నూతనాం
 భోదము సానుమచ్చిఖరము న్రభసంబునఁ గప్పుకై వడిన్. 6
 మ. అసలుం డంజలిసేసి నంతకుఁడు సాష్టాంగంబుగావించెమ్రొ
 క్కెనితాదారి ప్రచేతనుండు *దెలఁకంగేల్తోడ్చెసారంగవా
 పానుం డర్థేకుఁడు వందనం బిడియె నీహారాంశుకోటికుఁడు
 నివసకుండయ్యె యదుర్రవీరునకును ద్వేలన్ మోదంబునన్. 7
 శా. వారింజూచి రథాంగపాణి సరసవ్యాహరలీల న్దర
 స్తే హారాంగనిలోకనక్రియల సంప్రీతాస్తులం జేసి గో
 ప్రాచీ! రక్షు గజక్షు నెక్కుమని నాగారాతిపై నెక్కెఁ దా
 హారంభాకరచానురానిలము మాన్ద్రాంతి దూలింపఁగన్. 8

క. తక్కినవిశాధినాథులు

నెక్కిరి నిజదాహనముల నెసఁగె హుడుక్కా
 థక్కాకటహధ్వానము
 లక్కజయగిరి బొంగి నింగి యజుచినభంగిన్. 9

ఉ. అయిద సద్ధినిపుంపయత్నసమగ్రముగామరావళిం
 బోయితి తలంగు ముడు శతమసున్బుడు సందడివోబరాబరు
 లేయంగ నల్లనల్ల నతసేననుమాసితదేహుం డేగె వై
 హాయునిధి నారదముఖానునయనికీర్తనీయుఁ డై. 10

ఉ. అప్పడు శోరితాచుక్రమదాతిశయంబు హృదంతరంబులం
 బిడ్చిల సంభ్రమించి కియిసేయుతేజం గయథాతథంబు గాఁ
 గప్పునఁ గూరి యొండొంగులఁ గూడఁగ నీక కడంగివేలుపుం
 గప్పురగందు లెక్కిరి భగద్ధగితోన్నతపార్వ్యరేఖలన్. 11

* దెలిచెన్. † గుప్పలమూరి.

- చ. అలఁదినచందనంబు వృథ యహఁ జెమరింపఁగ సమ్మదాశ్రులన్
దొలఁచినయట్లు వోయెడుఁ గనుంగవకాటుక బోటు లెత్తుఁజే
క్కుల మకరీవిలాసము గగుర్పొడువ న్నఱి జూచువేళ నో
చెలి! కయిసేయకమ్మ యని చేడియయొక్క లెపిత్నె నెచ్చెలిన్.
- చ. వనిత యొక ర్తు మున్నొని గవాక్షతలంబుననిండులుండుటం
గనుఁగొనఁ బోటులేమి నొకకార్యముపేరిట బాలనోర్తు వం
'చనఁ దొలఁగంగఁ బిల్చి రభసంబునఁ దత్సతిజాలకంబు జే
కొనిహరిఁజూచెఁ గేకిసలుగొట్టుచుబోటులుదానినవ్వఁగన్.
- ఉ. కాళియభేది జూచుతమకంబున మజ్జన మాడి యాడి నీ
లాలక యోర్తు గంధసలిలార్ద్రకచంబులు చన్నదోయిపై
వ్రాలిన సందిటం బొదివి రాజవధంబున కేగుచెంచె గో
పాలకమూర్తిఁ గాన శిఖిబర్హము కానుక డెచ్చినో యనన్.
- ఉ. ఉన్నతసౌధ మెక్కి యన్మతోదరియొక్కఁ బై పద్మనాభఁజూ
డ నిజదేహవల్లికఁ గడల్కొనుసాత్త్వికతీలఁ జూచునా
సన్న సఖిజనంబు గని సౌధశిఖాగమనశ్రమంబునం
గన్నియలార! మేన్బడలెఁ గంటరె నా కని బొంకె నేర్పునన్.
- ఉ. వేడుక నీకె కాని మఱి వేటోకయింతికినె న లేదె త్రో
పాడెద *వేల ముచ్చర మొకప్పుడు మానక పోయి తీవు పెం
బ్రోడవు గాననిన్నె కనుఁబో యతఁడెవ్వరిఁజూడఁడంచునో
నాడె సపత్ని నొక్కతె మురారిఁ గనుంగొనువేళ నీనునన్.
- చ. అలికులవేణి యొక్కతె మురారిఁగనుంగొనిపూసుపాటుమై
నెలకొన నున్నచో సడలునీవిక లెఁజెను రంట నిల్పె నం
జలిఁరిపూర్ణలాజలను సాధ్వసకంఠము దాన చల్లె న
చ్చెలువకు సాత్త్వికోదయము చేసిన మేలిక నేమిచెప్పుదున్.

క. మదవతి యొక లై పరాకునఁ

బడాంగదము కంకణముగఁ బాణిఁ దొడిగె న

య్యదువల్లభుఁ గనుఁగొనుడుం

దుని నదియును మేను వొంగి తుత్తుము రయ్యెన్. 18

ద. దనుజవిరోధిమీఁద నొకతన్ని కరంబున లాజ లెత్తి చ
ల్లిన నెఱివేఱి యీసున బలె నివిరిపూవులఁ జల్లెఁ జల్లె లో
చనములు సద్భుదాశ్రవులఁ జల్లె లలాటము ఘర్త బిందులన్
జనుఁగవ సల్లె సంభ్రమవశశ్రుతామలమాక్తికాదులన్. 19

చ. జలరుహ నేత్రుఁ గాంచి సరసత్వము మీఱఁగ నొక్క వేలుపుం
జలుకలకొల్కి రాచిలుకచేఁ బిలిపించిన సత్యభామ కా
కలికితేఱంగు శౌరి కడగన్నులసన్నలఁ జూపెఁ గోపకం
దళకలుషాయితాక్షివలనంబుల నాసతి చన్నదల్పఁగన్. 20

క. అనిమిషపురజాలకములు

వనితాజనతామయములు వనితలహృదయం

బను రాగరసమయం బ

య్యసు రాగము శౌరిమయము నయ్యెడ నయ్యెన్. 21

చ కనుఁగొన వేడ్కలం బొడముకాయ్వుల నచ్చరలీసడించుట
ల్విసుచు దరస్థితం బొలయవెన్నుఁడు రాజపథంబుదాఁటియ.
య్యనిమిషనాథుఁ గేహబహిరంగణభూస్థలి డిగ్గె వైనతే
యుని మణిచిత్రవేత్రకరహంకృతిదిక్కులుపిక్కటిల్లఁగన్.

క. ఆదరమున శతమన్యుఁడు

కైదండ యొసంగ యామకరిదానఝరీ

మేదురకత్యౌత్రితయము

నాదనుజవిరోధి గడచి యటఁ జని యెదుటన్. 22

శ్రీకృష్ణుఁ డదిలినిఁ జూచుట. ౧౭

సీ. తొడలపై జూచిన యడుగుఁగెందమ్ముల
నొయ్యనఁ బొలోమి యొత్తుచుండఁ
బార్శ్వభాగంబునఁ బంకేపహాసను
కామినీరత్నంబు కతలు నెప్పుఁ
బనిఁ బూని యంతంత వినయావనతవృత్తి
సక్తర్షి కాంతలు సంచరింప
వీజనచామరవీటీకరండాది

కములు దిక్పతిసతీగణము దాల్చు

తే. వినులచింతామణీసుయ వేదిమీఁదఁ

గల్పకలతాంతకల్పితతల్పసీమ

నధివసించిననిఖిలలోకై కవంద్య

నమరమాక్తకశుక్తి నయ్యదితిఁ గనియె.

24

మ. కని సత్కారమణీసుతంబుగ నమస్కారంబు గావించి భౌ
మనిశాటాహృతకుండలద్వయము నాత్లస్వస్థచేలాగ్రబం
ధననూన్వీడ్చి యొసంగ నందుకొని మోదంబందియానందనఁ
దను దీవించుచుఁ జెంగట న్నిలిపెఁ జింతారత్నపీఠంబునన్

అదిలి శౌరియసతారముల పర్చించుట. ౧౮

క. మే నిమిరి శిరసు మూర్కొని

దాసవపరిపంధి! యెంత ధన్యనొ నియత

ధ్యానమరు లయనమునులుం

గాననినినుఁ గంటి మంటి గతకల్తష నై.

26

ఉ. సర్గమొనర్తు ప్రహ్లా యన సత్కృష్ణుఁ బెంతు జనార్దనుండు నా
భర్తఁ డనంగఁ గ్రమ్ముటంగఁ బారణ సేయుదు విజ్జగంబు నై
సర్గికలీల నొక్కమఱి సౌఖ్యము నొందుదు కేవలంబు దో

రర్తళభూషణీకృతరథాంగ! నినుం గొనియాడ నేర్తునే. 27

ఉ. వాలముతాఁకున నిరులు వజ్రనిపాతము సంస్కరింపఁ బెన్
వాలుగవై మహార్థవమునం దొలుఁబల్కులదొంగరక్కసున్
వాలికవంకవాఁడిగఱి వ్రచ్చి వెస న్నిగమాలిఁ దమ్మిఘా
చూలికిఁదెచ్చి యీవెత్రిదశుల్గొనియాడమురాసురాంతకా!

చ. సురనికరంబు రక్కసులుఁ జుట్టములై యమృతాభిలాషమం
దరగిరిఁ జిల్వరాచతరిత్రాట బిగించి పయగపయోధి ని
ర్భరగతిఁ ద్రచ్చుచో నడుగువట్టినతల్లిరి యెత్తవే ధులీ
పరివృథమూర్తివై కటపద్మముభిత్వవిమోహితాసురా! 29

క. విలయోల్బణజలనిధిఁ

ల్వలమున నిల మునుంగ నేకలమ వై దంష్ట్రాం

చలమునఁ దాల్పవె నీ వా

బలిసద్దము దూఱి భుజగపర్యంకశయా!

30

చ. *పికిలి యజాండకర్పరము బీటలు వాఱఁగ మేనువెంచియా
మకరనికేతనోదరనిమగ్న మహిమహిళా లలామ కే
తకముకుళాగ్ర సంగతమదభ్రమరిసమరీతి గాఁగఁ గొ
మ్మకొనఁ దగిల్చి యెత్తఁ గిటిమూర్తిని దాల్చితిగా జనార్దనా!

చ. †సటలిట నూనరోరి! హరిసర్వమయుండ తెయంచుఁబట్టితోఁ
‡జిటచిట లాడి యిందుఁ గనఁ జేయుము నీవనిదైత్యుఁడాడినం
బటపట తాలికంబ నిరువాయలుగా నరసింహమూర్తివై
కుటిలనఖాగ్రకుంచికల గ్రువ్వవె వానియురగకవాటమున్.

మ. నను నాకశ్యపకామినీమణులలోన న్ధన్యఁగాఁ జేయ ను
త్తనయవ్యాజము దాల్చి వామనునిచందాన న్బలి న్నట్టవే
ఘనమార్గోన్నమితాంఘ్రిపద్మమునకుంగంజాఘ్రుండంశుప్రజం

* పెకలి. †సట లివి. ‡చిటపాట.

- బనుకింజల్కపరంపర లైఱయ నుద్యత్కర్ణికం బోలఁగన్. 33
- మ. ఘనదోర్ధంఢనటత్కుఠారమున వీక న్రాజహంసాలిఁ దు
త్తునియల్పేసియుఁగ్రొంచరంధ్రమునఁదోడ్తో రాజహంసాలిమే
దినికిం దెచ్చితి కాత్తవీర్యభుజపంక్తిం జమ్మ గావించి తం
బునిధిం గ్రొత్తగ నాశ్రమంబునకు నిమ్మంగొంటి వీవమ్మునన్.
- మ. అరవిందాననఁ గోలుపోయిన యనజ్ఞావాప్తిచే వీరవా
నరనైన్యప్రకరంబు నేలి జలధి నృంధించి లంకాపురీ
శ్వరకంఠాటవి నేర్చి రౌప్యగిరిలజ్జాపంకముం గీర్తిని
ర్ఘురపూరంబులచేఁ దొలఁచితిగదా రామాభిధానంబునన్.
- చ. అలుకఁ బ్రలంబదానవునిప్రాణము గొంటి కళిందనందనీ
సలిలభరప్రవాహరభసంబు మరల్చితి పట్టిఁ బ్రోవ నాఁ
గలిమొన హస్తినాపురి పెకల్చితి కౌరవవీరు లెల్ల బె
గ్గిల నల రేవతీరమణికిం బతి వై యదువంశనూక్తికా! 36
- మ. త్రిపురస్త్రీలఁ బతివ్రతామణుల సారెం బుంశ్చలీవర్తనం
బుపదేశం బొనరించి జేల్పఱిచి వధ్యుల్లానితద్భర్తలన్
ద్విపచర్తాంబరుచూపుటంగలమున నేవ్ త్రోచి పాటింపవే
కపటశ్రీజనరూపము న్భవనరక్షాజాగరూకేక్షణా! 37
- చం. యదుతిలక! జగత్ప్రయ్యానిర్మితిప్రక్రియాకర్త రేందిందిరోద్భాసి
నాభీసరఃపద్ధ! పద్ధాసతీపాదపీఠాకృతిప్రస్ఫురత్కస్తుభాంకూ
రితాళీకబాలాతపద్యోత! పద్ధ్యోతరంగిణ్యుదతూళితైశాంక
భృత్వాంసులక్లిష్ట వేల్లజ్జటాజాలజాలంధరోద్ధ్యాణ మూలా
ఖ్యబంధత్రయీ*బంధసంధుక్షితస్పర్శనస్పర్శనిర్గ్రింథితగ్రంథి
షట్కాంతరోన్నిద్రకద్రాసుతశ్రీముఖజ్వాలవల్లి పరిస్రంభ
మాణేందు నిష్యంద సర్వాంగనిష్పంద యోగీంద్ర హృద్యే

ఉకావాస! యావాసవాదుల్పరోజాససుకా మున్ను గాఁజేసి
 'సర్వంసహాభీరుభారంబుఁ బోఁద్రోయవే' యంచుఁ బ్రార్థిం
 చిన ద్వేషకీదేవిగర్భంబునం దుద్భవంబంది బాహుద్వయ
 ద్వంద్వమున్నంద కన్యంద నాంగబ్జకామోదకీశార్జ్యముఖ్యా
 యుధవ్రాతముం బీతకౌశేయము న్వత్సభాగంబున న్నించుశ్రీ
 వత్సముంజూపినం దల్లి భీతిల్లుచుం 'గావు కావంగదే'యన్న
 నీవంతలోఁ గావు కావంచు నేడ్పుల్దిర్పంగసుంగంద వైతం
 ద్రియత్నంబున న్నందగోష్ఠంబునం దున్నచోవ్రేతయై చేతి
 పాల్గొల్పినేతెంచునాపూతనాభూతనారీకుచం బగ్రహస్తం
 బునంబట్టి తత్పాణినిర్యాణశంఖంబుపూరించుచందంబునం
 గ్రుక్కులన్నొక్కిమిక్కించియు*న్బండి రాకాసీగీలూడఁగాఁ
 దన్నియు నెన్న వేమాటుగొల్లాడఁగాగొల్లయిల్లాండ్రునందా
 రవిందాస్యతో అట్టుగావించినన్నిక్కపుంబట్టివేయంచునిన్న
 ట్టిచట్రోలితోఁ గట్టినన్దిట్టవై కిట్టి పెన్నుద్ది మద్దు ల్వడంద్రో
 చియు నైశవంబు నివ్విడంబింపవే, లేగలు న్గోపబృందంబు
 బృందావనారణ్య నాటిన్న టింపంజలత్కాకపక్షంబుతోబర్హి
 బర్హావతంసంబుతో మంజుగుంజాఫలోద్దామదామంబుతోఁ
 దానమానక్రియాశంసివంశంబుతోనేపుదీపించు † నీప్రోపు
 వ్రేపాపలం గ్రేపుల నైవ్విరీత్యంబుగాఁ బాపి యాపద్దజుం
 డొక్కచోడాఁచినన్వానిరూపంబులీవై పునస్సృష్టి నాస్తప్త
 గర్వంబు ఖర్వంబుగాఁ జేయవే, తోయవేగోచ్చులదీచికా
 మర్దశధ్వాన మాగుబ్బుగానుబ్బునం గేళిఁగాళిందిలోఁగాళి
 యాహిస్సటారంగమధ్యంబునం దాండవంబాడవే, తోడిగో

* బండిపెన్రక్కసుం గండడంగించియున్. † నీకాపువ్రేపా.

పాలకశ్రేణికి న్నీకు జన్నంబుల స్త్రీదుగా నున్నయన్నంబుల
 న్నంచితాత్మేశ లై పంచలం జల్లు లందీ మునిస్త్రీలకు స్త్రీలఁ
 గైవల్యముం గొల్ల యీవే, పెనుంజిల్వయైబల్విడిం జంగిలి
 న్నింగుడై తేయు వాత న్నడింజొచ్చి మైవెంచితత్కాయము
 నైండు వాయల్వడంజించి గోపంక్తిఁ బోషింపవే, గుంపులై
 యింపులం గూడి యాభీరు లాదేవతానేతకు న్జాతర లేయ
 వారించి తత్పూజన వీవు గైకొన్న మేకొన్న పేరల్కతోఁ
 బుష్కలావర్తకాబ్దంబులంబంపఁగానంపజాలంబుగాఁ గొండ
 లుర్లంగ వర్షించినం గాంధీకత్వముం బొందునామందలం
 బ్రోవ గోవర్ధనం బెత్తవే, మత్తవేదండముద్వృత్తి నెత్తమ్మిపూ
 వెత్తురీతి న్నిలింపానిశారిష్టదారిష్టమాచూరివర్ధముం బట్టి
 మర్దించి తంచున్వడినూకలాశ్వాకృతిండాసినం గేళిజీవాని
 లంబుల్బుజాదందశూకంబునంగ్రోలి నీ యకావనోద్యద్భుజా
 గర్వముంజూపవే—శరదభీనవసాంద్రచంద్రప్రభాధౌతభా
 స్వత్కళిందాత్తజ్ఞానైకతోత్సంగవీధిం * ద్రిభంగ్యాకృతిన్ని
 ల్పియాకుంచిభ్రూవిలాసంబుతో మోము వామాంసముం
 జేరఁగా శోణదంతచ్ఛదాంతంబున న్వేణునాశంబు సంధించి
 రంధ్రాంతరన్యస్తహస్తాంగుళీపల్లవాగ్రంబులల్లాడ మ్రోయిం
 చిన న్తుక్తరోమంథనిష్పందగోబృందము న్వ్యక్తగోవర్ధన
 గ్రావనిష్పందమున్దమందాంశుమన్నందనా పేగముంగంద
 శన్నీరసారణ్యజీర్ణాగముం గాఁగదంబించుతత్పంచమారావ
 మున్వించు నయ్యించువిల్కానికిఁజిక్కి రాధాదిగోపావరో
 థాంగన ల్లాసిన న్రాససంక్రీడమాయాసముల్లాసి వై సౌఖ్య
 వారాశి నోలార్పవే,దర్శితాశేషదోషాచరాధీశదుస్సాధమై

యున్న నీవి క్రమ క్రిడ వీక్షింప నక్రూరుచే మామ పిల్పించినం
 బోవుచోఁ ద్రోవ భావాతిగం బైననీదివ్యరూపంబుఁ జూపం బరి
 భ్రాంతుడై యున్న మన్నింపవే వాని నీవానిఁగా, భోజభూ
 జాని యుద్వేజనం బండఁ దద్రాజధానిం బ, వేశించి యేతెం
 చుచో ముందటం జందనా లేపము న్దర్శనం బిచ్చిన న్నజ్జప్రోయా
 లికి న్నజ్జకం బైనయందంబు నొందింపవే, యాగపూజార్చితం
 బైనకోదండము న్భండఖండంబుగాఁ జేయుచుం దద్ధనుర్దండ
 రక్షాభటస్తోమమస్తంబులం బెల్లుగా డొల్లఁగావ్రేయుచు న్నల్లగ
 ర్జాభుజాస్ఫాలనాభీలమైయుల్ల సడ్డిండిమా రావవాఞ్చాలమై నిగ్ర
 హాయాతరక్షోభటోదగ్రమైయున్న యయ్యుగ్ర సేనాత్మ జాస్థానిఁ
 జూత్తేరఁ దత్తోరణక్షోణినాథోరణుం డుద్ధతిం బై పయింగొల్పినం
 బట్టవేనుంగుఁ జెండాడి గండ్రవద్దానపంకంబునం బుండ్రముం
 గుంభనిర్దుక్తముక్తావళిం గర్జదామంబునుగ గట్టి రక్తంబునం
 బట్టై మైపూతయుం బ్రాతిగాఁ బూసి తద్దంతకాండంబు కేల
 న్గదాదండమై యుండఁగా జెట్టివై గిట్టి చాణూరుజానూరు
 పున్నాటుమాటు ల్వడింద్రిప్పి నీ వప్పళింప న్భయభ్రాంతుడై
 పాట నుంకించునక్కించుఁ గంసుం ద్రిలోకీనృశంసు న్నియు
 ధక్రియాపద్ధతిం గిక్కెస న్గొంతుక్రోల్నొక్కి మక్కించి నల్లిక్కు
 ల్ దేవతాదుందుభివ్రాతధింధింధిమిథ్వానగానస్వనోత్కర్షహ
 ర్షంబులం బెల్లుగా నెల్లలోకంబు లుల్లాసముం బొందఁగా వాని
 రాజ్యంబునం బూజ్యుఁగా నుగ్రసేనుం బ్రతిష్ఠాపితుం జేయవే,
 దుష్టునష్టాదశాక్షౌహిణీవాహినీదుర్తదాంధున్దరాసంధు భీమా
 పదేశంబునం జేసి శాసించి కౌంతేయుచే రాజసూయంబు నేయిం
 చుచో జాత్యసూయ న్భయం బేది చేదిక్షమావల్లభుం డెంత
 యుగ ద్రుళ్లునంబ్రల్లదంబాడినం బల్లెరంబెత్తి చిత్రంబుగాఁ దచ్చి

రఃకర్తనప్రాధి వర్తించి ధాత్రిన్వృథావాసుదేవప్రథాచండ
శౌండీర్యనప్పొండ్రుఁ జక్రాహతిం జిక్కు-గాఁ జేసి యీశానుఁ
బోరన్తహసేన నాగాననపూహసన్నాహము ప్రిడ వెన్నాడి
బాణాసురస్ఫారబాహుసహస్రచ్ఛిదాకేళిమై వాలిలోకంబుఁ
బాలింపవే, ఘోరభౌమాసురగ్రామణీశిక్షకా! కౌరవాకరిత
ద్రౌపదీమానసంరక్షకా! భేదసందగ్ధసాందీపసూనుప్రదా! వేద
శాఖాశిఖాంచత్ప్రవాళత్పదా! నూధవా! సత్యభామాధవా!

—౧౭ కృష్ణుడు వైజయంతమున విడియుట. ౧౭—

- చ. అని కొనియాడి విశ్వభువనైకధురంధర! నేడు రేపు నీ
వనితయు నీవు నిచ్చట నవశ్యము మజ్జనభోజనాదిపూ
జనములు గైకొన న్వలయు సమ్మతిమై నని పల్క దేవతా
జననికి మ్రొక్కి యియ్యకొని జంభవిరోధి మొగంబుఁజూచినన్.
చ. అమరవిభుండు సేరి వినయానతుఁడై విడిపట్టు వైజయం
తమునను జిత్తగింపు మన నవ్వుచుఁ దద్బలదై త్యవైరిహ
స్తము గయిదండ గొంచు గిరిశస్రముఖాఖిలలోకపాలకుల్
క్రమమునఁ జేరికొల్వఁజని కాంచెదదున్న తపోధరాజమున్.

—౧౮ వైజయంతపర్ణనము. ౧౮—

- వ. అదియునునామరసరిదుపహృతహేమతామరసస్తోమతోరణ
దామరామణీయకసూచిత సౌదామనీవిలసితంబును గనత్క
నకకింకిణీకులసంకులక్వాణముగ్ధ మధురాలాపనృత్యన్నిజాప
త్యమూర్త్యావహ పార్శ్వప్రవర్తమాన విమాన సంతానం
బును, నర్థిజనాభిమతదానార్థసంగ్రహసంశయాపాది సమస్త
వస్తుప్రతిబింబసంభావితశేఖరీకృతచింతారత్నంబును, నక్షీణ
సహస్రాక్ష మణిగవాతూవలీ సాక్షాత్కృతనాకలక్ష్మీకటాక్ష

వీక్షావిశేషంబును, ననర్ఘ్యమణి స్తంభ ప్రతిబింబితనృత్యదప్పర
స్సహస్రప్రదర్శ్యమానలాస్యావలోకనసారస్యాగతగృహదే
వతాశతసన్నిధానంబును, పులోమనముచిజంభపాకవృత్త
బలప్రముఖదైత్యవిధ్వంసనసన్నద్ధశతమన్యుజనసన్నాహాను
కారిచిత్రకర్త విచిత్రితభిత్తిభాగంబును, వళితరుచిరరుచినిరం
తరస్సాటికకూటాంతరవిశ్రాంతై రావతోచ్చైశ్శ్రవశ్శూచ్య
మానక్షీరసాగరస్నానక్రమంబును, దరంగితమణి*భృంగారక
వీటికాకరండతాలవృంతచామరదర్పణకళాచికాపాదుకాది
పరికరప్రపంచసంచితకరాంచల†విశిష్టకర్తనిర్దితయంత్రపాంచా
లికాసంచయవంచితపరమార్థపరిచారికాసార్థంబును, నిరంతర
సంతానానోకహదుకూలమయపతాకాశతాకారితాకాశ
గంగాచటులతరతరంగావతరణంబును, సమంతతస్తంతన్య
మానతోయకర్తాంతికనిర్దుక్తమందారవిటపిమకరందగంధస
లిలనేకాతిగేకశీతలమణివేదికాప్రదేశంబును, బహిర్ద్వారవిత
ర్దికా ప్రకోష్ఠప్రతిష్ఠాపితాష్టాపదఖట్వాస్తీర్ణహరిచందనసా
లబాలపల్లవోల్లసితసంధ్యారాగసంధానంబును, నవిరళకల్ప
ప్రసవరజఃపటలపటవాసపాంసువాసితకాశేయవితానపటీ
ప్రకటికృతచంద్రాతపపరిపాటికంబునగుచు, జతురతరశచీ
కరవిరచితంబులై మణికుట్టిమతలప్రతిబింబితతారకాకు
టుంబంబుల విడంబించు పారిజాతకుసుమోపహారంబుల
వలన, స్వాహాబాహించలావాహితంబులై మహారజతపాత్రం
బులఁ జిత్రంబులుగా వెలుంగునారాత్రికాదీపకళికలవలన,
యమకామినీధూమోద్గిర్ణవిత్తిర్ణంబులై విస్తీర్ణంబుగా నెగ
యు మలయజకాలాగురుధూపధోరణులవలన, యాతుధా

* భృంగారుదుకూలవీటికా.

† కాంచనమయయంత్ర.

నావరోధవధూవిధీయమానంబులై నిలసిల్లుగృహప్రవేశసమ
యసముచిత బలివిధానంబులవలనఁ, బాశధరమత్తకాశి
సూత్రితంబులై విలోకనసాత్రంబు లగులలితప్రవాళలతా
వందన మాలికలవలనఁ, బవమానమానవతీనియు క్తంబులై
బాలికాజనంబులకరతలంబులం బరిభ్రమించు కర్పూరతాల
వృంతంబులవలన, నరధర్మసధర్మణీనిర్మితంబు లగునిధాన
కల్పిత శంఖపద్మమకరాకారరంగవల్లీమతల్లికలవలన, నయనో
త్సవంబావహిలం బ్రవేశించి వాసనవహ్నివై వస్వత వాసతే
యీచరణ వరుణ వాయు వసువల్లభ వామదేవుల వరుస
వీడ్కొల్పి సత్యభామాసహితుం డై యథోచితకృత్యంబు
లాచరించి యనంతరంబ.

41

శా. ఆరామప్రియసోదరుం డపుడు దివ్యారామ మంభోరుహః
క్షీరమృగం బదె చూతమేయన ఘృతాచీమేనకామంజుఘో
షా రంభా హరిణీముఖత్రిదివయోషారత్నము ల్లాల్చి రా
నారూఢోత్సవచిత్తుండై గగనకుల్యాతీరదేశంబునన్.

42

క. చందన హరిచందన మక

రంద సరిద్బిందుశీకర ప్రమద వనేం

దిందిర పక్షస్పందన

కందళితమరుత్కిశోరకంబులు నొలయన్.

43

సీ. రంభామహారోజకుంభపరీరంభ

కుసుమితప్రత్యగ్గురవకంబు

మంజుఘోషావక్త్రకంజాతచకచక

స్తబకితచంపకత్కారుహంబు

హరిణీముఖప్రసూనాసవార్పణకోర

కితలతావేల్లితకేసరంబు

నుర్వశీనవయావకోజ్జ్వలాంఘ్రినివేశ
పుష్పితకంకేళిభూరుహంబు

తే. మేనకామోదనిశ్వాసమృదుసమీర
కుట్టలితసిందువారంబు కుధరధరుఁడు
ప్రేయసియుఁ దాను నల్లన డాయఁ జనియె
దైవతాధీశనందనోద్యానసీమ.

44

మ. మహిభృద్భేదివనాంతసీమమునఁ బద్మాజాని సత్యావధూ
సహితుం డై యనిమేషవారవనితాసందోహముల్గొల్పఁగా
విహరింపం జనుదెంచినాఁ డనుచు నేవింపంగ వర్షాశర
న్నిహికాశీతవసంతఘర్తఋతువు ల్నిండెం దదుద్యానమున్.

సీ. కనుపట్టె నొకచోట ఘనఘనాఘనరంగ
విద్యున్న టీనాట్యవిలసనములు
చూపట్టె నొకచాయ వాపికాజలజాత
జాలవాచాలహంసప్రజంబు
తలచూపె నొకవంక దరదళత్సేవంతి
కాగంధినీహరికణభరములు
పొడచూపె నొకచక్కిఁ బుష్పితఫలినీల
వంగవాసితశైత్యవైభవములు

తే. నెఱసె నొకయెడఁ దామ్రపర్ణిజలార్ద్ర
చందనాచలపవనూనకందళములు
మొనసె నొకకడ సామిసంఘల్లమల్లి
పాటలీచంపకోత్పలప్రాధిమములు.

46

శ. మలయానిలసంగతిఁ జూ
తలతిక లంకూరజాలదౌహృదవతు లై

యలయిక సడలించినసొ

మ్మలకై వడిఁ బొండుపత్తములు వెస జాతెన్.

47

క. గురివెందఁ జైత్తుఁ డొందఁగఁ

గర మలుక న్నావి యపుడు కఱచిన నునువా

తెరమీఁదఁ గాననగుపలు

వరుస యన న్ననలు పల్లవముపై మొనసెన్.

48

క. తలిరాకుగు త్తిఁ దమిఁ గో

యిల చంచునఁ జించి క్రోలె నీరీతి వియో

గులగుండియ లవియింపుడు

బలువిడి నని మరునియెదుటఁ బచరించె ననన్.

49

చ. మలయసమీరణచ్యుతసమంచితపాండుపలాశ లై నపా

దుల నునుసోగతీఁగలు యదుప్రభునిం దలపించె బాలచా

పలహృతతీరవస్త్ర లయి పంకరుహాకరమధ్యసీమలన్

నిలిచినముగ్ధగోపరమణీరమణీయవిలాసరేఖలన్.

50

సీ. పరువంబు గాఁగఁ జొప్పడనిమామిడితేనె

లాన నాసాస నఱ్ఱాడునవియుఁ

దమకించి చిగురాకు గమిచి నో రొగ రైనఁ

గడఁగి గొజ్జెఁగనీటఁ గడుగునవియు

సంపం గెపొదరింటిచక్కి గోరఁటఁ గాంచి

యును రంచు *మగిడి నోరూరునవియుఁ

గలిగొట్టుపసరు మొగ్గలఁ గోర్కి పొలివోయి

మునుపటిమొల్లల మూఁగునవియు

ఆ. నగుచుఁ దేటికదుపు లామనిఁ దలసూపెఁ

జూపుదనుక నెల్లచోటఁ దోట

* మగిడియు నొఱలునవియుఁ.

యందుఁ దామ యగుచు నమ్మరునెలగోలు
పాఁజు లనఁగఁ జూడ్కిపండు వగుచు.

51

క. నందప్రియనందనుఁ డా

నందన మఖిలర్తునందనం బయి నయనా
నంద మొనరింప నమరీ

బృందంబులు గొలువఁ జనుచుఁ బ్రియసతి కనియెన్. 52

చ. సరసిజనేత్ర ! చూచితె వసంతుఁడు నీవనవాటికారమా

తరుణియుఁ బాణిపీడనవిధాసమయంబునఁ గేలుదోయి నొం
డొరుపయి సమ్మదంబు లిగురొత్తఁగ మాటకీ జల్లు నేసఁబ్రా
ల్నెరసె ననంగ ప్రాల్మె గుహళీవిగళన్న వకోర కావళుల్. 53

చ. చిలుకలు వాడిచంచువులఁ జించినచో లవలీదళంబులకా

ఫలరసరేఖ లంటి కనుపట్టెడుఁ జూడుము చైత్రుఁ డీలతా
లలనలగండదర్పణతలంబులఁ గుంకుమపత్రభంగముల్
చెలుపుగ వ్రాసెనో యన నలిప్రకరాద్వయవాదికై శి కా! 54

ఉ. పాదపనూతనాంబుధరపాక్షి విముక్తమరందవర్షసం

పాదితశక్రగోపములభావము నందుచు నోయదృష్టసిం
హాదరసన్నివేశ ! కడునొప్పెడు దాడిమబీజము ల్పదో
న్పాదిత రాజకీరవదనత్రుటితోరుఫలచ్యుతంబు లై. 55

క. తలిరాకు మెఱుఁగు వాతెఱ

కలకంఠవిటుండు గమియఁగాఁ జూతలతా
లలన విదిర్చెను గంటివె.

యలికంకణముఖరవిటపహస్తముల సతీ !

56

చ. తనుఁగనుఁబ్రామి యొండొకలతం బతివేఱొకతేటిబోటిపా

త్తున విరిచేనె గ్రోలఁగ నెదుర్పడి సంఘగెతావివెల్లిలోఁ

గనలునఁగూలఁబోవునలికామినిసాహస మేమిసెప్ప న [లా!
య్యనుఁగుఁబ్రియుండు నెచ్చెలులు నాఁగినమానదరాశకుంత
చ. అనుచుఁ బ్రియాంసపీఠి నిజహస్తతలంబున నూఁది గల్పకా
వనిజదుకూలమార్జనల వంజులపుష్పమరందసేచనన్
దనదువిహారవైఖరికి నందనదేవత యాయితంబు సే
సినగతి నొప్పుదివ్యవనసీమ ముదంబున సంచరించుచున్. 58

శా. అర్చిష్ట త్ప్రతిమప్రతాప! మహనీయత్యాగ! దైత్యాభియా
త్యరోచ్చేద్యచ్చతురర్ణ వాంతసకలజ్యాభోగ! జాగ్రద్యశ
శ్చర్చాసాంద్రదిగంతరాశ! మదనశ్యామాసహయేంద్రభూ
వర్చస్తేనశరీరమోహితజగద్వామా కళామానసా! 59

క. విదళితకాళింగ! మదా, స్పదసింధురకుంభరత్న శర్కరిలారా
దుదయగిరికొండవీటి, పదవీస్థలమండలీకభాస్కరబిరుదా! 60

పంచచామరము. మరుద్వృతాదటస్థశత్రుమండలీగళాంతర
క్షరన్న వాస్యగాపగాభిసారికాదృతాంబుధీ!
మరుత్పతిస్వరుక్షతిక్రమత్రుటత్కుభృద్వర
స్ఫురద్ధ్రునిప్రవృద్ధయుద్ధపుంఖతానకార్భటి! 61

గద్యము. ఇది శ్రీమదుమామహేశ్వరవరప్రసాదలబ్ధసారసార
స్వతాభినంది నందిసింగయామాత్యపుత్ర కౌశికగోత్రప్రవిత్ర
సుజనవిధేయ తిమ్మయనామధేయప్రణీతం బైనపారిజాతాప
హరణం బనుమహాప్రబంధంబునందుఁ దృతీయాశ్వాసము.

చ తు ర్థా శ్వా స ము.

వేంకటగిరివల్లభ
సేవాపరతం త్రహృదయ! చిన్నమదేవీ
జీవితనాయక! కవితా
ప్రావీణ్యఫణిశ! కృష్ణరాయమహిళా!

1

— పా రి జా త ము. —

తే. అవధరింపుము జనమేజయక్షీతీశ

వరున కిట్లను నవ్వుకొనివల్లభుండు

పనవిహారంబు సలుపుచు వచ్చి వచ్చి

పారిజాతంబు గాంచి సంభ్రమ మెలర్ప.

2

మ. అమరారాతివిఘాత సత్యం గని కాంతా! చూచితే పారిజా

తము భూమిమారుహచక్రవర్తి ద్రిజగత్సంపూజ్యసౌరభ్యశీ

ర్తి మరుల్లోక మలంకరించునిది గౌరీనాథుజూటస్థలంబు

న్యూగాంకుండు రమామనోరమునురంబుం గొస్తుభంబుం

బలెన్.

3

క. తరుణీ! యీతరుశాఖాం

తరలోలదుకూలమారుతము లింద్రాణీ

పరివారవారసతులకె

పరువపు విరికోతం బొడము బడలిక నడచున్.

4

ఉ. మానిని! దీనిరత్న కుసుమ స్తబకమ్ములకాంతి గవ్వఁబూం

దేనియలంచుఁగ్రోల జను దెంచినయాయెల దేటిదాటులో

నూనినడప్పి మూఁగఁబడి యున్నతచంచలచంచుకోటిచే
నానెడుఁ జూడు మందగరుదంచలయుంకృతు లుల్లసిల్లఁగన్.

క. ఈతరుశాఖల వ్రేలెడు

మేతోడవులకాంతిలోన మెలఁగెడుఁజ్జీ

వ్రాతము నెఱుఁగరు నిర్జర

కాతరలోచనలు పలుకఁగా వినకున్నన్.

6

క. తనపాదుజలములోనం

గనుపట్టెడునీడ నీనగము విలసిల్లున్

మనకన్న మున్న తా మే

దీనికిం డిగి యేఁగుచున్న తెఱఁగునఁ దరుణీ !

7

ఉ. వారణరాజయాన! సురవల్లభఁ డాశచి నంకపీఠముం

జేరిచి సోగవెండ్రుకలఁ జిక్కులు వాపి వియన్నదీనవాం

భోరుహనాశసూత్రములఁ బొందుగ దీనిలకాంతము ల్పరు

ల్లారచియించినించుఁగుతుకంబునవీఁగు మెఱుంగుకొవ్వెదన్.

మ. వినుమింతు ల్దిలకంబుఁ జంపకముఁగ్రోవిన్సిందువారంబుఁజ్రేం

కనమున్తామిడి గోఁగుఁబొన్నఁ బొగడం గంకేళినూహించి క

న్దొనమోమెత్తఁగఁ గౌఁగిలిం చుకొనమూర్తోఁబాడఁజేనంటబ

ల్లనగంగల్లుమియంగదన్నననుచుంగల్పాగమాయావిరుల్.

చ. కనఁదిలకంబుఁ గేసగముఁ గల్లుమియన్రహిఁబాడఁ జేరికనం

బు నిమురమావినవ్వసురపొన్న ముఖాంబుజమెత్తఁ జంపకం

బునెఱగవుంగిలం గొరవి మూర్కొన వావిలి దన్న వంజుళం

బునుడువగోఁగునై తరుణీ!పూచు సురద్రుమ మన్నిపువ్వులన్

ఉ. నావుడు సత్యభామ నిజనాథున కిట్లను నేల తామసం

బీవిబుధాధినాయకమహీరుహముం బెకలించి లోకసం

భావిత *మైనసీపలుకుఁ బంతము సెల్ల మదీయగేహకే
 భీవనవాటి వేడుక దలిర్పఁగ నిల్పుము జీవితేశ్వరా ! 11

మ. అనినం గైటభదై త్యవైరి దరహఃసాంకూరము ల్తోవిపై
 మొనయం గొండొక నిల్చి యివ్వనమున న్తోదంబుతో నిర్జరీ.
 జనము ల్గొల్వఁగఁ గ్రీడ సల్పి భవదిష్టం బేను గావెంతు సం
 గన యం చాతరురత్న గుచ్ఛమిడియెం గర్ణావతంసంబుగన్.

మ. ఈపగిది స్తురారి హృదయేశ్వరి నూటడఁ బల్కి నిర్జరేం
 ద్రోపవనస్థలంబునఁ బయోరుహనేత్రయుఁ దానుఁ జేరి పు
 ష్పాపచయప్రమోదభరితాత్మకుఁ డై చిదిమెన్లతాంతముల్
 గోపవధూకుచ స్తబకలోలనిశాతనఖాంకురంబులన్. 12

మ. ఎలదేటు ల్దమవాలుఁగన్లవలపై నిందీవరభ్రాంతిచే
 మెలఁగం జేరలఁ గప్పకో నలవి గామిం †జీదఱం జెంది యి
 చ్చలఁ గాంక్షించిరి నిర్మి మేషజలజాస్య ల్లానుషత్వంబు న
 య్యలిభీతిన్తుకుళీకృతాక్షియగుసత్యాకాంత నీక్షించుచున్.

ఉ. అంబరచారిపంకజదళాక్షులు చంపకపుష్పరేణుజా
 లంబులయందు సర్వశుభలక్షణరేఖలఁ బొల్చునట్టిపీ
 తాంబరుపాదపంకజము లంటినతావులు ద్రొక్క నోడి పా
 ర్శ్వంబుల సంచరింతురు పరస్పరకేళివచగప్రసంగతిన్. 13

వృషభగతిరగడ.

కొమ్మ ! వేగిర మేటికే కొనగోర గోరఁటవిరులు గిల్లుము
 తమ్మిపువ్వులమీఁద జలములు తార తారక యుండ జల్లుము
 మృగవిలోచన! మేను చులుకనమేలమేలత నిటులుప్రేయఁగ
 వగవనేటికిఁజూడుమీ గొరవంకవంకఁ బ్రియుండుడాయఁగ
 నలుగ నేటికిముడువుమీచెలువార వారణయాన! మొల్లులు

పొలఁతి! నైఁపపు మాకు నీకయ పోలుఁ బోలులివడినకల్లులు
 పన్నిదం బిడఁ బ్రేంకణముననఁ బాడి సాడి దొఱంగి తెచ్చితిఁ
 బొన్న మొగ్గలఁ గంటసరి పూఁబోడి పోడిమి గాఁగగ్రుచ్చితి
 వడుగ నేటికి దీనివిరులు దురాశఁ రం శఫరీవిలోచన!
 జడఁ బరాగము నిండె దుడుపు రసాలసాలనురందసేచన
 చామరో! సురపొన్న లకునీ చాయఁ జాయలఁ బల్కు నేటికి
 భామ! కోయకు వేగపడి పూఁబాళఁ బాళము గాదు నేటికి
 మగువ! పలుమఱుదిగిచిచూచుటమానుమానులివడియెదండలు
 మగిడిచనుఁడిక నేల యియెలమావిమావిహరించుదండలు
 పలుకకుముతుచ్చములు పలుమఱుబాలబాలకియన్నఁ దిట్టితి
 వలసగమనముఁజూపి చెలి! నీ వంచ వంచన సేసి పట్టితి క్రము
 తావిబుగులుగొనంగఁదొడఁగెఘృతాచితాచితైయియశో
 రావె తేనియ కంచుఁ బలికెదు రంభ! రంభలలో*ననేకము
 ననలు వేడిన మొఱంగి తప్పడు నాలి నాలికుచంబు ముట్టకు
 మెనయుప్రాణపదంబుగాఁ డలఁ తీవతీస తలంగ మెట్టకు
 మంజుఘోష! సువర్ణలత లనుమానమానందనవనంబున
 నంజ దిది యెలదేఱి కననే మఱచె మఱచెదమే మనంబున
 నమృతమధురములైనఫలరసమానినూనిని! త్రుల్లె శుకములు
 గుమురులగు లేమావిచిగురులుగోయఁగోయనికూసెఁబికములు
 గుమగుమనివాసనల గేదఁగికొమ్మ కొమ్మకు నందె దోటికి
 రమణి గొజ్జఁగపొదలు గడు దూరమ్మరమ్మ చలమ్మలేటికి.
 మ. అనుచుం గాంతలు వల్లికారచితడోలొందోళనప్రక్రియం
 గనకాంబోరుహకర్ణికాహృతిఁ బరాగక్షేపలీలాగతిక

- వనకేళీహరతంత్రవృత్తి నరుగ న్తార్తాండబింబంబు ని
 ల్పై నభోమధ్యమునం గతోరకిరణశ్రేణీదురాలోక మై. 17.
- చ. వదలిననీవిబంధముల వాడినమోముల జాటుకొప్పులం
 జెదరినపత్తభంగములఁ జిక్కులుగొన్న మణీసరంబులం
 బొదలినయూర్పుఁ దెవ్వురలఁబుప్పొడిఁ గెంపగువాలుఁగన్నులం
 ద్రిదశమృగాయతాతులు రతిశ్రమఖిన్న లఁబోలిరందఱున్.
- క. బెడిద మగునెండసోకునఁ
 *దొడిమలు వసివాడి ననలు దొరఁగె లతల నె
 ల్లెడ వనదేవతమేనం
 బొడమిన లేఁగవ్వుఁజెమటబొట్టు లనంగన్. 19.
- శా.తూఁగెం జల్లనిగాడ్పులేమి ఫణిసందోహంబు పేరాకటన్
 లోఁగెం దత్తసరోజశీధురసమున్ గ్రోల న్నదాళిచ్చటల్
 గ్రాఁగెన్నీరుగఁ గాంచనాచలతటీగండోపలవ్రాతముల్
 డాఁగె న్బల్వలపంకసీమ బకజాలత్రస్తపాణీనముల్. 20.
- చ. కనుఁగవమ్రాన్పడంగ నెఱకల్వీరియంబడ బోర మోవ నెం
 డినవదనంబులం దెఱచి నిక్కినయట్టులు దల్ల డించుటల్
 గనఁబడ నూరువు ల్దశముగా నిగుడ న్పడఁగుంది యీరెలుం
 గునఁదమవానిఁబిల్చుచుశకుంతములయ్యెడనిల్పెనూఁకులన్.
- చ. ఒకయెడఁ జక్ర వాకముఁ యోరుహమిత్రుని వేడియెండఁచే
 దెకతెకఁ గ్రాఁగుతమ్మివిరితేనియ తెక్కలఁ జల్ల నార్పి కాం
 తకుఁ దనివార నిచ్చెఁ బరితాపము వాయ మృణాళవల్లరీ
 శకలముమాటికింగమిచి చంచుపుటంబున నంది యిచ్చుచున్.
- తే. ఆతపగ్గానిఁ బడలినయభ్రమువును
 నిజకరాగ్రజలంబుల నెఱయఁ జల్లి

శ్రవణయుగతాలవృంతసంజాతశీత
వాతములఁ దేర్చె గీర్వాణవారణంబు.

23

క. అపుడు జగత్పతి సత్వ్యా

చపలాక్షియుఁ దాను వెడలె జలకేలికి ని

య్యుపవనతరుకుసుమలతా

తపత్రములు పూని వేల్పుఁదరుణులు గొల్వెన్.

24

చ. చనుఁగవప్రేకము స్వఘనచక్రభరంబును మోవ లేక యొ

య్యనఁ బదపంకజంబు లలసాలస వైఖరిమోపుచున్ జనా

ర్థనుభుజ మూతగాఁగ వనితామణియేఁగెఁ బరస్పరాంగమే

శనమున రోమహర్ష ముకుళవ్రజ మొండొరు మేన నిండఁగన్

చ. ఇనకరతాపవేదన సహింపఁగ లేక నిజోదకంబులన్

మునిఁగి వినీలకుంతలసమూహము నారఁగ విచ్చెనాఁగ వీ

చినికరచాలనం దరులఁ జేరినజొంపపు నాచుఁదీఁగలం

దనరునభోనదిం గనియె దానవలోకవిరోధి యత్తటిన్. 26

తే. కాంచి చేరంగఁ జని మధుకై టభారి

రత్నసోపానకలితమార్గముల డిగ్గి

కులసతియుఁ దాను వేలుపుఁగొలను దఱిసె

నొండొరులకేలుఁదమ్ముల నూత గొనుచు.

27

చ. తొడవులు పుచ్చి నిర్జరవధూటులు వేలుపుమ్రాని *చీనిపా

వడలు ధరించి దేహరుచివై భవము ల్నువమల్లికారుచిం

దొడర నితంబచక్రములతో నెఱివాలు మెఱుంగుఁగప్పుఁబె

న్జడ లొరయంగఁ దద్దగనశై వలినిం దగఁ జొచ్చి రందఱున్.

మ. మరుదంభోరుహనేత్ర లంబరధునీమధ్యంబున న్నిల్వి ని

ఘరతత్పీనపయోధ రాహతి జలస్తోమంబు నల్వంకలం

దెరల న్నా భిచయంబు లోఁ గొనియె దానిం జాలగాంభీర్యశీ
లురుసంక్షోభమునొందువారి నెచటన్ లోఁగొంచువ ర్తింపరే.

చ. ఘనకుచకుంభము ల్బయలుగా విబుధాలయవారభామినీ
జనకరిణీసమూహములు సల్లె యదూద్వహకుంజరంబువై
వనజవనీపరాగపరివాసిత మైననభ స్తరంగిణీ
ఘనతరభంగతోయకణికాచయము ల్గరపుష్కరంబులన్. 30

క. వారణయానలు గరముల
నీ రడిచినరవము మురజ నిస్వనముగఁ జే
న్నారఁగఁ బద్మినులాడెను
వారిజహస్తముల మధుపవలయము లులియన్. 31

క. ప్రోడతనంబులు మీఱఁగఁ
జేడియ లడుగులును మొగముఁ జేతులు మెఱయ
న్వేడుక నీడఁగ నపు డా
మ్రేడితజలజాత మయ్యె మిన్నే తెల్లన్. 32

తే. తామరల వ్రేటులాడుచోఁ దరుణు లెత్తు
కరరుహంకితబాహువల్లరులు వొలిచె
బిరుదవర్ణావళీపరిస్ఫురిత మైన
పల్ల వాస్త్రజయ స్తంభపటలి యనఁగ. 33

చ. దానవవైరి దివ్యవనితానికురుంబముతోడ జహ్నుక
న్యానవపంకజాతనివహంబులఁ గందుక కేలి సల్పుచు
స్త్రేనఁ దదబ్జపత్రములు నిండఁగ నంటిన నొప్పు నెంతయుం
దానును పేంద్రుడౌటనయనంబులు పెక్కులుదా ల్చెనోయనన్.

తే. తనమనోవల్లభునిభుజా స్తంభ మూఁది
సలిలవిహరణ మొనరించె సత్యభామ

యలసవైఖరి వీచిదోలాంతరావి
హారసంగతనవరాజహంసి యనఁగ.

35

క. అవతంసితశైవల యై

వివలద్వేణి యయి కోకవిస్ఫుటకుచ యై
దివిషన్నది నాకపురీ

ధవలాక్షులలోన *నన్యతమ యనఁ బొల్చెన్.

36

చ. పెరిగినహారరత్నములపెల్లున నొక్కెడఁ దామ్రపర్ణి యై

నెరసినసోగపెన్నెఱులనిగ్గున నొక్కెడ భానుకన్య యై

గురుకుచలిప్త మైననవకుంకుమ నొక్కెడ శోణ యై నభ

శ్చరనది యొప్పె దివ్యజలజాతములు ల్జలకేళి సల్పఁగన్. 37

చ. అలకలు నాసికామణియు నన్ను వకౌనుఁగుచద్వయంబుఁగుం

డలములుఁ జంచలింప జతనంబున హస్తము లూఁది చీకుబం

డల దిగజాఱి రొండొరుకడం దరలాక్షులు దోనివింట బిం

జలు గొన నేయుపుష్పశరుసంపెఁగవాలికతూపులోయనన్.

మ. బలివిధ్వంసియుఁ బెక్కుభంగులమరుత్పద్మాకరాంతంబునన్

సలిలక్రీడ యొనర్చి నిర్భరమదస్తంబేరమప్రక్రియన్

†వెలలె న్సత్యయుఁ దాను మజ్జనవిధావిభ్రాంతకౌటిల్యకుం

తలసంక్రాంతనితంబలై దివిజకాంతారత్నము ల్గొల్పఁగన్.

తే. నెఱులఁ దడి యార్చి క్రొవ్విరు ట్టఱిమి మేనఁ

గలపను లలంది తొడవు లంగములఁ బూని

కల్పవృక్షదుకూలాంశుకములు గట్టి

రంగనలు మారునొఱతోడియలుగు లనఁగ.

40

చ. జలరుహపత్ర నేత్రుఁడును సత్యయుఁ దాను ననర్ఘ్యదివ్యభూ

షలు ధరియించి నిర్జరనిశాకరబింబములు ల్భజింపఁ ద

ద్బలపరిపంథిబాహుపరిపాలిత మైనపురంబు సొచ్చె ని
శ్చలతరనేత్ర పౌరజనసంతతి హర్త్యము లెక్కి చూడఁగన్.

— సూర్యస్తమయాదివర్ణనము. —

క. దినరా జత్తటిఁ బంకజ

వనములఁ జరియించుకొంతివర్ణము దానున్
వనధి జలకేళి సలుపఁగఁ

జనియె నన న్నావరుణీదిశాతటిఁ బొల్చెన్.

42

తే. వేల్పుఁజిగురాకుఁబోఁడులవీఁగుచన్నుఁ
గవలపైఁ గుంకుమచ్చాయ గడలుకొలిపి
పసిఁడిగట్టున కొకవింత *మిసిమి నించి
నెఱసెఁ †గడసావిముదుసలితెఱపయెండ.

43

ఆ. వేల్పుగట్టుగవుల వెలువడి వడదేఱఁ
జదలువాఁకనీట జలక మాడి

వై జయంతహర్త్యవలభినీడంబులఁ
గ్రందుకొనియెఁ గిన్నరద్వయములు.

44

క. ఘనసాంధ్యరాగవినతా

తనయగరుత్సమితకడిఁదితాఁకున ధర వ్రా
లినగగనఫణిఫణామణి

యన రవిమండలము పశ్చిమాంబుధిఁ గ్రుంకెన్.

45

మ. మరుదీశద్విపదానశోభ శిఖిధూమ్యారోచిఁ గీనాశకా
సరదేహప్రభ ‡రాక్షసాసిలతికాంచద్రీధితి న్నావిధి

శ్వరకేతుద్యుతి మాతరిశ్వహరిణచ్చాయన్ ధనాధ్యక్షనీ
లరుచిన్ధూర్జటికంతకాంతిఁదమముల్పాప్రిపించె దిగ్భిత్తులన్.

* పసిమి. † గడసారిముదుసలితెఱపయెండ. ‡ రాక్షసాలిలకాం.

మ. వనజశ్రీధనపశ్యతోహరుఁడు జీవంజీవజీవంబు ప
 చ్చనివిల్కానికి మామ చల్వగని పశ్యత్సాలజూటాగ్రమో
 హనరత్నంబు సుధాకరుం డపుడు ప్రాగద్రిష్టవీధి నొ
 య్యనఁ వోతెంచె వియ త్తటికషణలీలానీతశంఖాకృతిన్. 47

క. ఆరాత్రి సత్యఁ గూడి ము

రారి ముదం బెసంగ వై జయంతమున మనో

భూరాజ్యసౌఖ్యనిద్రా

పారిణత నుండుచోఁ బ్రభాతం బయ్యెన్.

48

సీ. మొగుడుతమ్ములఁ జిక్కుమగ తేటియలుఁగులు

సడలిపోఁ జేయువిశల్యకరణి

కాలవశంబునఁ గడచన్న వాసర

శ్రీఁ గ్రన్తుటించుసంజీవకరణి

రే యనువాలునఁ బాయ లె నరథాంగ

తతుల హత్తించుసంధానకరణి

తిమిరంబుచే సొంపు సమసినదిశలకు

వన్నియ నొసఁగుసౌవర్ణకరణి

తే. మించుబీరెండయగ్నిఁ బుట్టించుసరణి

కలుషఘోరపయోరాశిఁ గడపుతరణి

తోఁచెఁ బ్రాచీమహీధరోత్తుంగసరణిఁ

బ్రాజదువుమానికంబులబరణి తరణి.

49

— పారిజాతాపహరణము. —

క. హరి యపుడు పారిజాతా

హరణోద్యోగమున నందనా రామము ని

ర్భరగతిఁ జొచ్చె విహగవర

పరివృథుపయి నెక్కి సత్యభామయుఁ దానున్.

50

5. సకలసురైకవంద్యుఁ డగుచక్రధరుం డిదె నేడు దన్ను ను
ర్వికిఁ గొనిపోవ వచ్చె నని వెక్కస మైనమనగిప్రభూతకౌ
తుకమునఁబోలె సంభ్రమముతో నటియించె నభీష్టవస్తుదా
యకతరుచక్రవర్తి యపు డాతతవాతవిధూతశాఖమై. 51

క. శౌరి యిదె పారిజాతముఁ

గోరికఁ గొని చనుచు మనలఁ గొనిపోఁ డని లోఁ

గూరిననెవ్వగఁ దక్కిన

భూరుహములు మధురసాశ్రుపూరము నించెన్. 52

మ. సురలో కాభిమతప్రదానసమతాసూయ న్బలెం గంసఘ
స్తరుఁ డత్యుద్ధతిఁ బారిజాతధరణీజాతంబు గోవర్ధనో
ద్ధరణప్రస్తుత మైనహస్తమున నుత్పాటించి లీలాగతిన్
గరుడస్థంధముమీఁద నిల్పి నిలిపెం గౌతూహలంబింతికిన్.

చ. జలరుహనాభుఁ డిట్లు రభసంబున నందనపారిజాతముం
బలిమిఁ బెకల్చి యెత్త విటపంబుల వ్రేలుదుకూలపల్లవం
బుల *వడిఁ బట్టి యీడ్చుఁ గొనిపోవఁగనీక పెనంగులీలఁ గ
ల్పలతిక లెల్ల వల్లభలు ప్రాణవిభుం బెడఁబాయ నేర్తురే.

చ. గరుడునితెక్కలంబొడముగాడ్పులసోఁకునఁదక్కువేలుపుం
దరువులుఁ బెల్లగిల్లి గగనంబునఁ దోడన వెంటనంటి రా
నరిగెడుపారిజాత †హరణాచరణవ్యసనైకలోలు నా
హరిఁ గని యడ్డమై పలికి రచ్చటినందనపాలు రందఱున్. 55

చ. తగునె యదుప్రవీర! యిటు ధౌర్జ్యమునీవొనరించియీమరు
న్నగము హరించి వంచనఁ జనన్ దివిజాగ్రణి దీని నిచ్చె ద
క్కుగనిజకాంతకాకుసుమకోమలయాజ్ఞ భయంబునొందుఁదే
టిగములు దీనిచెంగట నటంపను ‡నిందులతావిఁ గ్రోలఁగన్.

*విగఁబట్టి. †మహిజాహరణవ్యస. ‡బువ్వులతావి.

*క. అట్టిసురతరువు నెఱుంగక

చుట్టపుమేలమునఁ గొంచుసురిగెడుమది నీ

కెట్టు జనియించె మరలం

బెట్టుము బలభేది విన్న మేలే నీకున్.

57

ఉ. నా విని సత్యభామ వదనంబున లేనగ వంకురింప నే
మే వచియింపఁ బూనుహృదయేశ్వరునిం గరసంజ్ఞమాన్చి చ
న్ద్రేవల జాటుకొంగు సవరించుచు వీడినకొప్పుఁ బల్కఱుం
జేవెడ దోపుచుంబలికెఁ జెందొవచూపులు క్రేళ్లుదాఁటఁగన్.

సీ. వినుఁడు సురేశ్వరువనపాలకులు ! వార్ధిఁ

బొడమినయీదివ్యభూరుహమున

కింఁద్రాణి యెవ్వతె యింద్రుండు నెవ్వఁడు

తోడియిందిరను గొస్తుభము నెవ్వఁ

డధిపుఁ డై ధరియించె నతఁడె చేకొనుఁగాక

† తేకతేర యిది యేమి యొకరిసొమ్మై

యిదె నాదువిభునిచే నీవదాన్యనగంబు

నొడియించుకొని యేఁగుచున్నదానఁ

తే. బలుకు లేటికిఁ దా వీరపత్నియేని

మీ శచీదేవి తనదుస్రాజేశుఁ డైన

మఘవు నిటఁ బంపి సత్యభామావిధేయు

వలన మరలంగఁ గొనుటె పో వాసితనము.

59

క. అని పలికినగర్వోక్తులు

విని వనపాలకులు చాల విస్మితు లగుచుం

* ఈపద్యము కొన్ని ప్రతులలోఁ గనఁబడదు. † డిచ్చఁగొనుఁగాక.

† తేకతేక.

జని చెప్పి రంతయును దా

రనిమిషపతికిం బులోమజాన్వీతునకున్.

60

— యుద్ధోద్యోగము. —

శా. ఆమాట ల్విని పాకశాసనుఁడు రౌద్రాకారుఁడై పేర్నియే
మేమీకృష్ణుఁడు* మందలోబలెనెతానింద్రద్రుమోత్పాటనం
బీమై నిచ్చటఁ జూపవచ్చె నిది మేలే తార్క్ష్యుఁడైన స్తదీ
యామోఘాశనిపాతమిట్టిదనియాహఁ తెల్పుఁడాయెంజుమీ.

మ. అనిపాలోమి మొగంబుఁజూచివిను మోయజ్ఞాస్య! నీకింతమా
త్రన విన్నంబడ నేల పోదు నిదె సత్యాగర్వభారంబు ది
వ్యనగంబు నివ్విడిపించి వత్తు నని సాహంకారుఁడై లేచి చ
య్యన శుద్ధాంతగృహంబు వెల్వడి సుధర్మాస్థానమధ్యస్థుఁడై.

ఉ. తా నటె పారిజాతవసుధారుహముం గొనిబోవువాఁడు క
న్దానఁడు యాదవుండనుచుఁ గన్నులువేయును జేవుఁటింపవై
శ్వానర ధర్మదైత్యవర వారిధి పానిల యక్షనాయ కే
శానుల దిక్కుచూచి కులిశంబు కరంబునఁ బూచిపట్టినన్.

ఉ. కోణపరంపరాహతులఁ గూరినవేదననో సమస్తని
ర్తాణ భృతి ప్రణాశకరు మాధవునిం జెనకంగఁబోవుగీ
ర్వాణులఁబోకుండంచు మొఱవై చెనొకోయనమ్రోసెనంతని
స్సాణము పాకశాసనుహజారమునం గదనాభీశంసి యై. 64

మ. అపుడాబద్ధఖలీనకాశ్వచయ మై యందూపరిభ్రంశిత
ద్విప మై దివ్యరథాగ్ర కేతుపటసంధితామిశత్సూత మై
యపరాధూతభుజావలేపభటవీరాలాపమై జంభవై
రిపురం బంతయు మందరక్షుభిశవార్ధింబోలె ఘూర్ణిల్లుచున్.

* మందలోనబలె.

ఉ. నీ యనుజన్తుఁడ న్నఖుండ నీ కని యింటికి వచ్చి జంభదై
తేయవిరోధిచే నపుడు తేజము లన్నియుఁ గాంచి చేసె న
న్యాయము పారిజాతహరణంబునఁ గృష్ణుఁడుమంచిచుట్టమా
రా యని పల్కుఁగా జనపరంఽరచే విని రెల్లవారలున్. 66

వ. అత్తఱిం దత్తఱింబునం దత్తడులం బల్లింపకయ నెప్పశం
బున నెక్కంబోవువారును, గృష్ణుండుకృష్ణుఁడని పానఃపున్యం
బుగాఁ బలుకుచు నేమెమి యెక్కడెక్కడ యడుగువారికిఁ
దెలివిపడ నుడువం దడవు లేక పారిజాతంబు పారిజాతం బని
పలుకుచు రణసంభ్రమంబునం బరిభ్రమించువారును, గణయ
కంఠణముసలముద్గరఽరిఘుపరశ్వధంబు లనియెడుబహువిధ
ప్రహరణాహరణ విపర్యాసంబున శస్త్రశాలాంతరంబునం
గలహించువారును, మరుదధిప మలినపథ మహిషరథమాం
సాశన మకరాకరేశ మాతరిశ్వ మనుష్యధర్మమహేశ్వరు
లకు మావపుం డీ డగునే యనువారును, గత్తు లంకించు
వారును, రిత్త జంకించువారును, సంగడిలం జీరువారును,
సంగరభీరులం గేరువారును, వాహనంబులఁ దటుమువా
రును, సాహసంబుల నటుమువారునునై వీరావేశంబున రాజ
ద్వారంబునం దొట్టి రయ్యవసరంబున.

తే. గలితశృంఖల లయ్యు నకాలనిద్ర
గనుగవలఁ గ్రాలఁ దమయంతఁ గదలవయ్యె
దారుణాధోరణప్రయత్నమునఁ గాని
నముచిమథనునివీట శుండాలఘటలు.

68

క. పారిఁబారి నెగయుచు మ్రొక్కుచు
ధరణీస్థలిఁ బొరలఁబడుచుఁ దలకొని శిక్షం

బొరసిన వయ్య హయంబులు

భరియింపవు కోంతతడవు పల్కాణంబుల్.

69

ఉ. డాసి పురోహరిన్తణివిటంకమునం దనమేనినీడ ను

ల్కాసమదృష్టి జూచి కినుకం బ్రతివీరుడ!యంచువ్రేసిబా

హాసివిభిన్న మై పడఁ దదర్థముఁ జేకొని వచ్చెఁ గల్పవృ

క్షాసవపానమత్తుఁ డమృతాంధసుఁ డొక్కఁడు జన్యకేలికిన్.

తే. కారణము లేక యూరికె నారి దెగిన

విడిచిపెట్టక రణరసావేశ మొదవఁ

బట్టి కోదండదండంబు పరిఘ గాఁగ

విసరుచును వచ్చె వేటొండు వేల్పుజోదు.

71

క. గొనయంబు *నెక్కఁ ద్రోచిన

గనయంబున కెక్కకున్నఁ గ్రమ్మినతమకం

బున విల్లు విడిచి వేటొక

యనిమిషభటుఁ డనికి వెడలె నడిదముఁ గొనుచున్. 72

ఉ. పట్టదలంచెనేని పదపద్ధయంగంబు వశంబు గాక లోఁ

బుట్టినబాష్పగద్గదికఁ బోకు మనం బలు కెత్త లేక పైఁ

జుట్టిన నెయ్యపుంబదనుచూపులచే సతి వెంట నంటి త

నృట్టక పట్టఁగా నొకసుపర్వుఁడు వచ్చె రణాభిలాషి యై. 73

క. సురవీరుఁ డొక్కఁడు సతిచే

దురమునకు ననుజ్ఞ వేడి తొల్లిటియలుకం

జిరకాలదుర్లభం బగు

పరిరంభము గాంచి వెడలె బ్రమదం బెసఁగన్. 74

చ. నను నని సేయఁ బంపు ఖగనాథునిసోగపసిండితెక్క లు

క్కునఁ గొని కర్ణపూరమునకు న్రభసంబునఁ దెత్తు నేను నీ

కని తన కడ్డమై నిలుచునచ్చరతోయ్యలి నూటడించి పో
రునకరు దెంచెవేల్పుఁగొమరుం*డొకరుండురుదండహస్తుడై.

ఉ. మానసవేగరథ్యమును మాతలిసారథికంబు నగ్రసం
దానితనీలనీరదపతాకము నైనరథంబువై శచీ
జాని పులోమవృత్తబలజంభశరఃప్రవిఘాతకారణం
బైనతనుత్రముం దొడిగె నాహవదోహలమానసంబునన్.

సీ. గతి ముచ్చిలఁగ వేచుగాలిఁ ద్రావఁగఁ బాము

నిడినకై వడిఁ గాలికడియ మమర

నల దేవమణికిఁ గావలి యిడ్డప్రహరి నా

గళమున ఘంటికావళులు మోయఁ

బన్నగాళికి ‡నెదుర్పడ వెండితెక్కలు

ధరియించె ననఁగఁ బక్కెర సెలంగఁ

బారిజాతాహృతిప్రభవరోష మనంగ

గతిరోధజనితఘాతకృతులు నిగుడ

తే. ఖరముఖక్షుణ్ణకాంచనక్షోణిరజము

పర్వి సంధ్యారుణేందుబింబంబుఁ బోలు

వాహకోత్తముఁ దైనరేవంతఁ డమర

వల్లభునిమ్రాల నుచ్చైశ్శ్రీవంబు నిలిపె.

77

శా. చండస్థూలరదద్వయద్వయమహస్తంభంబులం బూని యు

ద్దండస్ఫారపతాకికాసహితమై దానచ్చటాచిత్రవ

ద్గండాభోగవిశాలకుడ్యములచేఁగిగన్పట్టునద్దేవతా

శుండాలం బరుదెంచె సంగరరమాశుద్ధాంతసౌధం బనన్.

* డొకఁడుద్ధరఖడ్గహస్తుడై. † ప్రతిఘాతికార. ‡ నెదుర్పడి వెండి
తెక్కలు...పక్కెరలుసెలంగ, నెదుర్పడవేడితెక్కలు. § గన్పట్టియదే.

ఉ. ఏడుకరంబుల న్వరుస నెత్తినతోమర శక్తి చాపశక్తి
స్త్రీ డమరు స్తువ వ్యజన దివ్యమహత్తరసాధనంబు లా
మ్రేడితకాంతితో నిజశరీరరుచిం బచరింప వచ్చె న
య్యేడిక రాచత్తడిపయి హుతవాహుడుదగ్గ మూర్తియై.

శా. బాహుసంభృతకాలదండజనితస్ఫారస్ఫులింగాళికి
న్సాహాయ్యంబు ఘటించి కోపరసఘూర్ణ న్నేత్రదీప్తుల్పయో
వాహుంతర్గతవైద్యుతప్రభల * లేవం జోప వాహద్విష
ద్వాహోత్తంసము నెక్కి పోరి కడ రెన్నె వస్వతుండుద్ధతిక.

శా. భీమాకాయలు గామరూపధరు లాభీలక్రియాపారగో
ద్ధాము ల్పూజను ల్భజింపఁ గుముద స్తంబేరమం బగ్రతో
భూమిం బల్లన గట్టి రా నసిరుచిసూక్ష్మర్తు ల్విజృంభింప సం
గ్రామేచ్ఛంబలలాశియేగె మనుజస్కంధాంత రారూఢుడై.

చ. మకర కులీర కచ్ఛప సమానము లైనముఖంబుల న్భయా
నకరస ముప్పతిల్లఁ గెలన న్నిజకింకరః † దైత్యదానవ
ప్రకరము గొల్వ బాహుశిఖరంబునఁ బాశముపూనివార్ధి నా
యకుఁ డని కేఁగు దెంచె గలహంసతురంగరథాధిరూఢుడై.

ఉ. అంగసుగంధము ల్నిజభటాలిఁ ధశ్రమమున్ హరింప ను
త్తుంగగడాపరిభ్రమవిధూతము లై ఘనము ల్దిగంతమా
తంగవిశాలకర్ణములఁ దార్కొని చామరలీలఁ జూప సా
రంగహయంబు నెక్కి సమరంబున కేఁగె సమీరుఁ డుద్ధతిక.

క. నలహాబర మణికంఠులు
బలముల నడిపింప నర్థపతి దురగముపై
ధళధళితచంద్రహాసో
జ్వలితభుజుం డగుచు నడచె వాసవుమ్రోలక.

ఉ. ఆననసీమఁ గ్రోధజనితారుణదీధితి సాలభాగనే

త్రానలకీలలం బెనుప హస్తమున న్నిశితత్రిశూలముం

బూని మదించి అంకె లిడుపోరిట గిబ్బలతేని నెక్కి యీ

శానుఁడు వచ్చెఁ బారిషదనై న్యముతో రణకౌతుకంబునన్.

ఉ. ఆయుధగర్భితంబు లగునంజలు లెత్తి సులోమకన్యకా

నాయక! యేన యేనయనినాకనివాసులు మ్రొక్కి సూరెలం

బాయక కొల్చి రా దిగధిపాలురతో నలనందసూనుఁ డా

హాయిటు సేయు నేయనిమహాహమికంబలుమాటుపల్కుచున్.

చ. హరిహాయుఁ డాహరిం గెలుచునాసయు మోసము నాకయీ

గతిం, బురి వెడలంగ నవ్విభునిమ్రాల మరుద్రులు విశ్వరు

ద్రభా, స్వరతుషితాదిక త్రిదశవర్గముముప్పు మూఁడుకోటు

లు, ధృరగతి నేఁగు దెంచెరణధూర్వహగర్వములుల్ల సిల్లంగన్.

శా. అర్వారోహణచాతురీవిలసనాహం కారదు గర్వరతన్

సర్వాంగీణము లై నమైమటువులు *న్యస్త్రీకృపాణంబులున్

గర్వాలాపవిడంబము లైటయ బోకం జిత్ర సేనాదిగం

ధర్వు ల్వజ్రికః దోడుసూపిరి పురద్వారప్రదేశంబునన్. 88

ఉ. హేమధరాధరంబు చలియింప వెసన్ బహుకోటిసంఖ్య లై

యామరనై న్యము ల్నుడచునప్పు డనంతసితోష్ణవారణ

స్తోమనిరోధ మందియును దోడ నె దిక్కులు గప్పె నయ్యెడం

జామరవాయునున్న సూలుసాంద్రహిరణ్మయభూషణగముల్.

ఉ. దారుణభంగి నొండొకటి దాఁకెడువస్త్రముఖంబుల న్నణా

త్కారము ‡లుల్లసిల్ల బెడిదంబుగఁ బుట్టినసందడిం బుర

*జంచత్కృపా. †నత్తురగోష్ఠవారణ; నంతరితోష్ఠవారణ; నంతట
గంధవారణ. ‡లుప్పతిల్ల బెడిదంబుగ దొట్టిన.

ద్వారము నిర్గమించె సురవల్లభు సేనలు భర్తజూటకాం
తారముఖంబున న్నెడలుదై వతసింధురంబులొ యనన్.

శా. బాణద్విన్దు ధితాంబుధిధ్వనిః శాపాణింధమాసికని
స్సాణస్వానభిదేలిమా ద్రితట ! నిస్సామాన్యచాపాగమ
ద్రోణాచార్య ! సురీసమూహవరణోద్యుక్తాహితశ్రేణిని
శ్రేణీభూతకృపాణ ! మాంసలభుజా శేషాహిత్యుద్ధరా! 91

శా. వాఙ్మరోహణనై పుణీసకుల ! దోర్వాతంధయా రూఢస
ర్వజ్యాచక్ర ! రజస్తమశ్చయతమిస్తారూపజన్యాంగణ
ప్రాజ్యోద్గీతయశశ్శశాంక ! దళితా రాతిక్షమాపాలర
క్తాజ్యోదంచదుదారశౌర్యహుతభుగ్వాప్తాఖిలాశాంతరా!

క. చండతర మూరు రాయర

గండమహాబిరుద ! ధాటికారయవిచల

తొండపలి కొండవీటి

మండలకటకేశసింధుమంధరకుధరా!

93

తోటకము. త్వరి తాధరి తానిల వాజి నట

త్తుర జోరురజోభర గూఢ రవి

స్ఫురణా కరణాధిక సూత్కృతిమ

ద్విర దాకర దారణ వీరబలా!

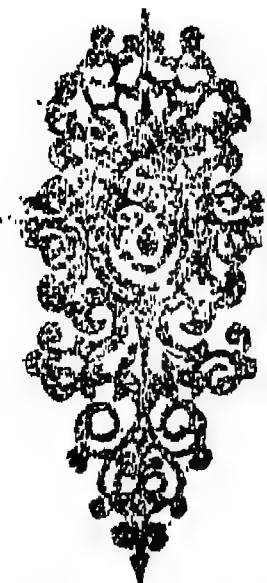
94

గద్యము. ఇది శ్రీమదుమామహేశ్వరవరప్రసాదలబ్ధసారసార
స్వతాభినంది నందిసింగయామాత్యపుత్ర కౌశికగోత్రవిత్త
సుజనవిధేయ తిమ్మయనాయధేయప్రణీతం బైనపారిజాతాప
హరణం బనుమహాప్రబంధంబునందుఁ జతుర్థాశ్వాసము.

పంచమాశ్వాసము.

వర్ణనీయ! తిరుమల

దేవీహృదయేశ! యమృతదీధితికులపా

రావారపారిజాత! ధ

రావలయశరణ్య! కృష్ణరాయవరేణ్యా! 1

తే. అవధరింపుము జనమేజయక్షితీశ

వరున కిట్లను నమ్మానివల్లభుండు

దైవసైన్యంబు లీరీతిఁ దరతరంబ

వెడలె మొన లేర్పరించి యుద్వేలవృత్తి. 2

— యుద్ధము. —

ఉ. వచ్చితి మింక నెందుఁ జనవచ్చు నొహళో నిలు సారిజాతపా
టచ్చర! యంచు జంకెలు గడల్కొనఁ గృష్ణనిఁజుట్టుముట్టివై
యచ్చరసేన దాఁకునపు డచ్చల మే నుని చెప్ప విక్కులం
జిచ్చఱతూపుఁదండములు సింహారవంబులు నిండెనొక్కటన్.

ఉ. ఆకమలాయతాక్షి నమరావనిజాతము డించి సంభ్రమ
న్నాకపురీమహారథుల నవ్వుచుఁ గన్గొని యంగుళిత్రగో
ధాకలనంబుతో యదువతంసుఁడు శార్ఙ్గనిబద్ధశేషని
ర్తొకనిచోశముం దిగిచె రోషనటద్భ్రకుటివిలాసుఁ డై. 4

క. తిగిచి శరాసన మెక్కిం

చి గుణధ్వని చేసి యంసశిరముల దొనలన్

బిగియించి తూపు లొక్కట

నిగిడింపఁ దొడంగె మరుదనీకినిమీఁదన్. 5

5. భిన్నాసురాస్త్రముల చవి
గన్నమురాహితశిలీముఖము లపు డనిలో
ము న్నెఱుంగనిసురవీరుల
క్రాన్తైత్తురుచవియు నెఱిగి క్రోలఁ దొడంగెన్. 6.
- చ. అమరహితంబు గోరి యసురాంగముల నిద్దళించునట్టిమా
కమరుల *ద్రుంపఁగావలనె నక్కట నే డని సిగ్గుఁ జెందుచం
దమునఁ గఠోరశార్ఙ్గజనితప్రదరంబులు వై రిమర్త భేదములొ
నరించి యుద్ధవసుధాస్థలిఁ †గూడఁగఁబాటు నయ్యెడన్. 7.
- నీ. హరిబాణలూనంబు లై వచ్చునమరాస్త్ర
ఖండము ల్దూల్చుఁ బక్షముల జడిసి
యమృతగంధాసక్త మగుచంచుపుటమున
వడి సింధురంబులఁ బొడిచి యెత్తు
నధిపుఁ డేసినఁ బాటునాశుగంబులకంటె
మునుమున్న చని లక్ష్యములు దళించు
భటులపై హరులపై బహురథాగ్రములపై
నొక్కఁ డయ్యును దోచుఁ బెక్కుగతుల
- తే. నఖముఖంబుల నిఱికి గండ్రలుగఁ జేయు
దివిజబిరుదధ్వజంబు ‡లుద్రేకవృత్తి
నిఖిలలోకాద్భుతావహనిర్ణిరోధ
విక్రమస్ఫూర్తి ఖగరాజచక్రవర్తి. 8.
- తే. సర్వతోముఖ మయి పేర్చుశార్ఙ్గబాణ
వర్షసమృద్ధదుర్దినవ్యాప్తివలన

* నొంపఁగా. † దూఱఁగఁబాటు. ‡ లుద్రేకవృత్తి.

నప్పు డెదిరించి పన్నిద్దఱుఁ బహిమకరులుఁ
గానఁ బడలేక తేజోవిహీనులైరి.

9

ఉ. చుక్కలరాణివాసముల సోయగఃపుంజనుదోయిత్రొక్కునం
జిక్కన యైనయక్కుయదుసింహుఁడు బాణాఃరంపంహతిన్
వ్రక్కలు నేయఁగాటురుధిరంబునఁదోఁగు మరేవెలుంగుగెం
పెక్కినచాయనభ్యుదయమేదియుఁదాల్చెరణాంగణంబునన్.

తే. చోద్య మప్పుడు భవరోగవైద్యుఁడైన
యంబుజోదరు డాసినయంతమాత్ర
నపగతాసాధ్యగదుఁ డయ్యె యక్షభర్త
సారిసి రుద్రులు నిర్ముక్తశూలులైరి.

11

సీ. నిర్భగ్నశృంగుఁడై నిజవాహనముఁ దాను
వైవస్వతుఁడు లాఘవంబు నొందె
దళితశాతకృపాణదంష్ట్ర మై నైర్మత
భుజభుజంగస్వామి పొల్లువోయె
నిర్ధూతహేతి యై నిలుపు నీటుగ నగ్ని
దేవుండు నిర్వాణతేజుఁ డయ్యె
భయపలాయనవేళఁ బవమానునకు నాత్మ
జవసత్త్వములకల్పిసఫల మయ్యె

తే. వరుణునకు డాఁగికొనఁ జోటు వలఁతి యగుట
నుదధినాయకభావంబు నుపకరించె
జలరుహోదరసవ్యాపసవ్యముక్త
నిష్ఠురాస్త్రంబు లొండొండ నిగుడునపుడు.

12

వ. మఱియు నమ్మధుమథను సముద్ధండ దోర్ధండ మండలీకృత
శార్ఙ్గకోదండ నిర్ముక్త నిర్భర క్రూర నారాచధారా నిపాతం

బున గవాక్షితవక్షు లగుయక్షులును, జక్రనిర్వక్రవిక్రమ
 క్రీడలం బరిచ్చిన్నకర్తనాసాధరు లగువిద్యాధరులును, కౌ
 మోదకీప్రహారంబులం జూర్ణీకృతశిరోమధ్యు లగుసాధ్యు
 లును, నందకాసిధా రావిదారణంబునం బ్రత్యవయవశిథిలి
 తాసువిద్ధు లగుసిద్ధులును, పతంగపుంగవపక్షవిక్షేపణాహ
 తిందూల జర్జరు లగునిర్జరులును, ధైర్యంబులతోడన కంక
 టంబులు వ్రస్సినం జులుకడనంబు నొంది సాధ్వసోద్రేకంబున
 భద్రదంతావళంబుల డిగ్గ నుటికి మేరుశిఖరంబులు వ్రాకి
 యు రథ్యసారథిసహితంబుగా శతాంగంబులు పొడిపొడియై
 నం జొర మఱు వెలుంగక మాతంగశవంబుల క్రిందనీగియు
 భగ్నచరణంబు లై తలకెడవుగం ద్రెల్లినతురంగక శేబరంబు
 లం గౌగిలించుకొని నిర్జీవులునుంబోలె గుక్కుమిక్కనక
 పక్కెరలు పైఁద్రోచుకొనియును సంత్యక్త హేతివర్గంబును
 సర్వతఃప్రధావసమార్గంబును బ్రవర్తితప్రార్థనాలాపంబును
 బరిఘాయమానకేశకలాపంబునుం గాఁ గాందిశీకత్వంబు
 నొంది తిరుగుడు వడి పాంచజన్యఘోషంబు మున్నుగా
 దిగంతంబులంటంబఱచుటయుఁ, బ్రహారమూర్ఛాపరవశు
 లగుజయంతనలకూబరచిత్ర సేనాదులం గనకకమల దళపుటా
 నీయమానంబు లగునభ్రగంగాపానీయంబుల సేదదేర్చి ఫల
 కగర్భంబులకుం దార్చి నిజనివాసంబులకుం జేర్చికొనునాప్త
 సేవకవర్గంబులవలనను, విలూనదండంబులై పడిన ధవళచ్ఛ
 త్రంబులఁ బ్రఫుల్లపృండగీకంబు లని పరిభ్రాంతి నొడియ
 నట్టాడుచు నిపాతితవరుణం బై నింగిఁ జేరెంబు వాఱు
 వాహనహంసంబువలనను, మేదురమేదపంక సంకులంబు
 లగురుధిరపల్వలంబులు దఱిసి మజ్జనక్రీడాపరాయణం బై

చండివడి కదలమిం గృతాంతండు విడిచి పోయిన జిజ్ఞాస
 చుఁ దిరుగునున్ తల్లులాయంబువలనను, మూర్ఛితక్షపాకర
 మండలనిర్గతం బై నిర్గళితశృంగం బగులాంఛనమృగంబు
 గురంగీశంకం దఱిమిఁకొని వెనువెంటం దిరుగుపలాయితపవ
 మానవిము క్తకురంగంబువలనను, వై నతేయచరణనఖముఖా
 ఘాతనిపాతితంబు లై రణధూళిధూసరితంబు లగురుద్రజటా
 మండలశశిఖండఖండంబులఁ గర్ణపూరంబులుగా నిడుకొను
 వేడుకం గూడ నొండొరులఁ గడవం * గేరికొను జేతాళ
 బాలికాజనంబులవలనను, గదనరంగం బభిరామం బయ్యె
 నయ్యవసరంబున.

13

చ. హరిహాయుఁడా గ్రహజ్ఞులితుఁడై యనిఁబాటుదిశాధినాథు
 లక, దిరుగుఁడుపోకుపోకుఁడనితిట్టి యదల్చి నవోదయత్న
 యో, ధరమునలంకరించు తనధన్వ మధిజ్యము చేసి గోత్రభీ
 కరముగ బాహు లెత్తి తమకంబున నేనకుఁ జేయినచినక. 14

క. గిరితటముఁ దాఁకి తిరిగెడు

తరంగిణియుఁబోలె దేవతాపతియాజ్ఞక

మరలి వియచ్చరవాహిని

మురహారునిం బొదివి ఘోరముగఁ బోరునెడక. 15

ఉ. † టింగను మ్రోత మ్రోగుచును తెక్కలపాములు వోలెశౌరి
 చే, సింగిణివింట వెల్లిగొనుచిత్రశరంబులు సూతు నొంచి ర
 థ్యాంగకము ల్దళించుచు నిజావయవంబులు దూల్ప దేవతా
 పుంగవుఁ డోసరించుటయు బోరననడ్డముసొచ్చెనై న్యముల్.

మ. మది నొక్కించుక శంక లేక సమరోన్తాదంబునం బేర్చి బె
 ట్టిద మై తాఁకినదేవతారథికకోటిం గిట్టి తూలించె ను

* జేరుకొను. † టింగున మోము మ్రోయుచును.

స్తదవేదండఘటాతమశ్చయనిశంమన్యంబుఁ దలైన్యమున్
గదచే శార్ఙ్గముచే రథాంగకముచేఁ గంసారిహింసారతిన్.17

ఉ. సైనికు*లెల్ల నంత రణసన్నహనం బెడలించి పాటిన
న్నానయు నచ్చలంబుమదినాటుకొనంగఁ గపోలమండలీ
దానమిశ్చిద్విరేఫనినదంబుఁఘీంకృతి సందడింప వె
ల్లెనుఁగుమీఁదడికొలిపియింద్రుఁడుపేంద్రునిఁదాఁకెనుద్ధతిన్.

క. పునరాగతుఁ డగుమఘపుని

గనుఁగొని తనమ్రాల నున్న కామినినెమ్మో

మున దృష్టి నిలిపి మురమ

ర్థనుఁ డిట్లను హాసగర్భితప్రాధోక్తిన్.

19

ఉ. అచ్చరలేమ లెల్ల నగ నాహవభూస్థలిఁ దానుఁ దోడుగా

వచ్చినతద్దిశాధిపతివర్గములుం దల లూడఁ బాటేయు

స్తచ్చటులాస్త్రఘట్టన మనంబున నెంచక ‡నానగండ యై

వచ్చినవాఁడు చూచితివె వాసపునిం గమలాయతేక్షణా!20

ఉ. చూడుము నన్ను నంచు మధుసూదనుఁ డమృతిబోసితద్భుజా

క్రోడము గాఁడ నేసిన నకుంతితుఁ డై సురరాజు కృష్ణు నీ

రేడుశరంబుల స్థగకులేశ్వరు ముప్పదిరెంట నేసెఁ బే

ర్వాడి తదన్యదికృతులు గ్రక్కున గంధగజాధిరూఢు లై.21

చ. అనలుఁడు రెండు మూఁడు యముఁ డాసురనాథుఁడునాలు

గైదు తో,యనిధిపుఁ డాటు గంధవహుఁ డర్థపుఁ డేడుమ

హేళుఁ డెన్నిదిన్, ఘనవిశిఖంబు లేయ మురఘస్తరుఁ డన్ని

యుఁ ద్రుంచి శార్ఙ్గసంజనితమహాగ్రభల్లముల జర్జరితాంగు

లఁ జేసె నందఱన్.

22

* విష్ణుధింగదనసన్నహనం. † ప్రాధోక్తిన్. ‡ నానగేడి యై.

౪. వేల్పుస్త్రానియందు వేడుకపడుకూర్చి
సతులకోర్కి దీర్పఁ జాలి యపుడు
హరియు హరియుఁ బోరి రన్యోన్యజయకాంక్ష
నసురజీవితాపహాశుగముల. 23
- క. మురహరబలహరు లిట్లొం
దొరుతూపులఁ గప్పఁబడుట నొదవించిరి త
మ్మిరువురఁ గనుఁగొనఁ దివిరెడు
గరుడోరగముఖులకోరికకు విఘ్నంబుల్. 24
- చ. అలుఁగుల చట్టమై పొడమునగ్నికణంబులు సోఁకి నై గఱుల్
వొలిసియుఁదొంటి వేగముడివోక క్రమంబుననొండొకంటిబిం
జలుగొని త్రోచికొంచు శరసంఘములక్ష్యముదాఁకువిస్తీతా
ఖిలసురసిద్ధసాధ్యముగఁ గృష్ణుఁడు జిష్ణుఁడసబోలనయ్యెడన్.
- తే. ఘోరముగ మింటఁ బండిరి గొని జగంబు
నంధముగఁ జేయునిరువురయంపగములు
నొండొకటి దాఁకి క్రొవ్తుంట లొదవి గాము
చూర్ణ మై పోవ ముద మయ్యెఁ జూపఁటనును. 26
- క. అలనాఁటినన్ను మఱచితె
నిలు నిలుమీ తగినయాజ్ఞ నీ కిదె యంచుం
బులుఁగులతేని మహేంద్రుం
డలుఁగులపెనుగూటఁ జిక్కునట్టుగ నేసెన్. 27
- మ. అలుకం గంసవిభేది నందకముచే నయ్యెత్తము ల్బ్రుంచి వే
బలుదూపు ల్బ్రథముష్టిఁ గూర్చి బలభిదృఢప్రే భకుంభంబుత్ర
క్కలుగా నేసినఁ బోరనం దొరఁగె ముక్తాశ్రేణిసైవైహిమా
చలశృంగావతరన్న భశ్చరధునీచంచత్ప్రవాహకృతిన్. 28

చ. ఇతని కితండె సాటి యగు నీతని కీతండె సాటి వచ్చు నొం
డ్లితరులు నీరిఁబోలఁగలరే యను చారణసిద్ధసాధ్యసం
స్తుతులు సెలంగె నారణము చూచి రణాశనమాని నింగిపైఁ
గుతుకరసాతిరేకమునఁ గుంచియవీచినటించె నయ్యెడన్. 29

సీ. కినిసి బిడొజుఁ డాగ్నేయాస్త్ర మడరింప

నది శార్ఙ్గ తేజంబునందు డిందె

గనలి వృద్ధశ్రవుం డనిలాస్త్ర మేసిన

నది యదూర్వహునూర్పునందు డిందె

నలిగి బలారి సారాస్త్రంబు నిగిడింప

నది శౌరివలచూడ్కియందు డిందె

నడరి యింద్రుండు బ్రహ్మాస్త్రంబు పయి కొల్ప

నది మురాంతకునాభియందు డిందె

ఆ. బాకదమనము క్తపాశుపతాస్త్రంబు

హరినిజార్ధతనువునందు డిందె

నేమి నేయవచ్చు నీశ్వరుం డఖిలాత్మఁ

డతని గెల్వఁ దనకు నలవి యగునె.

30

చ. తఱిగొనియంతలోనమధుదైత్యహరుండుచు హేంద్రశింజినిం

గొఱనెలతూపునం దునిమి క్రూరతరం బగుభల్ల మొక్కట

న్నఱికినఁ గూలెఁ దద్ధునఘనాఘనకల్పిత మైనఁటెక్కియం

బొఱలుచునోరుగాలి మొదలూడఁగఁగూలెడుమ్రానికై వడిన్.

శా. భుగ్న భ్రూనుటిదుర్తుఖుం డగుచు నాస్ఫోటించుచు స్లోనిరో

షాగ్నిజ్వాలలు బాహ్యానిర్గతము లైన ట్లుత్కటారుణ్యాని

ర్తగ్నంబై కనుపట్టులోచనసహస్రం బొప్ప మార్వీలతా

భగ్నం బైనశరాస*మున్విడిచి జంభద్వేషి యత్యుగ్రతన్.

* నం బుడిగి జంభ.

- చ. కులవసుధాధరావలికిఁ గుంటితనం బొదవించె నెద్ది యా
 బలితపుఁగైదువుం గొని సుపర్వకులాగ్రణి వేయుఁగన్నులు
 దలకొని కౌస్తుభ స్తబకితం బగుశౌరియురంబు సూచిన
 స్వలజదళోదరోదకముచాడ్చున నల్లలనాడె లోకముల్. ౩౩
- ఉ. వీరుడె వౌదు దీనిపలు వ్రేటున కోరిచి నిల్చి తేని యం
 భోరుహనాభ! యంచు సురపుంగవుఁ డప్పుడు లోకభీకరా
 కారత నిల్చి భీతిపరికంపితులై సుర లూహ లేది హ
 హారవము ల్లు టింపఁ గులిశాయుధరాజము బూచివైచినన్.
 మహాస్రగ్ధరశతధారాజాయమానజ్వలనముఖశిఖాచ్ఛాదితాశ్ర
 స్థలంబై, వితతాభీలధ్వనిశ్రీవిలసన బధిరోద్విగ్నదిగ్వారణం
 బై, కృతలోకాలోకముఖ్యాఖిలగిరిచలనక్షీప్తభూమండలంబై
 పతయాళుద్వాదశాత్తప్రఖిరతరకరౌషమ్యమైయేగుదేరన్.
 మ. కని నెమ్మోమునఁ బిన్న నవ్వు చొలఁకం గంసారి నిశ్శంకఁదా
 ర్మ్యని నడ్డంబుగఁ ద్రిప్పి వేగ రవి తేజోదుస్సహస్సూర్తిమై
 దను డాయ నృతకోటిఁ గేల శతఃశత్రుక్రీడఁ బట్టెం గటా
 క్షునిరీక్షాగతి నందకత్సరుకిణాంకం బైనహస్తంబునన్. ౩౪
- సీ. తలలు వీడంగ విద్యాధరు ల్పొలిచిరి
 గ్రద్గులకాండ్రైరి ఖచరవరులు
 చట్టువైపోక లై చనిరి గంధర్వులు
 గరుడులు పంచబంగాళ మైరి
 కన్నది గతి గాఁగఁ *గిన్నరు లరిగిరి
 పన్న గేంద్రులు పటాపంచ లైరి
 పోయినపోకలై పోయిరి సిద్ధులు
 దిక్కామొగము లైరి దిగధిపతులు

తే. హరిహయత్రాణనాయత్తు లగుచు వచ్చి
మునులు సంప్రార్థనావచోముఖరు లైరి
పూని తనమీఁద వచ్చుదంభోళి నిట్లు
పంకజోదరుఁ డొడిసి చేపట్టుటయును.

37

ఉ. ముందల వట్టినట్లు తనముఖ్యతరాస్త్రము గొన్న దేవకీ
నందనుఁ జూచి సాధ్వసమునానయుఁ గ్రమ్మఁగరింద్రు డిగ్గిసం
క్రందనుఁ డోముకుంద! మురఘస్తర! యేనపరాధి నంచు వే
ముందఱవచ్చి సాఁగఁబడి మ్రొక్కిన శౌరికృపార్ద్రచిత్తుడై.

ఉ. లెమ్ము సురేంద్ర! నీవలన లే దొకతప్పును నీమఱంద లీ
కొమ్మ వదాన్యభూరుహముఁ గోరినఁ దెచ్చితిఁగాని కొమ్ము నీ
సొమ్మని వజ్రమిచ్చి మధుసూదనుఁ డాతరు వీఁ దలంచినం
గ్రమ్మఱ మ్రొక్కివాసవుఁడు కందళితప్రమదాంతరంగుడై.

ఉ. సొమ్మన నెద్ది యే ననఁగ సొమ్మన కెవ్వఁడఁ గర్త వీవు నీ
సొమ్మఖిలప్రపంచమును శూరకులంబు నలంకరించునీ
వమ్మహి నుండునంతకు ననన్యదురాపము పారిజాతభూ
జమ్మును నుండు నన్న వికసన్తుఖుడై హరి వీడుకొల్పుచున్.

శా. గంధర్వోరగసిద్ధసాధ్యవరులం గారుణ్యదృష్టిక్రియా
సంధానంబున వీడుకొల్పి సురభూజంబు న్సతి న్వాహన
స్కంధాగ్రంబున నుంచి విక్రమకళా*సంలబ్ధతత్ప్రియసీ
సంధాసిగ్ధఁ గృతార్థుడై మఱ లెనిచ్చ న్వేడ్కలుప్పొంగఁగన్.

ఉ. వాసవుతోడికయ్యమున వార్తలు సెప్పుచు మోముదమ్మిను
ల్లాసముమందహాసముఁ దొలంకఁగ వేలుపుమ్రానిపూవులం
జేసినసొమ్ములంగములఁ జేర్చి వధూమణి నాదరించుచున్
వాసుకిభోగతల్పుఁడు సువర్ణగిరింద్రము దాఁటెఁజయ్యనన్.

శ్రీకృష్ణుడు పారిజాతముతో నిజనగరి చేతంచుట. ౪౩

చ. కనకగిరీంద్రముం గడచి గ్రక్కున రైవతకాద్రిపొంత ని
ల్చిన యదువృష్టిభోజనృపసింహులు సేనలతోడఁ దన్నెడు
రొక్కన నగరంబుఁ జొచ్చె మణిగోపురసంస్థితపౌరభామినీ
జనములు సేనముత్తైములు సల్లఁగ నుల్లసితాంతరంగుఁ డై.

తే. పురబహిర్ద్వారములు దాటి భుజగళాయి
రాజమార్గంబు దటియ సేనారాళ మగుచు
బుగులుకొనియెను *నామోదపూర్వకములు
పారిజాతమహిజాతపరిమళములు.

44

ఉ. ఆమహిజాతముం గనినయంతటిలో ధనధాన్యరాశితో
సానుజ ఘోటికా మహిత శాలలతో మణిసౌధసంక్లితో
గోమహిషీ శతాంగ భట కోటులతో మణిభూషణాలితోఁ
దామరతంపరై తనరెఁ దత్పురిఁ గింపచగేహవాటికల్. 45

మ. బెరసెన్నేన నిగిడ్చినట్లు వళు లుబృన్దుర్బలాంగంబు లం
కురము ల్సాపె రదంబు లంఘులవడంకు స్త్రీత్ర వాలారులై
కరజంబు ల్సిగిరించెఁ గేశవితతు ల్గప్పారె వృద్ధాలికిన్
మరలం బ్రాయము వచ్చెఁ దత్తరుచలన్తందానిలాసంగతిన్.

క. విన నేర్చిరి బధిరులు గనుఁ
గొన నేర్చిరి యంధకులు లఘుత్వము మీఱన్
జన నేర్చిరి వికలాంగకు
లనిమిషతరుకుసుమసౌరభావేశమునన్.

47

క. విస్తయముగ నీగతి ముర
ఘుస్తరుఁడు నికేతనప్రఘాణమున భుజం

గస్త్యయహారవాహము డిగి
 సస్తితముఖుఁ డగుచు నరిగె సమ్మోదమునన్.
 వరభక్తి దేవకీవసుదేవులకు మ్రొక్కి
 బలభద్రునకు నట్ల ప్రణతి నేసి
 గురు పురోహిత బంధుకోటికి వినయంబు
 గావించి మిత్రులఁ గౌఁగిలించి
 సుత సోద రామాత్యతతినతు ల్గయికొని
 యాప్తవర్గంబుల నాదరించి
 గారవంబునఁ బెక్కుగతుల మన్నించుచు
 వినతాతనూభవు వీడుకొలిపి

48

తే. ప్రేయసియుఁ బానుఁ గూడి తదీయమంది
 రమున కేఁగి సుఖాలాపరచన మెఱయఁ
 బ్రతిన వచ్చెఁ గదా యిదె పారిజాత
 మనుచు నర్పింప నద్దేవి హర్ష మంది.

49

— పారిజాతప్రతిష్ఠ. —

తే. ప్రాణవిభుఁ బెక్కుమాటలు ప్రస్తుతించి
 మందిరా రామవాటికామధ్యసీమ
 దివిజభూమిారుహంబుఁ బ్రతిష్ఠ నేసి
 యర్హపూజన మొనరించె ననుదినంబు.

50

చ. సతులఁట ప్రాణనాథులఁట సారెకు నై క్యము. లై నమోహసం
 గతులఁట యేమి నెప్ప బలఘస్థురు బోర జయించి కల్పక
 ష్మితిరుహము న్ని జేశ్వరికిఁ గృష్ణుఁడుదానిట దెచ్చె నంచుసం
 స్తుతులొనరించిగొండొరులతో సవతుల్పదియాట వేపురున్.

సీ. విరివిగా నొకవేళఁ బెరిగి వీటికి నెల్ల
 నిజశీతలచ్ఛాయ నిగుడఁ జేయుఁ

బిన్నగా నొకవేళఁ బెనువ్రేలియంత గ్గఱు
 చూడ్కుల కెంతయు వేడ్క సేయు
 వింతగా నొకవేళ వివిధభూరుహాస్రప్ప
 సురభిగంధంబుల *జోడు ముట్టు
 వేర్వేరు నొకవేళ వికచకాంచనరత్న
 పరిపక్వఫలములఁ బరిణమించు

తే. నభిలషించినరూపంబు నభినయించు
 నుల్లమునఁ గోరుకోరిక లెల్ల నొసఁగు
 సత్యభామాగృహహారామనిత్య మైన
 పారిజాతంబు విస్తయఁపొది యగుచు.

52

— నారదాగమనము. —

వ. ఇవ్విధంబున నభీష్టఫలస్థితిసంతోషితస్వాంతులును నిఖిల
 లోకైకసంస్తూయమానమహామహిమోదాత్మలు నై నిరం
 తరసౌఖ్యవర్ధిష్టు లగునాసత్యాకృష్టులను జూచువేడుకం
 గ్రమ్మఱ నొక్కనాఁడు నిజతనుక్రభౌవాహహాసితశారదనీర
 దుం డగునారదుం డగుచు దెంచి మోహంబులు సేయు
 సత్కారంబులం బరితుష్టి నొంది సుఖోపనిష్టుండై యిష్టా
 లాపసమయంబుననుల్ల సితముఖారవిందుండగుచునయ్యిందు
 వదనం గనుంగొని.

53

తే. హేమనిభగాత్రి! నీభాగ్య మేమి చెప్పి
 జిష్టుభూజంబు నీపెట్టు చెట్టుఁజేసి
 సవతులన కాదు త్రిభువనేశ్వరి యనంగఁ
 బొలుచుపొలోమి గెలిచితి పలఘుమహిను.

54

చ. అతులిత తావకీన మహిమానిశయోచిత మైనప్రత్యాక

* జోడు ముట్టు.

- ప్రత మొనరింపఁగా వలయు వారిజలోచన సీవు నయ్యరుం
ధతియును గౌరియు న్మచియుఁ దత్పరబుద్ధి నొనర్చువేళఁజూ
చితిమును తద్విధంబెఱుఁగఁజెప్పెదనే నిపుడానుభూర్విగఁ.
- చ. తెలతెలవాఱు మాననియతి న్నదికిం జని తీర్థ మాడి ని
ర్మలవసనంబు గట్టి నవరత్న విభూషణము ల్ధరించి మైఁ
గలప మలంది క్రొమ్ముడిని గమ్మవిరు ల్పవరించి యత్తమా
మలకును నాత్మభర్తకు నమస్కృతి నేసి తదీయసమ్మతిఁ.56
- చ. కువలయనేత్రి తొంటితనకోపము గర్వము మత్సరంబు మా
ని వినయముం బ్రమోదమును నిండి తొలంకెడు నెమ్మనంబున
న్సవతులయిండ్లకెల్లఁ దొలునాడుక మంబుననేఁగి తద్వృత్తో
త్సవమున కామతించి యతిసంభ్రమలీలలఁ దోడితేఁ దగున్.
- చ. దినదిన మట్లు తత్పరమతిం బదివేపురు పేరఁటాండ్ర క
ర్చన లొనరించి సారఘనసారసుగంధములు నిచ్చిత్రనూ
తనపటరత్న భూషణ వితానము లిచ్చుచు వేడ్కఁ జైత్రశు
ద్ధనవమి యాదిగానెల వ్రతం బొనరించినయంతమీఁదటఁ.
- చ. పరనూచారధురీణు నధ్యయనసంహన్ను న్ముఖాకారు శా
స్త్రరహస్యజ్ఞు విశిష్టవంశజుఁ బ్రశాంతస్వాంతు నుద్యద్దయా
పరతంశ్రున్విదితాత్మభూసురవరుంబ్రార్థించియాచార్యుఁగా
దరశాక్షీ!నియమింపఁగాఁదగు వ్రతోద్వాసక్రియావేళకుఁ
- శా.ఆరీతి న్నియమించి యీవలయు నూద్యద్ధంతివాహావళు
ల్నారీత్న చయం బనర్ఘ్య నవరత్నశ్రేణి గోభూపరీ
వారంబు ల్గనధాన్యసంతతి రసవ్రాతంబుఁ గర్పూరక
స్తూరీసంకుమదాగురు క్రముక రాసులొక్కటిసంఖ్యాకముల్.
- శా.ఏతద్విస్తు సదక్షిణాకముగ నాత్మేశు న్సురానోకహ
నీవుతుం గాఁదగ ధారవోసి ద్విజుఁడేయేయర్థము లేవేడినం

జేతగ్రస్తీతిగ నిచ్చి క్రమ్మఱఁ బతిం జేకొంట యుక్తంబు వి
ఖ్యాతం బై తనరారు నీవ్రతము సాకల్యంబుగాఁ జేసినన్.

క. ధన కనక వస్తుసమితియుఁ

దనయసమృద్ధియును గల్గి తానుం బతియున్
మనమున నటగొఱ లెఱుంగక

యనితరసులభైకసుఖము లందుదు రనుచున్.

62

— పుణ్యకవ్రతము. —

క. నారదుఁడు పుణ్యకవ్రత

మారూఢిగ నెఱుంగఁ జెప్ప నవహితమతి యై
కోరిక లిగురొత్తఁగఁ ద

త్పాఠరంభ మొనర్చె సత్య ధపునియనుజ్ఞన్.

63

సీ. యదు వృష్టి కుకుర భో జాంధ కాచికముగా

నాత్మకీయం బై నయాస్తగణము

సంబంధు లైనభీష్మకమహీశాదులు

పదియాఱువేలభూతలకులము

పాండవ కౌరవ పాంచాలు కాదిగాఁ

బరమహితం బైనబంధుసమితి

నందాదిగోపాలబృందంబు మఱియును

నెయ్యి రై వర్తించునృపచయంబు

తే. వారివారలచుట్టము ల్వారిసఖులు

గా జగంబునఁ గల్గిన రాజలోక

మొంత యంతయు సకుటుంబ మేగు దెంచెఁ

బుణ్యకాఖ్యవ్రతోత్సవాభ్యుదయమునకు.

64

క. నగముల నదులఁ బయోధుల

దిగంతములఁ గాననముల దీవుల మఱియుం

దగునెడలఁ బుణ్యకవ్రత

జగదుత్సవమునకు వచ్చె సంభారంబుల్.

65

తే. అసురహరునాజ్ఞ రైవతకాద్రిపొంత

విస్తయము గాఁగ నిర్మించె విశ్వకర్త

యాత్మనిర్మాణచాతురి కవధి గాఁగ

మణిమయోజ్జ్వల మగుదానమంటపంబు.

66

సీ. చూడ్కికి వ్రేఁక మై సురవిమానములచే

గగనమార్గం బెల్లఁ గ్రందుకొనియె

మనుజనాయకవరమకుటాగ్రమణులచే

దిగ్భిత్తు లధికచిత్రితము లయ్యె

నాహూతు లై నమహామునీశ్వరులచేఁ

బొడవడ దయ్యె భూభువనతలము

సందర్శనాయాతజనభరంబునఁ గ్రింద

భుగ్నస్ఫటం డయ్యె భుజగభర్త

తే. సమయబహుముఖముఖరతూర్యములవలనఁ

బద్ధజాండంబు ఘోషసంభరిత మయ్యె

సకలలోకమహాశ్చర్యజనక మయిన

పుణ్యకాఖ్యమహోత్సవాభ్యుదయమునను.

67

ఉ. దానవభేది సత్యయును దాను యథోచితవృత్తి మంగళ

స్నాన మొనర్చి శుభ్రవసనంబులు గట్టి యనర్ఘరత్నభూ

షానివహంబు పూని హరిచందనచర్చ వహించి వృద్ధస

భ్యానుమతి న్సులగ్నమున నావ్రతదీక్ష వహించె నయ్యెడన్.

క. వ్రతకల్పోచితదాన

వ్రతిగ్రహార్థముగ నిఖిలపరిషదనుజ్ఞం

గృతనిశ్చయుఁ డై సవినయ
నతిచే సమ్మతిలఁ జేసె నారదమానిఁ.

69

సీ. మదవతీకరముక్త మణికుంభసంభృత
సౌరభోదకముల జలక మార్చి
హిమధామకిరణవిభ్రమ *విడంబితశుభ్ర
కౌశేయయుగళంబు గట్ట నిచ్చి
ఘనసారగమ్యగమద గంధ బంధుర మైన
గంధసారము మేనఁ గలయ నలఁగి
విస్మయర పరిమళ ప్రసవమాల్యంబులు
ఘనజటాజూటంబు మునుఁగఁ జూట్టి

తే. లలిత మణిమయ భూషణావళులు దొడిగి
యిష్టరాజోపచార సంతృప్తిఁ జేసి
ఋత్విజులఁ గాఁగ ధౌమ్యాదిఋషుల నిలిపి
వారిఁ బూజించె సకలోత్సవంబు మెఱయ.

70

శా. భద్రేభంబులమీఁద నెక్కి వెనుకం బ్రద్యున్నశై నేయసౌ
భద్రాదు ల్సన ధర్మజప్రముఖభూషణేణితో శౌరి తూ
ర్యద్రాఘిష్ఠరవంబు లుష్పతిలఁ జేర న్వచ్చె సంపన్ననా
నాద్రవ్యం బగుదానమంటపము నంతస్సంభృతానందుఁడై.

ఉ. ద్రోవదియు న్సుభద్రయును దోఁ జనుదే విభవాగతాన్యపు
ధీవరకామినీమణులు వేడ్క భజింపఁగ సత్యభామ ము
క్తావినిబద్ధపంజరయుతం బగుపల్లకి యెక్కి వచ్చె వృ
ద్ధావిసరంబు మున్నుగ వ్రతప్రతిపాదనసావధాన యై.

72

* విడంబక. † ఘనసారగంధ; వసుసారగంధ.

ప్రతదానములు. ౧౦

- చ. జలరుహపత్రనేత్ర మునిసత్తమవృద్ధసువాసినీజనం
 బులు వెనువెంటరాఁ జని*ప్రభుత్వముతోప్రతదానమంటప
 స్థలమున నర్చితంబగువదాన్యమహీరుహాసార్వభౌమమున్
 వలగొని వచ్చి దేవమునివర్యున కిచ్చె యథోచితార్చనల్.
- చ. సతులు పదారువేపురును సంగడి రా వదనాంబుజంబునం
 గృతకవికాస మచ్చుపడఁ గృష్ణునిపట్టపుదేవి యిందిరా
 ప్రతినిధి రుక్మిణీరమణి రాఁ దగ వౌ నని వచ్చెఁ బుణ్యక
 వ్రతము గనుంగొనం గమలరాగమణీశిబికాధిరూఢ యై.74
- వ. అట్టియెడ నమృతాప్రత దానోచితంబుగా వేర్వేట నేర్పరిం
 పంబడుసాలంకారధేనుసహస్రంబులు విడు వడు నిజవత్సం
 బులం బిలుచునంభారవంబులవలన, బ్రత్యేకంబ పర్వతం
 బులుగాఁ గల్పింపఁబడుకనక రజత తామ్రకాంస్యాదిలోహం
 బులుం బద్ధరాగ ప్రవాళ హరినీల మౌక్తిక మరకతాది
 రత్నంబులుం దిలగోధూమ యవనీహిమాష ముద్గాదిధా
 న్యంబులుం గనకనిర్మిత చ్చత్త్రచామర శయ్యా వ్యజన పా
 దుకాద్యుపకరణంబులున్ గజ తురగ స్యందనాదివాహనం
 బులు మొదలుగాఁ గలుగుదానద్రవ్యంబులు సమకూర్పు
 నధికారులసంభ్రమాలాపంబులవలన, నపూర్వమహోత్సవ
 సంతోషితస్వాంతు లగుదిగంతమహీకాంతుల పరస్పరసరస
 సల్లాపంబులవలన, వివిధదేశాగతంబు లగురాజలోకశుద్ధాం
 తవర్గంబుల కెడ గలుగ జడియువేత్రహస్తులతర్జనస్ఫూర్జ
 నంబులవలన, సంయ మీశ్వర తిలకంబుల వికస్వరస్వరం
 బుల నామ్రేడించువేదమంత్రపఠనంబులవలన, వైభవా

* ప్రమాదముతో † సార్వభౌమమని వలగొని మొక్కి.

లోకనలంపటులై యాకసంబున గుంపులుగొని నిలింపు లగ్నిఁ
చుసంస్తవరవంబులవలనం, బటపాభేరి *యుల్ల యాదివాదిత్ర
నాదంబులవలనను, నాసమయం బభ్యర్థచంద్రోదయఘూ
ర్ణమానార్థవంబునుం గ్రేణిసేయుచుండె నట్లయెడఁ దత్క
లకలంబు వినివారించి నారదుండు సత్యభామ కిట్లనియె. 75

క. వికచాబ్జనేత్ర! యీపు

ణ్యకప్రతవిధానమునను నాథుని ధారో

దకఃపూర్వ మీవలయు ని

య్యకొలుపుమా యిపుడు యాదవాన్వయతిలకున్. 76

— సత్యభామ నారదునకుఁ గృష్ణుని దూనమిచ్చుట. —

చ. అనవుడు సత్యభామహృదయంబున లబ్ధయు సన్నదంబునుం
బెనఁగొనఁ బ్రాణవల్లభునిఁ ప్రేమరసాలంబీక్షణంబునం
గనుఁగొని మోము వాంచి మధుకైటభమద్దన! చిత్తగించితే
మునిఁజిమాటనాపుడును మోనియింజిలునన్విగుర్పఁగన్.

మ. నవచంద్రాలిక! నీకు నేల యసుమానం బొగమోక్షంబుగా
న విచారింపక ధార వోయు మనిన న్నజ్జాభరక్రొంతతై
సవతు ల్వాంచిరి పక్తక్రిపంకరుహము ల్సంబంధిభూపాలక
ప్రవరు కల్పవివరి నర్తగర్భితవచఃప్రాగల్భ్య మేపారఁగన్. 78

చ. మునిఁజియానతిం జకితముగ్ధమృగీతరలాక్షి ప్రాణనా, ధునిఁ
గనకాంబరాంచలముతోఁ గుసుమాయుధవాగు రానిబం, ధ
నమును బోనిక్రొవ్విరులదండఁ దగుల్కొనఁ జుట్టి వేడ్కఁగ
ల్పనగముఁగూడఁగంకణఝళంఝళమంజులదోహ్యగంబునన్

* యుల్ల రీశంఖతుత్తుంభికాదివాదిత్ర ; యుల్లరీశంఖమందుభ్యాదివాది
త్ర. కపూర్వక మీవలె ని. కనల్పిరి...గల్భ్యముల్ ముంగటన్.

తే. పరమమునిమానసాలానబంధనమునఁ

గుదురుపడ కుండుయాదవకుంజరంబు

వికచరాజీవనేత్రచే వేల్పుమ్రానఁ

గవ్వఁబూవులదండచేఁ గట్టువడియె.

80

వ. బలిదనుజేంద్రుఁ గట్టి తని పల్కఁగ విందుముగాని నేడుమా

చెలి యిదెపుష్పదామకముచే నినుఁ గట్టఁగఁగంటిమింక నె

మైలు పచరింప రా దనుచు మేలము లాడెడుసత్యబోట్ల స

న్నల నెసకొల్పుచుం గెలన నవ్విరి ధర్తజ భీమ ఫల్గునుల్..

మ. సమయజ్ఞం డయి గర్గసంయమి మహాసంకల్పముం జెప్పఁగ

ల్పమహీజంబు సదక్షిణాకము నిజప్రాణేశుఁ గూడ న్సుప్త,ర్వ

మునిశ్రేష్ఠునకిచ్చె దానముగ ధారాపూర్వమవ్వేళఁ 'దు,భ్య

మహాంసంప్రదదేనమోనమ' యటం చద్దేవి మోదంబునన్.

౧. ధారవోసి మఱియుఁ దద్వృత్తాంగంబుగా

దాన మిచ్చె నపుడు తలిరుఁబోడి

మఱి సువర్ణ ధాన్యమయపర్వతంబులు

గోసహస్ర వాజి కుంజరములు.

83

౨. ఇవిధమున దానము గొని

చివ్వలయోగిరపుదపసి చెట్టును గూడం

బువ్వులసరులం జుట్టిన

యవ్విభునిచెఱంగు విడిచి యల్లన నగుచున్.

84

౩. సత్యముగ నిన్ను నిప్పుడు

సత్యాసతి మామ నిచ్చె సకలామ్నాయ

స్తుత్య! యిక మా యభీప్సిత

కృత్యంబులు సలుపు మనుచుఁ గెళిపరుండై.

85

నారదుడు కృష్ణునిచే బనులుగొనుట. ౧౭

సీ. మేళవించినవి సుమ్మి దీనిమెట్లని
మాంసలాంసంబున మహతిఁ జేర్చి
మిన్నేటిజలము సుమ్మి తొలంకెడు నని
డాచేత మణికమండలు వొసంగి
యిది జపోచితము సుమ్మి జతనం బని
వలచేతఁ బద్మాక్షవలయ మిచ్చి
యీశానుఁ డిచ్చెఁ జుమ్మి మాకు నిది యని
శార్దూలచర్మంబు *ఁ జంకఁ జొనిపి
తే. పొమ్ము పొమ్మని యొక కొంత పోవఁ బోవ
రమ్ము రమ్మని మరలఁ జేరంగఁ బిలిచి
కపటనటనాపరుం డై నకంసవై రిఁ
బరమముని నవ్వుటాలకుఁ బనులు గొనియె

80

మ. నిగమాంతప్రతిపాద్య నాద్య నభవున్నిత్యస్థుణాతీతు వి
శ్వగురుఁజిన్తయునవ్యయుంబరమునిశ్శృంకంబనుల్లొంచుమా
నిగరిష్టుండు కృతార్థుఁ డయ్యె నన సందేహింపఁగానేల భ
క్తగణాధీనుఁ డనంగనవ్విభుఁడు లోకభ్యాతిఁ బెంపొందఁడే.
చ. అపుడువిరించిసూనుఁడు జనార్దను నెయ్యపు వాలుఁగంటిఁజూ
చిపడఁతి నీమనోహరునిఁ జేకొనుఁమిచ్చెదనంచు బల్కుచో
నపరిమితప్రమోదభరితానన యై వెస నిచ్చె వేలుపుం
దపసికినాత్మభూషణవితానము లన్నియునిష్క్రియంబుగన్.
క. ఇచ్చి కయికొనియెఁ గ్రమ్మఱ
నచ్చిగురుంబోడి విభుని నావై భవమున్

* సందిఁ జొనిపి. † మిప్పుడసీకునిత్తునా; మిప్పుడసీకువిత్తునా.

మెచ్చి కుఱియించి రపుడు వి

యచ్చరు లచ్చెరువు గాఁగ నలరులవానల్.

89

చ. తనుతరమధ్య యాగమవిధానము తప్పక యుండ మానిచే
ననుమతిఁ గాంచి మ్రొక్కి వినయంబున నందఱ నామతించిక
ల్పనగముక్తొవ్విరు ల్కనక*పాత్రములందగనించి యిచ్చెవా
యనములు రుక్తిణీప్రభృతులౌనవతుల్పనియాటువేలకున్.

క. ఈచందమున నమానుష

గోచరమహిమాధ్యుఁడైనగోవిందుని స

త్యాచంద్రముఖివరు సుర

వాచందయమివరుఁడు చతురవాచాప్రౌఢిన్.

91

— నారదుఁడు కృష్ణుని స్తుతించుట. —

అనులోమవిలోమకందము. —

నాయశరగసారవిరయ

తాయనజయసారసుభగధరధీనియమా

మాయనిధీరధగభసుర

సాయజనయతాయరవిరసాగరనయనా!

92

పాదభ్రమకము. —

క. ధీర శయనీయశరధీ

మారవిభానుమతమమత మనుభావిరమా

సార సవన నవసరసా

దారద సమ తార ‡హార తామస దరదా.

93

గోమూత్రికాబంధము. —

క. విదళితదైత్య రనూగృహ

పదసారస వినతదేవ ‡తగేశహయా

* పాత్రికలం. † తైనసతుల్. ‡ తార; తోర.

చిదమిత చైత్యశమావహ

మదవారణ విమతభావమత పాశజయా.

94

నాగబంధము. —

చ. జలదవితాననీల ఖలసాలకులక్షతివారణేశ ని

శ్చలమునివర్యపాల సురచారణయక్షనవానుకూలకుం

డలివరహారలోల నరనారదతత్పర భూవిధేయ యు

జ్వలమనునీతిశీలితవశంవద శక్తరమానికేతనా!

95

ఛురికాబంధము. —

క. శ్రీవర వర పదహృతభవ

భావన వరజాయతేక్ష పాలితవిబుధా

ధావితదనుభవనియమి స

భావనచతురా సముద్భృతార్థవవసుధా.

96

చక్రబంధము. —

శాచిత్రాకృత్యభినందితప్రజమ్మగాక్షీమధ్యగా యుక్షరా

మిత్రోష్ణద్యుతిదిగ్ధచక్ర జనివల్లకర్షణా కృష్ణభా (!)

సత్రారాధ్య నుతింతు నిన్ను జకదీశా విక్రమాతిస్థిరా

రాత్రీ*నాంచితభామితాక్ష సదయా రాధానుభావాకరా.

ద్వ్యక్షరికందము —

మనమున ననుమానము నూ

నను నీనామ †మనుమనుమననమును నేమ

మ్మన మాన నన్ను మన్నన

మను మను నానామునీనమానానూనా.

98

* శాచిరభామితా. † మును మను; మున మను.

ద్వికందక్రౌంచపదవృత్తము. —

క. అంకురితశ్రీ *సంగభు

జాంకా హరిహాయమణిమదహరతనువర్ణా

సంకటకృద్దైత్యాశయ

శంకాజనననిజచరిత శయధృతశంఖా!

99

క. పంకజనాభా భంజిత

పంకా పరమపురుష భవపరిభవనామా

శంకరభావా కిసలయ

సంకాశపదయుగ కలశశరనిధిశయనా!

100

భుజంగప్రయాతగర్భస్త్రిగ్విణి. —

†వాసుదేవా ఘనస్వచ్ఛకాంతీ రమా

వాస వంశస్వరవ్యక్తవేదక్రమా

రాసలాస్యప్రకారప్రవీణోద్యమా

వాసవాదిస్తుతవ్యక్తనామా నమః.

101

క. అని చిత్రగతుల నవ్విభుఁ

గొనియాడి మునీంద్రుఁ డరిగె గోపవధూటీ

జనతావల్లభుఁడును మి

త్రనికాయముతోడ నిజపురంబున కరిగెన్.

102

చ. నిజపురి కేగుదెంచి ధరణీధరుఁ డప్పుడు భోజరాజ ధ

ర్శజ కురునాథ ముఖ్యమహిమండలనాథులఁ దక్కుగల్గు బ

న్దుజనులఁ గల్పకద్రుమజనూతనదివ్యవిభూషణాంబర

ప్రజములొసంగి వీడ్కొని నిరంతరసౌఖ్యరనై కలొలుండై.

*సంగభు. †ఈపద్యపాదమునకు 'నమో' యని మొదటఁ జేర్చిన

భుజంగప్రయాత మగును.

క. తలిరులతుదఁ జినుకులు జల

జల వడియఁగ దడిసి మెలఁగుచలికరువలి ను
నొలపమున విరియుపరువపుఁ
దొలుమొగడలవలపు దెలుపుతోఁటలలోనన్.

104

క. దర దళదంబుజ ముకు లో

దర దళ మిళ. దళికుల చ్చదప్రహతి సర
త్సరస రజోధూసర పరి
సర సరసీ తీర కుంజసదనస్థలులన్.

105

క. మరకత గోమేదక పు

ష్యరాగ విద్రుమ విదూరసంభవ ముక్తా
హరినీల వజ్ర కురువిం
ద రత్నమయ కృతక భూమిధర కందరలన్.

106

సీ. భోజకన్యాసరిద్రాజహంసము సత్య

భామాశుకీకేళిపంజరంబు

జాంబవతీనిశాచంద్రోదయంబు కా

ళిందీసరోజినీనిందిరంబు

భద్రాకలాపినీప్రావృడంబుదము సు

దంతారసాలలతాపికంబు

మిత్రవిందావనీచైత్రాగమము లక్ష

ణాహారయష్టికానాయకంబు

తే. షోడశసహస్ర కామినీస్తోమ ధేను

కారిరంసామదోత్కటవారణేంద్ర

మనఁగ సౌఖ్యాంబునిధి నోలలాడు చుండెఁ

గృష్ణుఁ డఖిలావనై కవర్తిష్ణుఁ డగుచు.

107

సీ. కౌశికగోత్రవిఖ్యాతుఁ డాపస్తంబ
 సూత్రుఁ డార్వేలపవిత్రకులుఁడు
 నందిసింగమాత్యునకునుఁ దిష్ఠాంబకుఁ
 దనయుండు సకలవిద్యావివేక
 చతురుఁడు మలయమారుతకవీంద్రునకు మే
 నల్లుండు కృష్ణరాయక్షేతీశ
 కరుణాసమాలక్ష్మణునచతురంతయా
 నమహోగ్రహారసంతానయుతుఁడు

తే. తిష్ఠయ్యార్యుండు శివపరాధీనమతి య
 ఘోరశివగురుశిష్యుండు పారిజాత
 హరణ మనుకావ్య మొనరించె సంధ్రభాష
 నాదివాకరతా రాసుధాకరముగ.

108

శా. *ఏకచ్ఛత్రితసర్వభూతల నృసింహేంద్రక్షమాభృత్తపగి
 పాకద్యోతితరూప మాక్తికతులాభారప్రదానోన్నతా
 కోకస్తన్యసమాస్త్రసన్నిభ హరిత్కూలంకషోద్యద్యశ
 శ్చీక్రికర్ణాటమహీశ వైరికరిరాట్సింహప్రతాపోదయా! 109

కి. భువనవిజయాఖ్యసంస
 న్నవరత్నవిభాప్రభాతనలినాప్త రమా
 ధవచరణకమలసేవా
 ప్రవణమతీ వీరరుద్రపర్వతవజ్రీ!

110

మంగళమహాశ్రీ —

చిత్తజభిదంఘ్రియుగచింతనకళాధిగత
 జిఘ్రిసమవైభవవిశేష.

* ఏకచ్ఛత్రి పదావసీతల.

విత్తరమణామరగవీ తరణిభూ జలద
 విశ్రుత కరాంబురుహగోష్ఠీ
 నృత్తమణిరంగతలనీతిమనురాజనిభ
 నిర్భరదయారసపయోధీ
 మత్తగజయూథమదమగ్నసుఖతాలిరవ
 మాన్యగృహ మంగళమహాశ్రీ.

111

గద్యము. ఇది శ్రీమదుమామహేశ్వరవరప్రసాదబద్ధసారసార
 స్వతాభినందినందిసింగయామాత్యపుత్ర కౌశికగోత్రపవిత్ర
 సుజనవిధేయ తిమ్మయనామధేయప్రణీతం బైనపారిజాతాప
 హరణంబను మహాప్రబంధంబునందు సర్వంబునుంబంచమా
 శ్వాసము.

పారిజాతాపహరణము సంపూర్ణము.

ఆంధ్ర గ్రంథములు.

ప్రతి 1-కి రూ. అ.

శ్రీమదాంధ్ర భారతము-పద్య కావ్యము:—

7 సంపుటముల ప్రతి	...	14	0
3 సంపుటముల ప్రతి	...	13	0
ఆంధ్ర భారత విమర్శనము, మల్లాది సూర్యనా రాయణశాస్త్రి	0	8	
శకుంతలాపరిణయము, కృష్ణకవికృతము	...	0	12
తెనుఁగు సమస్యలు, చక్కనికూర్పు	...	0	2
భాస్కర రామాయణము, చక్కనికూర్పు, అత్యుత్తమ ప్రతి	4	0	
కృష్ణరాయ విజయము, కుమారధూర్జ టికృతము	0	8	
లంకావిజయము (రావణదమ్మియము), సటీక, పిండిప్రోలు, లక్ష్మణకవికృతము	...	1	4
నిర్వచనోత్తర రామాయణము, సాధారణ ప్రతి	1	0	
ఉత్తర రామాయణము, కంకంటి పాపరాజప్రణీతము.	2	0	
రంగనాథ రామాయణము, ద్విపద, చక్కనికొత్త కూర్పు	3	0	
గోపీనాథ రామాయణము, 2 సంపుటములు శ్రీమద్రామా యణమునకు సరియైన పద్యము, కవనము మిక్కిలి సొంపు, పీఠిక అతివిపులము	...	7	8
మొల్ల రామాయణము, చిన్న సై జున పెద్దక్షరములతో చక్కగ ముద్రితము	...	0	10
అచ్చ తెనుగు రామాయణము, శుద్ధ ప్రతి	...	1	4
మార్కండేయపురాణము, మారనకృతము	...	1	12
ప్రభావతీప్రద్యుమ్నము, కొత్త కూర్పు	...	0	10
మనుచరిత్ర, సటీక, వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిగారి వ్యాఖ్యా నముతో చిన్న సై జున మేలు కాకితముల మీఁద స్ఫుటమైన అక్షరములతో చక్కగ ముద్రించియున్నాము.	2	0	

ప్రతి 1-కి రూ. అ.

వసుచరిత్ర విమర్శనము. శ్రీచినసీతారామస్వామిశాస్త్రికృతము.

అత్యద్భుతములగుక్రొత్తవిషయములనేకము లిందుగలవు 1 0

వసుచరిత్ర, సవ్యాఖ్యానము, చక్కనికూర్పు... 4 0

ఆముక్తమాల్యద, వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిగారి

వ్యాఖ్యానముతో మేలుకాగితములమీఁద చక్కఁగ

మరల ముద్రించియున్నారము (అచ్చగుచున్నది)

హరిశ్చంద్రనలోపాఖ్యానము, సటీక, పీఠికవిపులము 2 8

కళాపూర్ణోదయము, దశసరికాకితములు ... 2 4

రాఘవపాండవీయము, సటీక, చక్కనికూర్పు (అచ్చగుచున్నది)

శృంగారనైషధము, శ్రీనాథకవిది, క్రొత్తకూర్పు 1 0

హరవిలాసము ,, ... 0 12

కాశీఖండము, చక్కనిక్రొత్తకూర్పు ... 1 8

సారంగధరచరిత్రము, చేమకూర వేంకటకవికృతము 0 8

కవికర్ణరసాయనము, మాంధాతచరిత్ర ... 1 8

నరసభూపాలీయము, అట్టబైండు ... 0 10

విజయవిలాసము, చేమకూర వేంకటకవి ... 0 8

రంగారాయచరిత్ర, దిట్టకవి, నారాయణకవిప్రణీతము 0 8

రామాభ్యుదయము, అయ్యలరాజు రామభద్రకవికృతము 1 4

నిరంకుశోపాఖ్యానము, రుద్రకవికృతము ... 0 6

నీలాసుందరీపరిణయము, కూచిమంచి తిమ్మకవికృతము 0 4

అనంతునిఛందము, ఛందోదర్పణము ... 0 14

అనిరుద్ధీచరిత్రము, కనుపర్తి అబ్బయామాత్యప్రణీతము 0 8

అప్పకవీయము, శ్రీగిడుగు రామమూర్తి సంతలుగారి

విమర్శతో నున్నది ... 2 8

వావిళ్ల. రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్,

292, ఎస్.ప్లస్. నెడ్, చెన్నపురి. ఈ-

